

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 44. schůze Poslanecké sněmovny

Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 44. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 18. července 2012

Obsah:

Strana:

18. července 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1255).

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	6
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	11
Řeč poslance Jeronýma Tejce	20
Řeč poslance Ivana Ohlídala	20
Řeč poslance Jana Hamáčka	21
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	22
Řeč poslance Františka Bublana	22
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	23
Řeč poslance Radka Johna	26

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	28
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	33
Řeč poslance Jiřího Paroubka	36
Řeč poslance Michala Haška	44
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	47
Řeč poslance Jiřího Paroubka	49
Řeč poslance Jiřího Koskuby	49
Řeč poslance Víta Bárty	50
Řeč poslance Miroslava Opálky	50

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	54
---	----

Řeč poslance Jiřího Dolejše	57
Řeč poslankyně Soni Markové	61
Řeč poslance Alexandra Černého	64
Řeč poslance Jeronýma Tejce	69
Řeč poslance Pavla Hojdy	69
Řeč poslankyně Marty Semelové	72
Řeč poslankyně Jany Drastichové	74
Řeč poslance Josefa Nekla	75
Řeč poslance Michala Doktora	77
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	80
Řeč poslance Josefa Novotného st.	82
Řeč poslance Františka Laudáta	85

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	87
Řeč poslance Jiřího Dolejše	88
Řeč poslance Daniela Korteho	89
Řeč poslance Víta Bárty	89
Řeč poslance Jana Chvojky	96
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	97
Řeč poslance Stanislava Humla	98
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	99
Řeč poslance Daniela Korteho	99
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	100
Řeč poslance Jiřího Paroubka	100
Řeč poslance Pavla Kováčika	101
Řeč poslance Víta Bárty	101
Řeč poslance Radka Johna	101
Řeč poslance Robina Böhnišche	102
Řeč poslance Davida Kádnera	102
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	104
Řeč poslance Václava Kubaty	105
Řeč poslance Jeronýma Tejce	105
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	106
Řeč poslance Stanislava Grospiče	106

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	109
Řeč poslance Františka Laudáta	116

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
18. července 2012 v 15.46 hodin
Přítomno: 178 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 44. schůzi Poslanecké sněmovny. I na této – dnes již třetí – schůzi vás všechny vítám. Oznamuji, že jsem ji svolala podle § 84 jednacího řádu Poslanecké sněmovny s tím, že pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů v pátek 13. července tohoto roku.

Opět vás všechny požádám, abyste se přihlásili svými kartami. Oznamuji, že platí náhradní karty a jejich čísla tak, jak byla oznámena na 42. a 43. schůzi Sněmovny. Žádnou další informaci o náhradní kartě jsem neobdržela.

Opět první věc, kterou musíme učinit, je určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji Poslanecké sněmovně, abychom za ověřovatele určili pana poslance Laudáta a pana poslance Jiřího Petru. A ptám se, zda má někdo jiný návrh na ověřovatele. (Nikdo se nehlásil.)

Nemá-li, zahajuji hlasování číslo 1 a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby ověřovateli 44. schůze byl pan poslanec František Laudát a pan poslanec Jiří Petru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přítomno 130, pro 120, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 44. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Františka Laudáta a pana poslance Jiřího Petru.

Potvrzuji, že omluvy na toto jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 43. schůzi Poslanecké sněmovny.

V souladu s článkem 72 odst. 2 Ústavy České republiky můžeme nyní přistoupit k projednání jediného bodu pořadu 44. schůze Sněmovny. Tímto bodem je

1.
Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Skupina 51 poslanců využila svého práva a podle § 84 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podala návrh na vyslovení nedůvěry vládě. Nejprve zde mám přihlášku k tomu, aby tuto žádost odůvodnil pan poslanec Bohuslav Sobotka. Poté vidíte přihlášené

na informační tabuli. Pan předseda vlády bude vystupovat vzápětí a poté další kolegové.

Nyní prosím o slovo pana poslance Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, navrhuji vyslovit nedůvěru vládě Petra Nečase.

Scházíme se zde dnes nejen kvůli nepřijatelnému chování členů vlády v kauze CASA, ale scházíme se zde také proto, abychom zhodnotili fungování vlády jako takové. Dovolte mi, abych kauzou CASA začal, protože to, jakým způsobem v souvislosti s kauzou CASA postupovali jak předseda vlády Petr Nečas, tak ministr financí Miroslav Kalousek, byly ty poslední důvody, které vedly poslanecký klub sociální demokracie k tomu, aby na dnešek navrhl hlasovat o vyjádření nedůvěry vládě Petra Nečase.

Myslím si, že každý občan v naší zemi, který se alespoň zčásti zajímá o veřejné dění, si všiml rozdílu v atmosféře, která panovala v této Poslanecké sněmovně a také ve vládě v kauze Davida Ratha na jedné straně a v kauze CASA, potažmo kauze poslankyně Parkanové, na straně druhé. Když si vzpomenete na situaci, která nastala po zatčení Davida Ratha – členové vlády do značné míry projevovali euforii, vládní politici nešetřili superlativy na adresu policie i státních zástupců. Nikde nebyly veřejně prezentovány žádné pochybnosti. Byla prezentována i ze strany vládních činitelů jen plná důvěra policii. Tuším, že i v době, kdy byl zatčen David Rath, policii vedl policejní prezident jménem Lessy.

Abych ilustroval tehdejší atmosféru, která panovala v řadách vládní koalice po zatčení Davida Ratha, dovolte mi, abych uvedl alespoň dva citáty. Ten první pronesl předseda poslaneckého klubu TOP 09 Petr Gazdík. Petr Gazdík tehdy řekl: "Aktuální kauza Davida Ratha je důkazem, že policie začíná v této zemi konečně konat a řešit korupční kauzy. Tvrzení pana Ratha, že jde o politický útok na jeho osobu a o likvidaci opozice, je opravdu směšné. Důkazy, o nichž se píše v médiích, hovoří jasně." Tolik Petr Gazdík. Nemusím připomínat, že tehdy i celý poslanecký klub TOP 09 deklaroval, že bude hlasovat samozřejmě pro zbavení imunity v této věci. Premiér Petr Nečas se tehdy vyjádřil takto: "Je to věc, kterou řeší orgány činné v trestní řízení. Ty jsou nezávislé a nemám sebemenší důvod pochybovat, že postupují v nesoledu se zákonem." Tolik výroky vládních představitelů v souvislosti se zatčením Davida Ratha.

Tehdy v Poslanecké sněmovně hlasovali téměř všichni poslanci pro to, aby poslanec Rath byl zbaven poslanecké imunity. Česká sociální demokracie, jejímž byl členem, rovněž hlasovala pro to, aby poslanec Rath byl zbaven poslanecké imunity. A my jsme, musím říci, v té době neběhali po Poslanecké sněmovně, neobviňovali jsme policii ze spiknutí, respektovali

jsme, že policie a státní zastupitelství jsou nezávislé, a nepodlehli jsme pokušení vydávat tuto kauzu za útok na opozici a nepodlehli jsme pokusem využívat v této věci poslanecké imunity.

Atmosféra ve vládě a ve vládní koalici vůči orgánům činným v trestním řízení se ovšem výrazným způsobem změnila poté, kdy sem do Poslanecké sněmovny dorazila žádost o vydání vládní poslankyně Vlasty Parkanové, a to v kauze pořízení letounů CASA od společnosti Omnipol.

Na okraj kauzy CASA chci jasně říci, že sociální demokraté dlouhodobě kritizovali pořízení letounů CASA. Jsou tady desítky interpelací poslanců sociální demokracie na tehdejší představitele vlády. Požadovali jsme, aby tento neobvyklý nákup byl prověřen. Požadovali jsme v okamžiku, kdy se objevily problémy s provozem letounů CASA, aby vláda odstoupila od tohoto nákupu. Policie věc začala prověřovat, dospěla k tomu, že požádala o vydání poslankyně Parkanové.

Myslím, že bylo velmi zajímavé sledovat, jak se role neaktivnějšího advokáta poslankyně Parkanové ujal současný ministr financí Miroslav Kalousek. Řada občanů i voličů si v té době kladla velmi jednoduchou otázku: To má ministr financí tak málo práce, že může věnovat tolik času a tolik prostoru tomu, aby řešil kauzu CASA? To skutečně nemá nic jiného na práci v situaci, kdy ekonomika klesá, kdy se státnímu rozpočtu nedaří?

Zdá se, že na tuto kauzu měl ministr financí Kalousek času dost. Jeho výroky pokládáme jako sociální demokraté za nepřijatelné. Výroky, kterými se obořil na práci policie v souvislosti s vyšetřováním kauzy CASA, jsou výroky, které jsou za hranou. Je to výrazný přešlap demokratického politika. Žádný ministr, žádný člen vlády by se takovýmto způsobem chovat neměl.

Já připomenu jenom dva citáty, které ilustrují, jakým způsobem ministr financí Kalousek soustavně podryval pozici orgánů činných v trestním řízení v této věci. Za prvé, citát – Miroslav Kalousek: "Jsem hluboce přesvědčen, že jsme svědky bezprecedentního policejního útoku na demokratické rozhodovací mechanismy státu. To už je náběh na policejní stát!" Druhý citát: "Je to bezprecedentní manipulace s trestním řízením. Já jako křesťan nemohu doporučit vyšetřovateli ani dozorovému státnímu zástupci, aby se zastřelili. Ale upřímně řečeno, když ne zastřelení, tak rezignace je ta jediná možná varianta." To znamená, uprostřed probíhajícího trestního řízení člen vlády, který je nota bene ve střetu zájmů, protože on byl členem vlády, která schvalovala pořízení letounů CASA, tak uprostřed probíhajícího trestního řízení tady v přímém přenosu člen vlády doporučuje rezignaci policejnímu orgánu, který provádí vyšetřování, a dokonce dozorujícímu státnímu zástupci! Já se ptám: Co jiného by bylo možné kvalifikovat jako ovlivňování trestního řízení než právě výroky tohoto typu?

Velmi zajímavé je, že v této souvislosti se vyjádřil přímo tady v Poslanecké sněmovně i současný předseda vlády Petr Nečas. I jeho výrok stojí za to, abychom si ho tady dnes připomenuli. Říká Petr Nečas tady ve Sněmovně: "Dovolte mi říci poměrně tvrdou a jasnou tezi, že o tom, kdo bude ve vládě, nebo nebude ve vládě, nebude cestou žádosti o vydání rozhodovat parta policejních plukovníků nebo podplukovníků. To by asi nebyl ten správný krok." Premiér vlastně dodnes nevysvětlil, co tím vlastně myslel. Jestli on jako předseda vlády, jako hlava výkonné moci je přesvědčen o tom, že naše policie je jakási mafie, kterou bez ohledu na zákony ovládá parta policejních plukovníků a podplukovníků? O koho tady vlastně jde? V jakém stavu je naše policie? Co si o ní myslí předseda vlády? Myslím, že občané by si zasloužili odpověď, ale premiér tento svůj výrok ve skutečnosti nikdy nevysvětlil, tak se pouze můžeme domnívat, že i premiér podlehl obavě z toho, že policie vlastně jedná nezávisle a že policie by se mohla vlastně zabývat kýmkoliv a čímkoliv.

Ministr Kalousek kromě verbálních slovních útoků, které jsme mohli číst v minulých dnech a hodinách a které mají devastující vliv na schopnosti policie nezávisle čelit a vyšetřovat trestnou činnost, tak kromě těchto slovních útoků jsme zaznamenali ony dva slavné telefonáty mezi ministrem financí, vyšetřovatelem kauzy CASA a policejním prezidentem.

Já si myslím, že především člen vlády by se do takové situace nikdy neměl dostat a je chyba, že už se do ní dostal. A druhá velká chyba je, že tady v přímém přenosu sledujeme obviňování mezi špičkovými představiteli policie a ministrem financí z toho, kdo více lže. To prostě má na policii absolutně demoralizující účinky a má to absolutně demoralizující účinky i na občany ČR.

V této situaci se vyjádřil předseda vlády. Uvedl, že s ministrem financí mluvil v pondělí, vytkl mu jeho postup a řekl mu, že je nepřijatelný. Současně premiér uvedl, že informoval všechny členy vlády, že považuje za důležité, aby se podobná kauza, ať už se týká kohokoliv, ani náznakem neopakovala. Premiér tedy zaujal postoj, ministr financí ho nerespektoval, nicméně předseda vlády se ani policejního prezidenta ani policistů již následně nezastal, ačkoliv policejního prezidenta vybrala Nečasova vláda. Zdá se, že k němu po podání žádosti o vydání poslankyně Parkanové vztahy ze strany premiéra výrazně ochladly.

Já myslím, že je dobře si tady říci otevřeně a na rovinu, o co vlastně jde. Premiér Nečas ve skutečnosti zahájil proces, na jehož konci má být odvolání policejního prezidenta. Dnes už se nemluví a nepíše o podstatě kauzy CASA, o tom, jestli tady skutečně došlo k předraženému pořízení vojenské techniky. Už se nemluví o roli poslankyně Parkanové nebo náměstkyně Kopřivky nebo náměstkyně Bartáka nebo Topolánkové vládě a nemluví se o odvolání ministra financí Kalouska. Mluví se o odchodu policejního prezidenta,

jako by hlavním viníkem celé situace byl právě policejní prezident, jako by ten současný malér vlády způsobila vlastně jen Policie ČR.

Já si myslím, že je evidentní, že celé koalici se nezamlouvá, když policejní prezident a policie jako celek jsou nezávislé na tlacích z vládních kruhů. Myslím si, že prohlášení policejního prezidenta, který vyzval své podřízené k nezávislému vyšetřování a k tomu, aby nepodléhali politickým tlakům, by měl každý premiér ocenit, neměl by ho kritizovat. Myslím si, že nelze ani kritizovat policejního prezidenta za to, že celou věc sdělil členům poslaneckého výboru, že prostě pravdivě odpověděl na otázku, která zazněla na jednání výboru. Jsem přesvědčen o tom, že v těchto týdnech ve skutečnosti začala snaha ODS a TOP 09 o opětovné ovládnutí policie s cílem dosadit do jejího čela svého člověka, se kterým bude možná snadnější manipulace.

Shrnuto a podtrženo, o co se tady jedná. Po zatčení Davida Ratha byli policisté hrdinové, které vládní politici plácali po zádech. Poté co policie otevřela kauzu CASA, začali politici TOP 09 a ODS hovořit o spiknutí. Z policejní nezávislosti mají ve skutečnosti strach.

Je možná dobré si připomenout, pokud dnes Petr Nečas jako premiér kritizuje dopis policejního prezidenta, že to byl Petr Nečas, kdo mlčel, když plukovník Kubice v roce 2006 ovlivňoval výsledek parlamentních voleb. A byl to koneckonců Petr Nečas, kdo z pana Kubiceho za odměnu udělal ministra vnitra. Petr Nečas dnes proto nemá žádné morální právo kritizovat policejního prezidenta za jeho politicky zcela neutrální provolání k policistům. Koneckonců, bylo zcela v souladu se schválenou protikorupční strategií Nečasovy vlády. Pravicová vláda způsobem, jakým vykonává svůj mandát, ve skutečnosti pošlapává nezávislost policie i nezávislost justice.

Víte, řada lidí se ptá, proč jako sociální demokraté chcete hlasovat o vyjádření nedůvěry vládě, když máte menšinu v Poslanecké sněmovně a stejně nemůžete vládu povalit, když se k vám nepřidá někdo z vládní koalice. Já na to chci říci, že i my jsme složili poslanecký slib, a i když máme v Poslanecké sněmovně zatím menšinu, tak my se skutečně jako sociální demokraté nebudeme mlčky dívat na to, jak dochází k deformaci právního státu, nebudeme mlčet k instalování nových zametačů kauz. (Potlesk ČSSD.) Zametačů kauz, které by mohly být nebezpečné pro vládní pravici.

Předseda vlády Petr Nečas opakovaně odmítl náš požadavek na to, aby odvolal ministra financí Miroslava Kalouska. Předseda vlády Petr Nečas nereagoval na výzvu výboru pro bezpečnost Poslanecké sněmovny, který ho vyzval k tomu, aby odvolal ministra financí Miroslava Kalouska. Dnes nemáme jinou možnost, než hlasovat o vyjádření nedůvěry celé vládě. Ale budeme hlasovat nejenom kvůli kauze CASA. Zdaleka ne jenom proto!

Víte, já mám pocit, že si pomalu zvykáme na to, že za Nečasovy vlády

prostě jeden skandál přebíjí druhý. Jeden den přijde skandál, vláda ho buď se snaží vysedět, nebo ho vyřeší polovičatě, a dříve než se tím občané a novináři mohou začít zabývat trochu více do hloubky, tak tu najednou máme skandál další. A tak to jde pořád dokola. A v téhle době skandálů bohužel poslední dva roky žijeme. Uznejte sami. Kauzy Drobil, IZIP, ProMoPro, informační systém pro úřady práce, registr vozidel, kauza CA-SA, odposlechy Mazánka a Kolibříka, Kušnierz a ROP Severozápad, hospodaření státních lesů. Tohle je nepřetržitý řetěz vládních skandálů. A nejhorší je, že tímhle vším vláda odvádí pozornost od toho nejdůležitějšího, od toho, jak bere naší zemi budoucnost, a odvádí pozornost od toho, jak bere většině občanů naději na lepší život. Aféry, skandály se vlastně vládě z určitého hlediska hodí. Jako ve starém Římě – lidé mají své mediální hry a nestarají se tolik o to, jak jim berou chleba.

Proto chci teď, ještě předtím, než budeme hlasovat o vyjádření nedůvěry vládě, mluvit také o tom, co je za těmi aférami skryto. Budu mluvit o hlavních reformních podvodech a také o vládním hospodářském fiasku prostě proto, že je potřeba to jasně pojmenovat.

Podvod s důchody, kdy vláda důchodcům slibovala, že jim zkompenzuje náklady reforem. Místo toho důchodci zaplatí jak důchodovou reformu, tak jim vláda zkrátí jejich penze. Vláda oškube lidi, kteří celý život poctivě pracovali, a jako vrchol ke zpomalení valorizace důchodů ještě velké části z nich sebere příspěvek na bydlení. Tato vláda se chystá tisíce důchodců poslat na ulici. To je přece absolutní hanba!

Církevní restituce, 134 mld. majetku, největší přesun od roku 1989 a zcela reálné riziko prolomení Benešových dekretů. Riziko nového kola restitučních sporů a ohrožení majetkové stability, která byla vytvořena po druhé světové válce.

Zvyšování DPH, zdražování potravin a léků, které už řada domácností nemůže unést.

Absolutní neschopnost vlády čerpat peníze z Evropské unie. Nefunkční auditní systém, za který odpovídá Ministerstvo financí. Šest rizikových vládních operačních programů, z toho pět, které má přímo ve své gesci Nečasova vláda. Díky neschopnosti vlády čerpat evropské peníze reálně přijdeme o desítky miliard korun. To už není žádné varování opozice, to je bohužel smutná realita, která nastane.

Rozklad státu, ztráta schopnosti policie, rozklad hasičů, rozklad úřadů práce, znechucení, deziluze, odchody řady odborníků, kteří pracovali pro stát a dnes už to prostě odmítají, protože nechťejí pracovat pro vládu, která destruuje stát jako celek.

Vládní škrty nefungují. Vláda reformuje reformované. Opravuje vlastní chyby a na to ztrácí většinu své energie. Ekonomický marasmus. Naše ekonomika klesá, zatímco všechny okolní státy rostou. Roste inflace, klesají

reálné mzdy. Máme tady krizi ve stavebnictví, máme tady slabou spotřebu domácností, slabé investice. Roste počet lidí, kteří jsou ohroženi chudobou. Vládní pravice, která vyhrála minulé volby tím, že strašila Řeckem a strašila stále většími dluhy, tak stále větší dluhy nadělala. Z 28 % na 41 % stoupl podíl veřejného dluhu na hrubém domácím produktu.

Já myslím, že nejhezčím symbolem toho, jak ve skutečnosti dopadly všechny vládní sliby, je takzvaná Kalouskova složenka. Možná si na to ještě vzpomenete. Před minulými volbami to byla jedna z vládních stran, TOP 09, která rozeslala složenku občanům a rozpočetla na každého občana státní dluh. Na té složence byla částka 121 tisíc korun na hlavu. Víte, jak by vypadala složenka, kdyby ji měl odvahu rozeslat ministr financí Kalousek dnes? Víte, jak by vypadala? Místo 121 tisíc korun na hlavu státního dluhu by tam bylo 150 tisíc korun na jednoho občana státního dluhu. My jsme se stali jednou z deseti zemí v Evropské unii, kde nejrychleji roste zadlužení státu. A to tato vláda tvrdila, že bude vládou rozpočtové odpovědnosti.

Jako sociální demokraté jsme přesvědčeni o tom, že vláda by měla odejít. Jediným řešením jsou nové volby do Poslanecké sněmovny. Tahle vláda je plně zaujata vlastními aférami, vlastními mocenskými souboji a nemá kapacity ani schopnosti, aby se postarala o naši zemi.

Pokud mám shrnout tři hlavní důvody, proč by vláda měla skončit: za prvé je to zastrasování policie a justice, za druhé jsou to nesplněné sliby vládních stran a za třetí jsou to chybné reformy, které tyto vládní strany prosazují, a rozklad státu, který sledujeme na každém kroku. Odchod zkompromitované Nečasovy vlády je v zájmu spravedlnosti a právního státu, je v zájmu budoucnosti naší země, v zájmu spravedlivých reforem. A jsme přesvědčeni o tom, že je také v zájmu naprosté většiny občanů České republiky. Proto bych vás chtěl jménem České strany sociálně demokratické požádat o to, abyste spolu s námi hlasovali pro vyjádření nedůvěry vládě Petra Nečase. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo předsedu vlády Petra Nečase, poté je přihlášen pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Pan premiér má slovo nyní. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, zhruba po třech měsících vláda překročila k tomu, že je opět vystavena oblíbenému žánru v této Sněmovně, to znamená buďto hlasování o důvěře, nebo o nedůvěře. Já nechci upírat opozici právo vyvolat hlasování o nedůvěře kdykoliv, je to Ústavou zaručené právo, je to politický krok, který bývá používán. Na druhé straně za stejně legitimní považují i prohlášení, že tento krok je populistický politický krok a že ho ani samotná sociální demokracie nemyslí vážně,

že se jedná o politické divadlo. Protože to, že sociální demokracie moc dobře ví, že nemá 101 hlasů, to je pravda, k tomu by potřebovala získat několik poslanců z vládního tábora, ale to, že sociální demokracie zde nemá ani všechny vlastní poslance, to je také pravda. A to právě je to dělítko mezi reálným a věrohodným politickým krokem a politickým, do značné míry populistickým krokem na hranici divadla.

Já bych chtěl úvodem říci dvě čerstvé zprávy ze světa ekonomiky a ze světa finančních trhů. Zpráva č. 1. Výnosy českých desetiletých vládních dluhopisů klesly na rekordně nízkou úroveň 2,5 procentního bodu. Zpráva č. 2. Právě dnes oznámila jedna ze tří klíčových ratingových agentur, Moody's, že potvrzuje České republice její rating A1, a to se stabilním výhledem. A také úroky státních dluhopisů dle této agentury dále poklesnou. Česko je podle Moody's bezpečný přístav. Znovu opakují: Česko je bezpečný přístav. (Potlesk zprava.)

Kdybych byl arogantním politikem a politikem, který nerad mluví, ani jedno u mě neplatí, tak bych téměř řekl, že tyto dvě zprávy na odůvodnění existence vlády pod mým vedením naprosto stačí a že nemusím dále argumentovat. Nicméně, jak jsem již řekl, neplatí ani jedno. Nejsem ani arogantní ani nemám problémy s mluvením, a proto budu ve svém projevu předsedy vlády pokračovat.

Vývoj českých veřejných financí je natolik pozitivní, že v mnoha ohledech jdeme v protiproudu proti mnohým evropským zemím včetně zemí, které jsou v eurozóně. Chci jenom zdůraznit, že například sousední Polsko v současné době platí za své dluhopisy 4,9 procentního bodu. Jinými slovy, kdybychom za naše dluhopisy platili stejné úroky, stálo by nás to v dluhové službě 13 mld. korun ročně navíc. Itálie platí 6,1 %. Zase převedeno na naše poměry, kdybychom platili stejné úroky, stálo by nás to ročně v dluhové službě ve výdajích 24 mld. korun navíc. Španělsko platí 6,7 %. Kdybychom měli stejné úroky, stálo by nás to ve výdajích dluhové služby 28 mld. korun navíc. Maďarsko platí 7,9 %. Kdybychom platili stejné úroky jako Maďarsko, stálo by nás to ročně ve výdajích dluhové služby 38 mld. korun navíc. A to již vůbec neuvádím úrokovou míru například Portugalska 10,5 procentního bodu. Jinými slovy, české vládní dluhopisy patří mezi velmi bezpečné a svou úrovní se blíží spíše než k těm problematickým zemím naprosto rozhodně k těm nejkvalitnějším, jako jsou dluhopisy Německa, Švédska, Finska nebo Rakouska.

Chci připomenout, že to má své praktické rozpočtové důsledky. Díky této důvěryhodné rozpočtové politice a konsolidační strategii vlády České republiky jsme v loňském roce zaplatili na dluhové službě o 17 mld. korun méně, než jsme předpokládali, a v letošním roce můžeme počítat s víceméně podobným výsledkem. Finanční trhy a zahraniční instituce zkrátka hospodářskou politiku na rozdíl od předsedy České strany sociálně

demokratické hodnotí naprosto jinak. Hodnotí ji jako pozitivní a jako věrohodnou, zvláště v kontextu toho, že vláda v žádném případě neustupuje od svého závazku v příštím rozpočtovém roce nechat klesnout deficit veřejných financí pod 3 % hrubého domácího produktu. I díky této věrohodné fiskální disciplíně a konsolidační strategii má Česká republika sedmý nejnižší veřejný dluh v celé Evropské unii.

Jinými slovy, dámy a pánové, rozpočtová odpovědnost je nutnost, kterou dneska uznávají všechny vlády Evropské unie zprava doleva. Celá Evropa čelí tomuto problému, stejně jako celá Evropa souběžně s tím čelí problému poklesu své konkurenceschopnosti a tomu, že naráží na limity existence a schopnosti takzvaného sociálního státu. Každý odklon od této konsolidační strategie, každý odklon od této věrohodné fiskální politiky je penalizován ztrátou důvěryhodnosti dané země, nárůstem cen úroků, nárůstem cen dluhové služby a také například poklesem ratingu a podobně. To vše vede ke zvýšení výdajů státního rozpočtu, jehož důsledkem je v mnoha zemích pokles platů, důchodů a sociálních dávek, a v některých zemích dokonce jsou tyto poklesy v řádech dvojciferných procentních bodů, nikoliv pouze několika procent.

Já chci připomenout, že toto česká levice stále nechápe. Dneska to chápou dokonce i řečtí socialisté, že se musí šetřit, že se musí škrtat, že to bolí a je to nepopulární. Chci připomenout, že to byla právě řecká socialistická strana PASOK, která, když přišla na začátku 80. let k moci, převzala Řecko s dluhem 25 % hrubého domácího produktu a po necelých deseti letech ho odevzdala s veřejným dluhem 80 % hrubého domácího produktu. Ano, dnes i řečtí socialisté chápou, že takhle to dál nejde.

Jenomže česká levice nechápe ani to, co chápou řečtí sociální demokraté. V mnoha ohledech česká levice má blíže spíše k populistickému postrachu všech evropských vlád, což je řecké hnutí SIRIZA (šum – smích zleva). Řekl bych, že k odmítání reformy a jakéhokoli šetření, tam spíše směřuje česká levice v čele s Českou stranou sociálně demokratickou.

Já chci také připomenout, že v tuto chvíli již 14 evropských zemí tím nebo oním způsobem požádalo v posledních letech a v současné době o nějakou finanční asistenci. A chci také připomenout vzhledem k tomu, že právě minulý pátek bylo shodou okolností dvouleté výročí vzniku této vlády, že vláda dodržuje to, co slíbila, tzn. zodpovědnou rozpočtovou politiku, zodpovědnou politiku, která dodržuje fiskální disciplínu, ale také plnění svého programu. Tady chci uvést, že za dva roky působení vlády pod mým vedením vláda splnila 60 % svého programového prohlášení.

Čelíme dvěma velkým výzvám. Vedle rozpočtových problémů a stabilizace veřejných financí je to demografický vývoj nejenom v naší zemi, ale vlastně v celé západní Evropě a je to také ztráta globální konkurenceschopnosti celé Evropské unie a Evropy jako takové. Z těchto dvou velkých

výzev, tzn. demografického vývoje a poklesu konkurenceschopnosti, absolutně plyne nezbytnost hlubokých strukturálních reforem. Tyto strukturální reformy nesmí být odkládány do budoucnosti. Je třeba s nimi začít a pokračovat s nimi dnes, zítra a pozítří. A vláda České republiky pod mým vedením v tom bude také pokračovat.

Co nám místo toho nabízí Česká strana sociálně demokratická, která tady dnes mluví, jako kdyby byla v politice nepolíbená panna prvněnka? Ale ona není. Ona už je to docela – teď řeknu – úctyhodná dáma vzhledem k věku této strany (úsměv mezi některými poslanci). A musím říct, docela zkušená dáma, nikoliv nepolíbená panna prvněnka. Protože dělat stamilardové schodky, dámy a pánové, za šestiprocentního ekonomického růstu, to se v této zemi ještě opravdu nikomu nepodařilo a asi ani nepodaří.

Já chci připomenout, že jenom od konce roku 2005 do poloviny roku 2006 Česká strana sociálně demokratická prosadila zvýšení sociálních mandatorních výdajů ročně o téměř 70 mld. korun, tzn. v podstatě naprostý rozpočtový armagedon. A tuto politiku chtějí klidně realizovat i dnes, zítra, kdykoli by se dostali k moci. Vůbec nemají ponětí, co se vlastně ve skutečnosti děje v Evropě, co se děje na finančních trzích, co se děje s evropskou ekonomikou. Zkrátka balamutí své voliče a hlavně jim zatajují, že na odkládání reforem nejvíce doplatí nízkopříjmové skupiny. Stalo se tak všude v Evropě, kde se tyto státy dostaly do rozpočtových problémů. Kdo nejvíce doplatil na nereformy v Řecku? Nízkopříjmové skupiny. Kdo nejvíce doplatil na destabilizaci veřejných financí v Irsku nebo v Portugalsku? Nízkopříjmové skupiny. Kdo dnes a denně doplácí na obrovské problémy s veřejnými financemi např. ve Španělsku? Především nízkopříjmové skupiny. Toto je naprosto zřetelný fakt a vláda si je toho vědoma, a právě proto provádí reformy a konsolidaci veřejných financí, právě proto myslí i na lidi z těchto nízkopříjmových skupin.

Ano, vláda šetří. Já chci připomenout, že jenom za roky 2010 a 2011 zrušila vláda ve státní správě 15 tis. pracovních míst a uspořila na mzdových výdajích 8 mld. korun. Celková kumulovaná úspora jenom za léta 2010 a 2011 je 78 mld. korun. Čili vláda skutečně začala a začíná především u státu. Její celková konsolidační strategie a její celkové konsolidační úsilí mezi rozpočtovými roky 2010 a 2014 jsou a budou dělány podle tzv. zlatého reformního pravidla, tzn. dvě třetiny snižování schodku veřejných financí na straně výdajů, jedna třetina na daňové straně, čili v navýšení příjmů. A samozřejmě je povinností vlády pokračovat ve svém trendu, v jasné tendenci, kterou již započala a chce v ní opravdu pokračovat, tzn. také redukce agend, rušení jednotlivých agend, slučování úřadů a institucí.

Chci také zdůraznit, že z hlediska daňové politiky složená daňová kvóta

zůstane nadále pod 35 % hrubého domácího produktu a pohybuje se v podstatě v řádech pouze desetin procentního bodu, a to spíše v závislosti na nominální výši celkového hrubého domácího produktu než v závislosti na stanovení konkrétních daňových sazeb. To je potřeba si také naprosto otevřeně říci. A také je potřeba si tady otevřeně připomenout to, co slíbila Česká strana sociálně demokratická jako tzv. lék a recept na současné rozpočtové problémy – že zvýší složenou daňovou kvótu o 3 procentní body ročně. To znamená, že chce zvýšit zdanění o 120 mld. korun ročně. To je rána do vazy české ekonomice. To je rána do vazy vzniku nových pracovních míst. To je rána do vazy konkurenceschopnosti českých firem. Takovou daňovou zátěž prostě nebudou schopny utáhnout.

Chci také zmínit jeden velmi důležitý aspekt, který při debatě o ekonomické politice a rozpočtové politice nesmíme opomíjet, a to je nezaměstnanost. Protože nám musí jít v první řadě o lidi. Neděláme to pro anonymní stát. Rozpočtovou politiku děláme pro konkrétní obyvatele této země. A já chci jednoznačně prohlásit, že rozpočtová politika souvisí s politikou zaměstnanosti a že jsme v tomto velmi úspěšní. Chci připomenout, že Česká republika má šestou nejnižší nezaměstnanost v celé Evropské unii. Chci připomenout, že na rozdíl od eurozóny, kde v posledních čtyřech měsících nezaměstnanost roste a podle Eurostatu přesáhla 11,3 procentního bodu, v České republice je podle Eurostatu na úrovni 6,5 procentního bodu a klesá.

Chci také připomenout, že v období od prosince roku 2002 do června roku 2006 po 35 měsíců vláda sociální demokracie přes ekonomický růst nepřetržitě nezaměstnanost přesahovala půl milionu osob. A že dokonce i dnes, ano, v období mírného ekonomického poklesu, je nezaměstnanost v současné době např. o 100 tis. osob nižší, než byla v únoru roku 2004, kdy byl tříprocentní ekonomický růst. Tady se opět ukazuje neúčelnost a nepravdivost a neschopnost receptů české levice a především České strany sociálně demokratické. Tak jako neumí řešit rozpočtové problémy, neumí řešit ani problémy nezaměstnanosti. Umí jenom zvyšovat výdaje, umí slibovat sociální dávky a nalévání peněz do ekonomiky. Ale to jsou staré recepty odpovídající 70. letům 20. století. A my jsme, dámy a pánové, ve druhém desetiletí století 21. A právě proto vláda pod mým vedením mj. má-li nějaký úkol, tak je to i zabránit české levici, aby se dostala k moci a realizovala tyto své neschopné ekonomické recepty.

V debatách, které tady zazněly, ale i ve vystoupení mého předřečníka pana předsedy Sobotky tady znělo mnoho patetických slov o boji proti korupci. Já chci říci, že boji proti korupci nikdy nepomohla silácká prohlášení a kampaně. Boji proti korupci vždy pomohla trpělivá a systematická práce vedoucí k větší transparentnosti celého prostředí nakládání s veřejnými prostředky. Chci také jednoznačně říci i na konto těch debat,

kteře tady doposud od 14.30 běžely, a řící to naprosto jednoznačně a hlasitě, že nikdo v České republice nebrzdí a nebrání policii a státnímu zastupitelství ve vyšetřování trestných činů včetně korupce.

Chci jednoznačně říci, že pokud někdo tvrdí opak, nechť tak nedělá prostřednictvím siláckých mediálních prohlášení, ale ať položí na stůl důkazy. Protože tady si zahráváme s pověstí této země a s její důvěryhodností. Pokud se takové věci dějí, nechť jsou položeny na stůl, nechť jsou dokázány a nechť jsou také řešeny. Ale pokud vycházíme jenom ze svých dojmů a pocitů a vznášíme tyto silácké výroky, tak své zemi jednoznačně škodíme.

Já chci také říci naprosto jednoznačně, že kauzu telefonátů vyšetřovateli považuji nejenom za nešťastnou, ale nepřijatelnou. Za tímto názorem si stojím. A chci také říci, že policie a státní zastupitelství budou mít plný prostor pro to, aby mohly konat tak, jak mají konat orgány činné v trestním řízení, a že také nezávislé soudy to budou, kdo budou rozhodovat o vině nebo nevině toho nebo onoho člověka včetně politiků. Nemůže to být nikdo jiný, nemůže to být ani Poslanecká sněmovna, nemůže to být ani mediální svět, dokonce to nemůže být ani veřejné mínění. Může a musí to být pouze nezávislý soud. A z tohoto pohledu chci jednoznačně říci, že v české soudnictví a v nezávislost českých soudů mám důvěru. A chci také jednoznačně říci, že si plně vážím všech poctivých policistů, státních zástupců a soudců a respektuji je.

Chci také říci, že spor, který je v současné době veden mezi panem ministrem financí a panem policejním prezidentem, není spor mezi policií a vládou České republiky. Je to spor o pravdomlupnost a je to spor o důvěryhodnost těchto dvou konkrétních lidí. A musím říci, že to nesmí být záminka k výrokům o zastrašování policie. Protože nic takového se neděje. Navíc, dámy a pánové, já jsem hluboce přesvědčený, že vyšetřovatelé by se žádnému potenciálnímu verbálnímu nátlaku nepodvolili a že by mu odolali. Já jsem si tím naprosto jistý. Já jim totiž na rozdíl od mnoha mých předčecníků věřím, že jsou poctiví, slušní a profesionální.

Musím také říci, a teď má teze míří spíše do koaličních lavic než do opozičních lavic, že ve vládě pod mým vedením neexistuje nic takového, jako je neodvolatelný ministr nebo neodvolatelný člen vlády. (Z řad sociální demokracie se ozývá, že ano.) To chci říci naprosto jednoznačně. Jestliže jako předseda vlády dojdou k názoru, že některý člen vlády neplní své úkoly, není schopen je naplnit nebo se stal nepřekonatelnou přítěží pro celou vládu, tak z vlády odejde. Nic takového jako neodvolatelní ministři neexistuje. A koneckonců kdo sleduje mé dvouleté působení, tak ví, že jsem neváhal navrhnout odvolání ani předsedy koaliční strany, nebo dokonce místopředsedy své vlastní politické strany, což přede mnou žádný předseda vlády České republiky v této kombinaci nejenže neudělal, ale ani

neustál. Takže si buďte jisti, že teze o tom, že by byl nějaký neodvolatelný ministr, prostě není pravdivá a neodpovídá skutečnosti.

Já teď skutečně nechci rozvíjet politicko-anatomickou diskusi o tom, kdo reprezentuje jaký tělesný orgán v těle této vlády, to by asi nebylo na místě. Nicméně se neubráním poznámce – pane ministře financí –, že vaše počínání v posledních dnech a týdnech... přicházejí mi jaksí na mysl spíše jiné tělesné orgány než zrovna mozek nebo srdce. (Smích a potlesk několika poslanců v sále.) Ale jsem si vědom, že zažíváme mnoho emotivních okamžiků. A chci doporučit všem, ať již z řad koalice, nebo opozice, abychom sestoupili minimálně o dvě úrovně níže ve své excitaci, ve svých emocích a ve svých výkřicích. Platí to pro nás pro všechny, včetně mne samotného. I já si to musím říkat.

Musím také ale tady jednoznačně zdůraznit pokrytectví České strany sociálně demokratické, která tady najednou plamenně mluví o tom, že má být ovlivňováno vyšetřování. Ano, telefonáty vyšetřovateli, byť jsou absolutně nevhodné a nepřijatelné, jsou pouhým odvarem toho, co prováděla Česká strana sociálně demokratická ve vztahu k bezpečnostním složkám, když sama byla ve vládě. Je to pouze dětská povíadačka.

Chci připomenout tým Mlýn, zřízený sociálně demokratickým ministrem vnitra. Tým policistů řízený přímo ministrem vnitra. Tým pracující v utajení a shromažďující politické kauzy pro sociálně demokratického ministra vnitra.

Chci zmínit působení Inspekce ministra vnitra pod vedením sociálně demokratického ministra Františka Bublana, která šikanovala nepohodlné policisty, kteří, když se ve svých vyšetřováních kriminálních aktivit, např. když vyšetřovali vraždu mafiánského bosse Mrázka, dostali do blízkosti některých lidí blízkých sociální demokracii, začali být evidentně šikanováni vylhanými obviněními ze zneužívání cestovních dokladů, o vyplácení prostředků za práci přesčas apod. Kam směřuje Česká strana sociálně demokratická svou neuvěřitelnou dnešní rétorikou, když zapomíná na tyto své konkrétní kroky z doby, kdy byla ve vládě a kdy její čelní činitelé, kteří ji dnes reprezentují, v této vládě seděli? Ta míra nestydatosti je prostě neuvěřitelná! (Větší potlesk z pravé části sálu.)

Chci připomenout kauzu důstojníka Bezpečnostní informační služby pana Hrubanta, který byl pověřen tehdejšími ředitelem BIS, aby vyšetřil úniky z této bezpečnostní služby, které směřovaly k představitelům České strany sociálně demokratické. Tento člověk byl za svoji činnost kriminalizován. Strávil 17 měsíců s vylhaným obviněním ve vyšetřovací vazbě, aby nakonec byl v plném rozsahu nezávislým soudem osvobozen. Ale byl kriminalizován vědomě za to, že se nelíbil a znelíbil České straně sociálně demokratické, resp. některým jejím představitelům.

Chci připomenout případ policejního kapitána Macháčka, který měl zásadní podíl na boji s ruskojazyčnými mafiemi v této zemi a na některých

velmi razantních krocích tímto směrem a který byl lživě a nepravdivě zatčen a obviněn z únosu. Opět byl v plném rozsahu osvobozen, přestože byl za vlády České strany sociálně demokratické kriminalizován za svou policejní činnost.

A koneckonců chci připomenout působení pana Pavla Příbyla, bývalého vedoucího Úřadu vlády za dob sociálních demokratů, který prokazatelně, a je to zaprotokolováno, se snažil v dubnu roku 2006 před volbami přesvědčit šéfa protikorupční policie podplukovníka Brycha, aby se pokusil kriminalizovat některé představitele konkurenčních politických stran, jmenovitě Mirka Topolánka, Miroslava Kalouska. Toto se dělo za vlády sociální demokracie! A teď nám tady přicházejí a kážou vodu, a přitom, jak jsem již několikrát řekl, nepili víno – to byla kořalka minimálně 50procentní. (Potlesk zprava.)

A nyní do současnosti. Ještě před několika týdny z tohoto místa z úst sociálních demokratů zněly neuvěřitelné výroky o tom, že tady máme dvě policie. Nebyl toto útok na nezávislost policie? Nebylo toto vyvinutí politického tlaku, aby byl tedy takzvaně, jako kdyby to byl přítelák, který se hraje střídavě doma a venku, obviněn i někdo z vládní koalice? To byl přece klasický způsob mediálního tlaku na orgány činné v trestním řízení. A na tato svá slova jenom několik týdnů stará si najednou sociální demokraté nevzpomínají.

Celá záležitost, kterou dnes projednáváme, souvisí s armádní zakázkou na letouny CASA. A opět, jaká jsou fakta ve světle působení sociální demokracie? V letech 2001 až 2004 – nevím proč pan poslanec Tejc vyzývá Ježíše, protože vykřikl Ježíši, já doufám, že je to důsledek zpytování svědomí (smích zprava), protože ano, v té době byl klíčovým představitelem a prvním místopředsedou vlády současný předseda České strany sociálně demokratické pan Bohuslav Sobotka – sociálně demokratičtí ministři obrany a vláda sociálně demokratická rozdali jenom v těchto třech letech veřejné zakázky bez výběrového řízení jednomu dopředu oslovenému uchazeči ve výši 40 mld. korun, tzn. desetkrát více, než jsou case, a 75 % veškerého objemu veřejných zakázek bylo rozdáno v resortu Ministerstva obrany bez jakéhokoliv výběrového řízení.

Mimochodem, dámy a pánové, tolik kritizovaná exministryně Vlasta Parkanová stlačila toto číslo za své dvouleté působení ze 75 % na 20 %, čili ze tři čtvrtin objemu zakázek na jednu pětinu objemu zakázek, které byly vydávány tedy bez výběrového řízení.

Česká strana sociálně demokratická nemá prostě žádné morální právo kritizovat cokoli, co se kdy dělo v resortu Ministerstva obrany, s takovým máslem na hlavě! A to chci připomenout, že shodou okolností zrovna na podzim začne v Rakousku soud s Alfonsem Mensdorff-Pouillym, který byl

prokazatelně lobbistou, který směřoval obrovské finanční prostředky do České republiky v kauze Gripen. Kdo je podepsán pod kauzou Gripen? Která vláda to byla, která uzavřela nájemní smlouvu a pokusila se ještě dva roky předtím uzavřít dokonce prodej? Samozřejmě, že to byla vláda České strany sociálně demokratické, kde dokonce její vlastní bývalý místopředseda pan Kavan na skrytou kameru švédské televize jednoznačně konstatoval, že v kauze Gripen docházelo k uplácení. Že to tedy byla korupční kauza – nekonstatuje Petr Nečas, ale bývalý místopředseda sociálně demokratické vlády pan Kavan.

Jinými slovy to, co sledujeme v těchto dnech, je jenom snaha odvést pozornost od vlastních kauz. To, že shodou okolností zrovna dnes doputovala do Poslanecké sněmovny žádost o rozšíření obvinění čelného sociálně demokratického poslance pana Davida Ratha, nasvědčuje mnohemu. Nasvědčuje například tomu, že kauza, při které byl chyten tento čelný sociálně demokratický politik, nebyla ojedinelou, že se s vysokou pravděpodobností jednalo o systematické a organizované chování čelných představitelů středočeské České strany sociálně demokratické. A v této chvíli se naprosto logicky objevuje otázka, zda se při takové četnosti těchto případů a při takovém objemu finančních částek jednalo pouze o pokus o osobní nezákonné obohacení, nebo o systém financování politické strany. A právě toto, tímto řevem, který vyvádí naprosto nepřiměřeně Česká strana sociálně demokratická kolem kauzy CASA, je snaha toto překrýt. Překrýt tyto otázky, překrýt především odpovědi, které budou muset dát orgány činné v trestním řízení v těchto konkrétních kauzách. (Potlesk v pravé části sálu.) Mimochodem, Česká strana sociálně demokratická si tuto kauzu vůbec nevyřešila. V čele středočeské České strany sociálně demokratické nadále působí lidé spojení jak s Davidem Rathem, tak s Richardem Dolejšem a je to výsměch veřejnosti! To si řekněme naprosto otevřeně!

Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci vás požádat, abyste nevyslovili nedůvěru vládě ČR. Žádám, aby vládu podpořili ti poslanci a poslankyně, kteří jsou ochotni říci ne populistickým řešením. Žádám, aby tuto vládu podpořili ti poslanci a poslankyně, kteří jsou připraveni podporovat zodpovědnou rozpočtovou politiku. Chci požádat o podporu ty poslance a ty poslankyně, kteří nechtějí politickou nestabilitu. Chci požádat o podporu ty poslankyně a ty poslance, kteří chtějí pokračování reformem, byť jsou to reformy někdy bolestivé a někdy nepopulární. A chci požádat o podporu ty poslance a ty poslankyně, kteří mají zájem na skutečném omezení prostoru korupce, ne pouze zájem o prázdňé mlácení slámy. Samozřejmě budou tady i takoví poslanci a takové poslankyně, kteří zvednou ruku pro nedůvěru této vládě, ale já chci říci, že zvednou ruku pro zvyšování tempa zadlužování, pro zastavení reformem a

pro politickou nestabilitu. A já se chci opřít o tu první skupinu poslanců a poslankyň!

Dámy a pánové, děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády a mám tu sérii faktických poznámek. Pan kolega Foldyna... (Dává přednost.) Takže jste se domluvili jinak. Pan kolega Tejc jako první, potom tedy pan kolega Ohlídál, Hamáček, Foldyna, Bublan. Toto je pořadí faktických poznámek. Prosím, pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Pokusím se v těch dvou minutách říci maximum.

Pan premiér Nečas řekl, že Česká republika je bezpečný přístav, alespoň jak to jiní říkají. Já jsem rád, že si to alespoň někdo myslí. Myslím, že rodiny s dětmi, myslím, že důchodci si to nemyslí. Jediný, kdo si to může myslet, jsou ti, kteří se těší na to, až se tady bude privatizovat, až se budou privatizovat veřejné služby. Pro ty Česká republika bude určitě ten bezpečný přístav, a bude jím právě proto, že si to myslí tyto ratingové agentury.

Já bych vás, pane premiére, chtěl požádat: Nepoužívejte tady jako argument tvrzení ratingových agentur! Těch agentur, které tak radily, až doradily, až celá světová ekonomika dopadla tak, jak dopadla! Vše je postaveno na ratingových agenturách a já myslím, že těmi bychom se řídit skutečně neměli.

Já považuji, pane premiére Nečasi, za nehorázné, pokud vy tady říkáte a mluvíte o zodpovědné rozpočtové politice! Když přicházela pravicová vláda v roce 2006, tak byl dluh 900 miliard korun. Teď je 1,6 bilionu! Za další dva roky bude asi dvojnásobný. Já myslím, že vy nemáte právo hovořit o rozpočtové politice, která je zodpovědná. Úrokové míry, o kterých jste mluvil, jsou relativně nízké nikoliv proto, že vy dobře vládnete, ale proto, že jste začali dluh zvyšovat z relativně nízkého základu. Protože do Španělska, do Řecka, do Portugalska nás vedete vy, pane premiére Nečasi! (Potlesk ČSSD.)

A to, co si myslím, že je nejpodstatnější, je to, že vlády, které jste tady tak dlouho kritizoval, ty sociálně demokratické vlády, ty vlády bývalé, které za všechno mohou, ty už tady nejsou, ty už jsou na věčnosti, ale teď je třeba, aby odešla ta vláda vaše! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Ohlídál – další faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy,

vážený pánové, pan premiér hovořil o tom, že jeho vláda pozitivně přispívá ke zvyšování konkurenceschopnosti tohoto státu, přitom však plánuje o jednu pětinu snížit výdaje na školství do roku 2015.

Pane premiére, jak chcete bez vzdělanostní úrovně této populace zvyšovat naši konkurenceschopnost? Vy hovoříte vzletně o různých pozitivních reformách a strukturálních změnách, které chce tato vláda udělat, ale přitom nejste schopni vůbec zvládnout daleko jednodušší věci, jako je například čerpání peněz z evropských fondů. Je zde šest operačních programů, které v podstatě kolabují. Například operační program Vzdělání pro konkurenceschopnost už vypadá tak, že je téměř jisté, že 10 miliard přidělených prostředků z EU vyčerpáno nebude! Operační program VaVpl je sice napohled v lepší stavu, ale skrývají se tam velké problémy, možná některé velké projekty úplně zkrachují. Takže vy se chováte v čerpání evropských peněz jako naprostí diletanti. A myslím, že už jenom to, co jsem říkal, stojí za to, abyste dostali nedůvěru, a já pro ni hlasovat budu!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Hamáček – další faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Pan premiér nám tady vyjmenoval sociálně demokratické, v uvozovkách, zločiny na Ministerstvu obrany, ale zapomněl na jeden docela zásadní fakt. Tato vláda, nebo vláda pravice tady vládne již dlouhou dobu a já si nevzpomínám, že by někdo z těch, kteří působili za naší doby na Ministerstvu obrany a měli na něj politickou odpovědnost, byl stíhán nebo byl odsouzen nebo že by tato vláda vůbec něco vyšetřila z té doby sociálně demokratických ministrů obrany. A proti tomu tady máme zcela jasnou kauzu, kde policie se rozhodla obvinit bývalou ministryni obrany za nyní TOP 09, dříve jinou politickou stranu. Takže já si myslím, že tohle srovnání prostě neseď a nemůžeme používat takovéto velmi laciné argumenty!

A když jste tady, pane premiére, jmenoval ty strašlivé vojenské zakázky, které tady byly, tak jste zapomněl na jednu, která je naprosto děsivá a jmenuje se L-159. Tato zakázka stála tehdy, v tehdejších cenách, 42 miliard. Ale to nebylo za sociální demokracie. Tam byl premiérem Václav Klaus a ministrem obrany, pokud se nepletu, byl pan ministr Výborný. A půlka těch strojů dneska hnije v hangárech a my se snažíme již skoro deset let prodat a nikdo je nechce. A stálo to české poplatníky 42 miliard!

A pokud mluvíte o gripenech, já nevím, co pan Mensdorff-Pouilly, nebo jak se jmenuje, tady vyváděl a koho kde uplácel. Sdělovací prostředky mluvily něco o tom, že probíhaly nějaké transakce vůči Omnipolu. To až

vyšetří orgány činné v trestném řízení. Ale prosím nesměšujme dvě odlišné věci a nenapadejme vládu Vladimíra Špidly, protože smlouva, podle které byly pořízeny gripeny vládou Vladimíra Špidly, je smlouva uzavřená mezi Českou republikou a Švédským královstvím! Tam firma BAE Systems nebo některé další nehraje vůbec žádnou roli.

To znamená, pokud někdo tady běhal po České republice a uplácel kohokoliv s tím, že si má koupit gripeny od BAE nebo od jejich výrobce, tak ty peníze prostě hodil do kanálu, protože Česká republika uzavřela standardní mezistátní smlouvu mezi Českou republikou a Švédskem... (M. Němcová: Čas, pane poslanče!) Ta smlouva funguje a vojáci jsou velmi spokojeni a koneckonců vaše vláda ji chce prodloužit. (Potlesk ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já jsem se nechystal vůbec na dnešní den vystupovat, ale když jsem poslouchal pana premiéra, jak na sociální demokracii nenechal nit suchou a několikrát se tady zaklínal lidem této země... Mně se zdá, že pan premiér už velkou dobu a dlouho mezi lidem této země vůbec nebyl, protože kdyby to věděl, co si o něm lidé a o této vládě myslí, tak by takto nikdy nemluvil.

Když pan premiér hovořil o tom, co všechno sociální demokracie udělala špatně. Ano, možná jsme udělali nějaké chyby. Člověk by měl být pokorný. Nicméně vzpomínám si na slova Miloše Zemana, protože pan premiér je členem Občanské demokratické strany a to není jiná Občanská demokratická strana než ta, která tady v roce 1998 po sobě nechala spálenou zemi, jak to říkal Miloš Zeman. Miloš Zeman také tehdy říkal: Nasedli jsme do vylágrovaného auta, které ti před námi, to byli ti občanští demokraté, vylágrovali, my jsme museli opravit motor, dát nový karburátor a dojet všechna ta auta, která nám ujela. To znamená, my jsme museli zasnovat banky, aby přežilo hospodářství České republiky po vašich experimentech, které jste tady udělali. Za vlád sociální demokracie jsme rozdávali peníze. My jsme rozdávali peníze – ano, rostly platy učitelů, oprávněně rostly platy učitelů, důchodci měli valorizované důchody, rostly platy ve zdravotnictví a lidé žili. Ale za vás, pane premiére, lidé živoří! Přijedte zítra na Šluknovský výběžek. Tam jste něco slíbil a nesplnil!

Děkuji vám. (Potlesk ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec František Bublan – faktická poznámka.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající. Dámy a

pánové, pan premiér označil jako jeden z dalších našich zločinů mé působení na Ministerstvu vnitra v době, kdy mi podléhala inspekce a ta šetřila údajné přečiny ohledně cestáků. Víte, ona stokrát opakovaná lež se asi stává pravdou, protože toto už se tak zažilo, jako že to tak skutečně bylo. Ono tomu tak nebylo. V době, kdy inspekce šetřila tyto cestáky, tak to žádnou souvislost s vyšetřováním vraždy Františka Mrázka nemělo. Ten ještě byl zde mezi námi, scházel se s bývalým ministrem vnitra Ivanem Langerem u Tří housliček na tajných schůzkách. (Pobavení a potlesk v levé části sálu.) Vyšetřování nastalo skutečně několik měsíců předtím, než došlo k vraždě Františka Mrázka, a byl to naprosto banální případ zneužívání cestáků. Takových inspekce šetřila desítky. Vůbec jsem o tom nevěděl. S tím jsem se seznámil, až teprve když vypukla Kubiceho zpráva, tak potom tyto souvislosti vyplynuly a sám tehdejší šéf inspekce ani potom netušil, že zrovna tito policisté byli pověřeni vyšetřováním vraždy podnikatele Mrázka. Takže ta souvislost tam skutečně nebyla, není a já prosím, aby se tato lež tady neopakovala!

Děkuji. (Potlesk ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byly všechny faktické poznámky, ke kterým jsem měla přihlášku. Nyní má slovo pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Také vám přeji dobrý odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vlastně také nakonec reagoval na vystoupení premiéra Petra Nečase.

Během toho vystoupení se tady odehrála taková jedna velmi zajímavá scéna. Vzpomeňte: Pan premiér se obrátil tady doprava, to tam ještě seděl pan ministr Kalousek, a řekl něco takového jako: Ty, ty, ty, kluku, to jsi trochu přehnal! Asi tak, jako když v obecné škole přistihne žáka, že hází křídou, tak mu řekne: Co to, ty nezbedo, co ty to děláš?! Víte, co mě na tom fascinuje? Že totiž to s úsměvem řečené ty, ty, ty, to bylo příliš, to se týká ministra financí, který tady mluvil o estébáckých metodách policie, o gestapáckých metodách policie. Tohle s úsměvem řečené ty, ty, ty se týkalo ministra financí, který volal vyšetřovateli kauzy, se kterou je v konfliktu zájmů, protože ta kauza se týká osoby jemu blízké, pana Richarda Hávy a jeho kolegyně ze strany, které je členem. Chápete, tohle blahosklonné ty, ty, ty, které tady použil pan premiér, se týkalo chování ministra, který zasahuje do vyšetřování policie a každodenními výroky ovlivňuje vyšetřování kauzy, která se ho, dokonce i jeho osobně, zřejmě bezprostředně dotýká!

A já vám přečtu, jak na tohle zareagoval předseda strany pana Kalouska. Ten na to řekl tohle: "Dějinná zkušenost nám říká, že ve všech státech jsou zbrojní zakázky využívány k financování stran a jsou spojeny s

velkými postranními poplatky. Vždycky na tom chce někdo vydělávat, aby vládní strany něco dostaly." Tohle říká předseda strany, zřejmě aby nám vysvětlil, co to s těmi casami vlastně bylo, protože strana TOP 09 vznikla ve stejném roce, jako byla kauza CASA. V dubnu jsou casy, v květnu vznikla strana TOP 09. Mám si tedy myslet, že peníze z cas šly do kasy strany TOP 09? (Potlesk ČSSD.)

Je mi líto, že odešel premiér, když tady začal mluvit o všech těch kauzách, protože tady jsou kauzy, které jsou na stole, ke kterým by se měl vyjádřit. Předtím by se neměl schovávat! Protože jaký je jinak důvod toho řádění pana ministra Kalouska, jestli nejde opravdu o hodně? Nezlobte se, ministr Kalousek tady řádl jako dělo urvané na palubě lodi, to, co tady předvedl v posledních dnech! A to mělo určitě dobrý důvod. A choval se jako politik, který nerespektuje žádná pravidla, žádné instituce. L'Etat c'est moi, stát jsem já! Tahle se choval pan Kalousek! (Potlesk ČSSD.) A jestli mi někdo odporuje, tak je nýmand a odstraním ho z cesty! Takhle se choval! Ať vypadne každý, kdo se mi postaví do cesty. A takovéhle chování destruuje systém. Tohle chování destruuje demokracii.

Já bych byl rád, kdyby tady pan premiér byl, protože si myslím, že tohle je podstata problému, na který jsme v této kauze narazili. To chování překročilo míru. A nejenom proto, že se o tom píše v Německu, kde se dokonce překládají výrazy, které pan Kalousek použil. Nejde jenom o to, že to je ostuda, která překračuje hranice České republiky, ale ministr, který dává lidem najevo "vy jste pól", ten dává všem příklad, úřadům, institucím, že k lidem je možné se chovat jako k pólvu! Týká se to úředníků, policie, všech! Lidé jsou pól! Takhle se chová ministr této vlády! A premiér mu to schvaluje! A pak to vyřídí tím, že řekne ty, ty, ty, kluku, to jsi přehnal. To je jediné, co tady předvedl. On si nevěšil toho, že krátce potom, co vydal příkaz, že se nesmí volat nikomu – dokonce tuším dva dny potom mu třikrát volá ministr, úplně kašle na premiéra! Co to je za premiéra, který na tohle řekne ty, ty, ty, kluku, to jsi trochu přehnal, ty na mě úplně kašleš! Není to málo, pane premiére, na to, co se tady odehrálo? A vy si myslíte, že to je jenom jedna taková epizodka, že to je něco, co se stalo jenom shodou okolností, prostě mu ujely nervy, že to je jenom příklad hroucení jedné osobnosti, která už neví co, tak používá výrazy, které slušný člověk nepoužívá? To není příklad hroucení osobnosti!

Proč jsme vyvolali nedůvěru vládě? Protože tady jde o hroucení státu! Chápete, jestliže takhle je možné nerespektovat pravidla hry, jestliže ministru financí se dovolí, aby prostě kašlal na pravidla, která se musí dodržovat mezi mocí výkonnou, soudní a justicií, jestli se umožní, aby ministr takto shazoval funkci ministra, aby se takto shazovala, diskreditovala role vlády, tak se vlastně shazuje celá role postavení státu před očima veřejnosti.

Podívejte se, když si zajedete do Británie, tak tam najdete soudce, kteří mají paruky. A když se zeptáte Britů, proč nosí paruky, vždyť to je přece hloupost, tak vám můžou odpovědět: My samozřejmě víme, že paruky jsou hloupost a že bychom je mohli zítra odstranit, ale vlastně si nejsme jisti, co je přesně poslední detail, který vytváří autoritu státu, autoritu institucí, autoritu soudů, autoritu těch, kteří mají ty funkce, a tak se neodvážíme ani ty paruky odstranit, aby se nám to náhodou celé nezřítlo. A u nás si dovolíme tohle úplně beztrestně? Vy si, přátelé, snad myslíte, že česká demokracie tohle všechno snese?

Tomáš Garrigue Masaryk říkal, že to chce padesát let, abychom si mohli být trochu jisti. My máme za sebou teprve pětadvacet. A tohle prostě má procházet? Nezdá se vám, že tady prostě riskujeme příliš? Že ty instituce nebude nikdo brát vážně? Když takhle prostě projde takovéto chování ministra? Když prostě Schwarzenberg řekl, že my to musíme chápat, že to je prostě běžné, takhle se peníze zbrojních zakázek vždycky všude kradou! Když prostě premiér řekne "vláda plukovníků nám nebude kecat do toho, kdo bude ministr"? Vy si myslíte, že tohle je všechno bez trestu? Copak se nebojíte toho, že zítra prostě nebude nikdo brát vážně instituce, prostě to rozdělení moci, všechna ta pravidla, podle kterých žije demokratický stát? Jste si tak jisti, že to je bez trestu?

Masaryk říkal, že máme budovat humanitní demokracii. Jestli měl pravdu, že státy žijí z těch ideálů, ze kterých vznikly – a před ním to říkal také Machiavelli a tuším také Thukýdídés, tak na tom možná něco je –, tak co tedy zbývá z těch ideálů, ze kterých ten stát za Masaryka vznikl? Nebo na to už všichni kašleme? Po pětadvaceti letech řekneme, že to vzdáme a vydáme se na cestu zpátky?

Chápete, není tohle vážnější, když tohle připustíme? Pan premiér nám tady vypráví něco o ratingových agenturách a chce nás tím nakrmit, ať si to lidi opakují před spaním večer! Ale nakrmí je to opravdu? Budou mít pocit lidé, že jsou v tom státě, ve kterém chtějí být? Rozumíte – jaký je pocit těch lidí z toho, co se kolem nich děje? Jak dlouho ještě vydrží tohle zaklínání panu premiérovi?

V tomhle státě navíc, kdyby si nalil čistého vína, tak si musí přiznat, že tenhle stát neroste! Že do něho investice nepřicházejí! Že to tady drží pár automobilek, ale rozhodně ne tato vláda! (Potlesk členů klubu ČSSD.)

Tahle vláda za poslední dny s panem Kalouskem nám akorát přidala na ostudě. A ten špatný dojem té země, ten se také podepisuje na tom, jestli sem ještě někdo přijde, jestli ta země má nějakou přitažlivost, nebo ne.

Já si prostě myslím, že tady dneska jde taky o charakter české demokracie, a není to přehnané. Jestli prostě tohle budeme připouštět, jestli bude možné jakkoli tady být vulgární, cokoliv si dovolit, jestli prostě pan Kalousek se svým řáděním bude pokračovat, jestli tihle ministři tady budou

pokračovat vedle něho a sedět vedle něho a tvářit se, že se jich to netýká, a budou sedět ve vládě vedle takového ministra, tak vám prostě říkám, že jsme ten ideál humanitní demokracie poslali někam do háje.

Chápete, co to je ta... co my tady rozvíjíme o té lidskosti, o které Masaryk mluvil? Máte pocit, když půjdete mezi lidi, že vám někdo potvrdí, že se to vyvíjí tím směrem? K čemu tu republiku máme? Vždyť přece ten smysl byl v tom, aby se nám v ní dobře žilo, abychom měli pocit, že to má smysl, abychom se k sobě slušně chovali, aby lidé měli pocit, že tu dostanou šanci, že jim ten stát pomůže, že ty instituce, že se na ně dá spolehnout, že jim poskytují určité bezpečí, určitou ochranu. Ale jak věřit institucím, když lidé, kteří mají funkce, odpovědnost, se chovají takto! A projde jim to. Protože ty hlasy už máte dneska, tak to všechno projde. A vy všichni, co tam sedíte, tak se pod to podepíšete. Vydržíme a půjdeme na dovolenou!

Já se prostě obávám, i když tuším, že vás nepřesvědčím, že skutečně dneska se v něčem láme to, čím ta země bude. A to, že je tu někde kolem nás v Evropě, ve světě krize, to není důvod pro to, abychom byli nekulturní národ. To není důvod pro to, abychom přestali myslet na to, že jsme demokracie s tím humanitním cílem, který jí dával starý Tomáš Masaryk, kterého už dneska nikdo nečte. Ale když se na to všechno vykašleme, tak proč ti mladí tady budou zítra žít? Proč jim to bude stát za to? Co tady bude ta přidaná hodnota?

Já bych si přál jinou vládu, než je tahle, která trpí tohle chování! A možná budu dneska marně hlasovat tu nedůvěru. Ale říkám vám, že tohle, tahle debata, má svůj smysl. Když už, tak to tady aspoň musíme říci, že takhle se slušně vládnout nedá! Tohle nedává žádnou budoucnost této zemi a tahle vláda by měla co nejrychleji skončit! (Potlesk poslanců klubu ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsou zde dvě žádosti s přednostním právem. Nejprve je to kolega Radek John, potom kolega Bohuslav Sobotka. Prosim, pane poslanče. Pan poslanec Radek John má slovo.

Poslanec Radek John: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, trávíme tady hodiny výčtem toho, která strana za které vlády toho více nakradla a více ovlivňovala policii. Pro Věci veřejné je to trochu jako tenisový zápas, kdy se díváme zleva doprava, kdo dá větší smeč, a jsme na tom velmi komfortně, protože nás se to netýká, my jsme nikdy nebyli u žádné krádeže veřejné zakázky (veselost v levé straně sálu), neukradli jsme ani korunu z veřejného rozpočtu, a také jsme se nechystali, a jsme za to velmi rádi.

Nicméně tohle to povídání, které naštvalo všechny občany České republiky samozřejmě, a právem, protože se tady prostě kradlo, a mě to vedlo ke vstupu do politiky, protože jsem si řekl, že už je toho dost, tak tohle to povídání v této chvíli zdržuje od toho základního. Zdržuje od toho, co se tady prostě stalo v posledních týdnech, a stalo se něco, co nemá obdoby, a co vysoce převyšuje všechny věci, které se tady děly dvacet let. Odvádí nás od toho, proč byla svolána tato schůze, a odvádí nás od toho, abychom posuzovali, proč nedat důvěru vládě, a abychom si řekli, že ti poslanci, kteří dávají důvěru vládě, ti podporují chování čelných představitelů v posledních týdnech.

A jaké to chování bylo? Vyjádření premiéra Nečase k policii a k policejnímu prezidentovi byla naprosto šokující. Je zcela nepřipustné, aby sám premiér této země Petr Nečas schvaloval v podstatě nezákonné a nátlakové jednání ministra Kalouska. A dokonce sám svými vlastními výroky dále pokračoval v dehonestaci policejního prezidenta a umočňoval již tak vyhocenou situaci. Toto chování přece ohrožuje demokracii a právní stát! Proto tady naše děti nebudou chtít bydlet, protože zažijí – nebo zažívají a vidí něco, co jsme zažívali a viděli my v totalitě, kdy jsme se báli policie a kdy jsme věděli, že policie je ovlivňována a účinně nasazována proti lidem, kteří chtěli svobodu.

Není to tak dlouho, kdy z úst druhého nejvyššího činitele této země pana Nečase kdysi padala slova slibů o pomoci a podpoře policii, a zatím se teď děje pravý opak. Proti původním slibům je naprosto neuvěřitelným způsobem pozice policie doslova ochromována a zpochybňována, a to jak v oblasti ekonomické, tak i morální. Jak byla policie vyzývána u kauzy Rath, tak stejně intenzivně je najednou zpochybňována u kauzy CASA. Co je ale na celé situaci nejhorší: že se tak děje otevřeně a před zraky všech občanů České republiky. Už to nejde před nimi utajit, už si udělali obrázek, už bude velmi těžké tuto skvrnu na demokracii v České republice nějak smazat nebo napravit. Pod taktovkou premiéra je zpochybňována autorita policie a jejich dosažených výsledků, a to všemi prostředky, jak mocensky, tak politickým nátlakem.

Jsem přesvědčen, že jde bohužel o snahu ochromit znovu policii a uvést ji do stejného stavu hibernace, v němž se nacházela celá léta před volbami v roce 2010, kdy zhruba od roku 1995 nedokázala policie vyšetřit jednu jedinou velkou kauzu rozkrádání veřejných peněz. Proto tady jsou ty dlouhé výměny, proto se tady jmenuje tolik krádeží, které nebyly nikdy vyšetřeny.

Chování ministra Kalouska a premiéra Nečase prozrazuje, že za celou touhle štvavou kampaní má být vynucení odchodu policejního prezidenta, které zastraší všechny složky policie, které se po volbách v roce 2010 na-dechly, osvobodily od politických tlaků a začaly konečně vyšetřovat

rozkrádání veřejných peněz, tak jak to měly činit v uplynulých desetiletích.

Podle neustávajícího stupňujícího se nátlaku je zcela evidentní, že celé koalici se nezamlouvá nezávislost a aktivita policie a policejního prezidenta, vyšetřování korupčních kauz a rozkrýtí systému rozkrádání veřejných peněz, který tu byl systematicky budován od roku 1995. Kroky některých členů vlády jsou naprostým překročením přípustné ministerské pravomoci a vládní autority! Vyvolávají otázku, proč s takovou vehemencí brání koalici možnosti vytvořit vyšetřovací sněmovní komisi k prošetření vystupování ministra financí Kalouska vůči Policii České republiky, jeho vměšování do práce vyšetřovatelů a vyvíjení nátlaku na policejního prezidenta.

V žádném právním státě by neprošly Kalouskovy mediální výroky o policejním státě, estébáckých manýrách či odstíhání policistů, nebo dokonce doporučení sebevražd vybraným policistům a státním zástupcům za prováděné vyšetřování. To přece nemá obdoby! A nesmí to projít ani v České republice!

Útoky ministra financí už nejsou směřovány pouze na vyšetřovatele, ale zpochybňují nezávislý výkon policie jako celku, stejně jako princip dělení moci. Dle mého názoru tím cíleně destabilizuje bezpečnostní sbor, nectí profesní a politickou neutralitu a zpochybňuje elementární principy právního státu. Namísto toho, aby vrcholový politik Kalousek uznával logiku dělení moci a nezávislost vyšetřujících orgánů, útočí na vše, co mu vzdoruje, na vše, co je na něm nezávislé.

Ještě chci upřesnit a upozornit, že vláda do dnešního dne neučinila jediný krok, aby začala vymáhat škodu 658 milionů korun, která vznikla státní pokladně a musela být vytažena z kapes daňových poplatníků. Vláda koalice tím, že nevymáhá tuto škodu, se dopouští trestného činu.

Styl vládnutí, jaký předvádí tato vláda v této chvíli, a to jak premiér Nečas, tak ministr Kalousek, je třeba odsoudit, je třeba se mu bránit, protože ohrožuje demokracii v České republice. Proto jsem jednoznačně pro vyjádření nedůvěry vládě. Kdo jí vyjadřuje důvěru, ten podporuje praktiky pana Kalouska a pana Nečase, které likvidují demokracii.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka se přihlásil s přednostním právem. Já mu udělím slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já jsem pozorně poslouchal vystoupení předsedy vlády Petra Nečase a dospěl jsem k názoru, že vláda zřejmě žije v jakémsi bludu. Mám pocit, že je tady silně rozšířený sebeklam

a že vláda je absolutně odtržená od reality. Chtěl bych tedy reagovat aspoň na některé věci, které ve vystoupení předsedy vlády zazněly, protože si myslím, že není možné je tady nechat bez reakce.

Pan premiér zde zmiňoval ratingové agentury. Jako by ratingové agentury byly tím konečným arbitrem toho, jestli ta která země dělá dobrou, nebo špatnou hospodářskou politiku. Já bych nekritizoval premiéra, kdyby o ratingových agenturách mluvil někdy v roce 2005, 2006, možná ještě v roce 2007. Ale myslím si, že každý politik by měl být schopen si vzpomenout na to, co se stalo v roce 2008. Velká finanční krize. Velká finanční krize, která změnila podobu světové ekonomiky. Velká finanční krize, která stála na počátku evropské dluhové krize. A jestliže se analyzovaly příčiny velké finanční krize, tak jako jednoho z hlavních viníků označili v řadě zemí právě ratingové agentury. Po velké finanční krizi ratingové agentury ztratily velkou část své autority. Ratingové agentury přestaly být tím, na koho se lze spolehlivě odvolávat.

Chci připomenout, že to byly ratingové agentury, které do poslední chvíle držely vysoký rating irských a islandských bank. Doplatil na to Island, doplatilo na to i Irsko. Byly to ratingové agentury, které do poslední chvíle držely rating Řecka a umožnily Řecku, aby se zadlužilo na úroveň 140 % HDP, aniž by včas vyslaly potřebné signály. Byly to ratingové agentury, které dlouhodobě držely vysoký rating amerických hypotečních fondů do okamžiku, kdy tyto fondy zkrachovaly a vzaly s sebou velkou část amerického bankovního sektoru.

V době po velké finanční krizi, v době po roce 2008, už ratingové agentury nejsou neomylnou autoritou, na kterou bychom se mohli odvolávat. A už vůbec nejsou arbitrem, který by měl posuzovat, jestli ta která země dělá dobrou, nebo špatnou hospodářskou politiku.

My žijeme v demokratické zemi. O politice vlády rozhodují občané, rozhodují voliči. Byl bych velmi rád, kdyby se demokracie nevyprázdnila do té míry, že o tom, jak se bude v naší zemi žít, nebudou rozhodovat volení zástupci občanů a občané, ale budou rozhodovat nadnárodní anonymní ratingové agentury, které nemají vůbec žádnou odpovědnost, zejména v situaci, kdy se ukáže, že se spletly, že selhaly. Prostě tam žádné mechanismy nejsou! Nikdo v Irsku nebo na Islandu nemá šanci, nikdo z tamních daňových poplatníků, vymoci cokoliv na ratingových agenturách. Prostě budou to muset zaplatit ze svých vlastních daní. Pro nás, pro sociální demokraty, nejsou ratingové agentury rozhodujícím vodítkem.

Pan premiér velmi často používá argument a říká, podívejte se na Evropu, všichni škrtaří, všichni to dělají stejně, kdyby přišla jakákoliv jiná vláda, tak by to udělala stejně, jako to děláme my. Já si to tedy nemyslím. Dokážete si představit, že by se našla nějaká jiná vláda v naší zemi, která by nejprve zavedla zdaňování superhrubé mzdy, a pak to zase zrušila?

Myslíte si, že by se našel někdo jiný, kdo by tady nejprve zavedl rovnou daň, a pak ji zase zrušil? Že by se našel ministr, který nejprve provede experiment s půjčováním pomůcek pro zdravotně postižené, aby následně uznal, že to byl nesmysl? Že se najde ministr zdravotnictví, který nejprve uvalí na rodiče povinnost, aby souhlasili se zákroky na dětech, aby posléze, po několika měsících, řekl, že se prostě spletl? Že to byla chyba?

Tahle vláda předvádí vysokou míru nekompetentnosti. Kterákoliv jiná vláda, kterákoliv jiná vláda je schopna dělat kompetentnější politiku než ta, kterou máme dnes. Není tedy pravda, že by všechny vlády postupovaly stejně. A už vůbec ne v oblasti hospodářské politiky.

Já nevím, skutečně nevím, jestli ministr financí říká předsedovi pravdu o tom, co se děje v našem státním rozpočtu. Když jsem poslouchal předsedu vlády, tak mám pocit, že to, co dává Ministerstvo financí za zprávy o průběžném vývoji státního rozpočtu, je zřejmě nějaký omyl, že všechno je v pořádku, že je ideální situace, a že tedy ministr financí pouze straší, když říká, že jsme v polovině letošního roku udělali dluh ve výši 70 % letošního plánu. Že letošní schodek v polovině roku je stejný, jako byl loni, a loni byl deficit státního rozpočtu 142 miliard korun. Letos vláda tvrdí, že to bude 105 miliard! Kde se ty peníze vezmou, když ve druhé polovině roku vřdycky dochází ke zhoršování deficitu státního rozpočtu, ne ke zlepšování bilance hospodaření státu? To, co tady premiér říkal, je v naprostém rozporu s rozpočtovou realitou České republiky v červenci roku 2012! Vládní reformy nefungují. Já nechápu, proč bychom měli pokračovat ve vládních reformách, které prokazatelně nefungují!

Konkrétní příklad – daň z přidané hodnoty. Tahle vláda nasadila vyšší daň. Zvedla daň na potraviny, léky, vodu, dopravu, bydlení, na všechno možné, zvýšila sníženou sazbu DPH z 10 na 14 % a tvrdila, že lidé letos na této dani odvedou o 15 % víc než v loňském roce. Jaká je skutečnost? Samozřejmě v situaci, kdy klesají reálné mzdy, kdy vláda realizuje plošné škrtky v sociální oblasti, tak občané neodvedli o 15 % víc na DPH. Vybralo se o 3 % méně než v loňském roce. Čili vláda, která podle Nečase, podle premiéra Nečase, dělá kompetentní reformy, se v odhadu příjmů z daně z přidané hodnoty za 1. polovinu letošního roku spletla o 18 %! Odchylka odhadu, na kterém je postavený rozpočet, a reality. To prostě žádné kompetentní reformy nejsou.

Pan premiér, když hovořil o ratingu, o tom, že Česká republika má dobrý rating, zmínil výhled stability bankovního sektoru. Já myslím, že to je dobrá poznámka. A je dobré si uvědomit, proč je bankovní sektor v České republice stabilní. Proto, že ho vlády sociální demokracie v letech 1998 až 2003 stabilizovaly. Dnes jsou české banky stabilní. Ony prošly stabilizací za vlády sociální demokracie, kdy byly na pokraji krachu. ODS se bude muset do konce své existence stydět za to, co se tady dělo v 90. letech. Za

kuponovou privatizací. A do konce své existence se bude muset stydět i za to, v jakém stavu předala bankovní sektor první sociálně demokratické vládě. My jsme banky stabilizovali, ale nebylo to zadarmo. Stálo to stovky miliard korun, které musely být vynaloženy na stabilizaci bankovního sektoru, a my jsme si na to nepůjčovali u žádných mezinárodních institucí, platili jsme tyto náklady prostřednictvím Konsolidační banky ze státního rozpočtu a rozložili jsme je v horizontu několika let. Proto i v době růstu ekonomiky o šest procent měl stát deficit, který se ve dvou letech pohyboval kolem sta miliard korun. Třetina z této částky byly náklady splátek za konsolidaci bankovního sektoru. Ale já jsem rád, že jsme to udělali, protože to podpořilo českou ekonomiku. A nedokážu si představit, kdyby naše vlády nestabilizovaly banky, co by se dělo dnes na pozadí dluhové krize a světové finanční krize. To by byly absolutně katastrofální důsledky pro Českou republiku.

Jenom mě mrzí, že pan premiér neměl odvahu tady jasně říci, kdy a za jakých podmínek ke stabilizaci českých bank došlo. Když tady premiér strašil zvýšením složené daňové kvóty.

Já myslím, že občané vědí, jak to je. Přece každý v naší zemi ví, kdo zaplatil daňové experimenty Miroslava Kalouska a Petra Nečase, které se tady rozjely od roku 2007. Každý přece ví, že to byly střední vrstvy, že to byly rodiny s dětmi a že to byli důchodci. Všichni tihle se složili na to, aby se těm nejbohatším snížily daně. Důchodci, rodiny s dětmi a lidé ze středních vrstev se skládali na to, aby se firmám snížily daně. Tehdy vláda tvrdila, v roce 2007, a byl tam stejný Petr Nečas a stejný Miroslav Kalousek, jako sedí v současné vládě, tehdy tvrdili, že to bude znamenat větší investice a že to bude znamenat větší hospodářský růst. Ale kde jsou? Nikdo je nikdy neviděl. Žádné investice v důsledku tohoto nepřišly. Česká republika se řadu let potácí na okraji recese. Prostě pravicovou daňovou reformu zaplatily střední vrstvy, zaplatili ji ti nejchudší a nepřinesla vůbec žádný pozitivní efekt pro rozvoj české ekonomiky. Také proto dnes vláda přiznala chybu a začíná opravovat své vlastní chyby, vlastní chyby pravicové Topolánkovy vlády z roku 2007.

Pan premiér snad do poslední chvíle věří tomu, co prosazuje ministr financí Miroslav Kalousek. Totiž to, že plošné škrtky vyřeší stabilizaci veřejných rozpočtů. To přece není možné! To není pravda! Já myslím, že to vychází z onoho omylu, který velmi ráda šíří česká pravice, když přirovnává státní rozpočet k rodinnému rozpočtu. Prostě státní rozpočet je něco jiného než rodinný rozpočet. Když se rodina rozhodne ušetřit tisíc korun měsíčně, tak omezí spotřebu. Rodina skutečně když omezí spotřebu, je schopna tisíc korun ušetřit. Když se rozhodne stát ušetřit tisíc korun, omezí spotřebu, tak současně ale přichází o příjmy, protože na daních v situaci, kdy máte třetinovou složenou daňovou kvótu, ušetříte tisíc korun, ale

přijdete na daních o 300 korun příjmu státního rozpočtu. To je onen zásadní rozdíl mezi rodinným rozpočtem a rozpočtem státu.

Plošné škrtky, které prosazuje současná vláda, současně podlamují rozpočtové příjmy státu. Plošné škrtky oslabují spotřebu domácností, a tím pádem podlamují hospodářský růst. Není možné si myslet, že deficit veřejných rozpočtů, který se neustále pohybuje kolem 120, 130 mld. korun, jsme schopni zlikvidovat jenom plošnými škrtky. To se proškrtáme k trvalé chudobě. Proškrtáme se k trvalé recesi. Jediná možnost je kombinovat podporu hospodářského růstu s rozumným omezením výdajů a se změnou daňového systému tak, aby se daňová zátěž spravedlivěji rozložila na celou společnost. Tady nejde o to zvýšit složenou daňovou kvótu o 120 mld. korun. Jde o to daňové břemeno rozložit tak, aby bylo spravedlivější, aby umožňovalo lidem v této zemi žít důstojným způsobem a nebralo nikomu šanci na to, aby ve svém životě mohl uspět.

A když jsme u toho zvyšování daní. Takhle vláda mimo jiné ve volbách strašila Řeckem a také slibovala, že nebude zvyšovat daně. Jenom DPH, když se podíváte, kolik se vybralo na dani z přidané hodnoty v roce 2006 a kolik se vybralo loni, tak rozdíl je 80 mld. korun. To znamená, pravice vlády zvedly DPH tak, že se ročně vybere více než 80 mld. korun navíc. To jsou peníze, které vláda vytáhla z kapes zejména středních a nízkopříjmových skupin. To je realita. Osmdesát miliard korun navíc lidé platí na dani z přidané hodnoty. Určitě je může potěšit, že na druhou stranu ti nejbohatší platí sazbu daně ve výši 15 % a že firmy platí sazbu daně 19 %. Ale z hlediska jejich konkrétní životní situace jim to vůbec nepomůže.

Myslím si, že není možné si myslet, že se lidé spokojí s tím, že vláda už teď, v polovině funkčního období, jak říká pan premiér, splnila 60 % svého volebního programu. Mně to trošku připomnělo bilanční schůze výborů Národní fronty za minulého režimu, kdy se také velmi dobře plnily plány. Většinou to bylo ještě lepší než oněch 60, 70 %, ale ve skutečnosti to na stav společnosti nemělo žádný pozitivní vliv. A já se obávám, že úplně stejné je to s činností této vlády. Ona sice formálně si může odškrtnout, že splnila 60, 70 % svého programu, ale ve skutečnosti to do života občanů nepřineslo nic pozitivního a zemi to nedalo žádnou lepší perspektivu.

Každá vláda musí dělat reformy. Jde jenom o to, aby to byly reformy spravedlivé a aby to byly reformy, které splní základní účel, to znamená, že povedou ke zlepšení současného stavu. A nechtějte po sociálních demokratech, aby podporovali reformy, které od začátku vypadají jenom jako jeden velký tunel. Nechtějte po nás, abychom podporovali reformy a tuto vládu, když ve skutečnosti nejde o to stabilizovat veřejné rozpočty, když téhle vládě jde ve skutečnosti o to privatizovat zbytky státu, privatizovat veřejné služby! To je hlavní cíl této vlády! Ne stabilizace veřejných rozpočtů! Přece důchodová reforma, kterou vy tlačíte, prohloubí schodek

na důchodovém účtu! Jiný výsledek to mít nebude! Důchodová reforma, kterou vy tlačíte, sebere peníze na valorizaci penzí každému z více než dvou milionů důchodců! To bude vaše důchodová reforma! Reforma vysokého školství, kterou vy tlačíte, zavede zápisné a školné. Samozřejmě, že to vysaje další peníze z domácností. Omezí to přístup lidí ke vzdělání. Reforma úřadů práce, kterou vy provádíte, znamená, že z úřadů práce dneska budou špatně fungující výplatny sociálních dávek, ale práci tam nikdo nenajde! Úřad práce přestane plnit role v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti.

Tohle přece nejsou reformy, které by stabilizovaly situaci v zemi, a už vůbec nepomohou stabilizovat české veřejné rozpočty! Koneckonců – a je škoda, že to pan premiér nezmínil – když tato pravicová vláda nastupovala k moci, tak říkala, že v roce 2016 bude mít Česká republika vyrovnaný rozpočet. Já jsem si všiml, že před měsícem tento slib bez velkého poprasku samotný ministr financí a premiér odvolali. To znamená, nebudeme mít ani v roce 2016 s touto vládou, pokud bude dál pokračovat, nebudeme mít ani v roce 2016 vyrovnaný rozpočet na základě přímého tvrzení ministra financí a předsedy vlády. Sami členové Nečasovy vlády těmto reformám nevěří a nevěří tomu, že by stabilizovali naše veřejné rozpočty.

Jsem přesvědčený o tom, že všechno, co takhle vláda ještě bude mít možnost udělat v příštích dvou letech, než jí vyprší funkční mandát, pokud se nám nepodaří vládě vyjádřit nedůvěru a změnit politiku v naší zemi, tak to, co se stane, budou jen ztracené měsíce a roky. Takhle vláda už není schopna dát zemi cokoliv pozitivního. Takhle vláda se bude utápět ve svých vlastních problémech. Bude to promarněný čas a já si myslím, že naše země si rozhodně nemůže dovolit tento čas promarnit. Proto na rozdíl od pana premiéra jsem přesvědčený o tom, že by Sněmovna měla hlasovat, jednoznačně by měla hlasovat pro vyjádření nedůvěry vládě. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď můžeme vstoupit do té... Ne, nevstoupíme, protože jsem zapomněl, že pan poslanec Vojtěch Filip mě požádal, aby mohl vystoupit na základě práva, které má, okamžitě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, paní a pánové, já jsem vážně uvažoval o tom, jestli pan premiér chce oslovit svým dnešním projevem Poslaneckou sněmovnu k tomu, abychom uvažovali nad současnou situací v České republice, nebo si z nás dělá legraci. Víte, jeho vystoupení v podstatě znamenalo, že on se nechce podívat pravdě do očí. Jeho vystoupení v podstatě znamenalo, že nemá zájem o to, aby lidé pochopili kroky vlády, které dělá.

Když jsme se v minulosti tady zabývali otázkou důvěry Poslanecké sněmovny ve vládu České republiky, tak jsme alespoň mohli mluvit o tom, že je před námi nějaký program, že ten nebo onen poslanec či poslankyně programu důvěřuje, nebo nedůvěřuje a očekává od něj nějaké naplnění. Dnes jsme byli svědky toho, že pan premiér předpokládá, že opozici se nepodaří vyslovit nedůvěru, a v podstatě si z Poslanecké sněmovny udělal jakousi hlasovací mašinerii, která bude potvrzovat jeho nepravdy.

Vyjádril se před několika okamžiky, nebo před několika dny, že pan policejní prezident se dal na cestu aktivisty a že to je nepřijatelné. Já nechápu, co je aktivistického na tom, když vedoucí organizace vyzve své příslušníky k tomu, aby pracovali podle své pracovní smlouvy a podle svých závazků. Případá mi to spíš, že strach, který má vládní koalice, je uzavírá do sebe a oni už nejsou schopni dělat nic jiného než se točit v kruhu. V kruhu, ze kterého není východisko.

Problém tedy je v tom, že informace, které tady potom říká předseda vlády, nestojí vůbec na žádných reálných základech. Dokonce pan předseda vlády prohlásil, že Řecko zadlužila řecká sociální demokracie. Já určitě nebudu obhájce řeckého PASOKu, nebudu se zastávat ani jiných stran, ale pan premiér by měl vědět, že Řecko do dluhu přivedla politická strana Nová demokracie, která je obdobou naší ODS, pravicové strany, která zadlužila stát. Spoléhala se na to, že když bude sloužit bankovnímu sektoru, že to ještě chvíli vydrží, a ono to ruplo. Tak se tady pan premiér také spoléhá na to, že to ještě chvíli vydrží, že si ještě s panem ministrem financí vytvoříme jednotné inkasní místo, obereme jednotlivá ministerstva o právo rozhodovat o penězích, které byly přiděleny ve státním rozpočtu, zbavíme Poslaneckou sněmovnu rozpočtové suverenity, potom zbavíme rozpočtové suverenity kraje a obce, protože si půjčíme oněch 12 mld. na to nové přerozdělení a ještě to chvíli vydrží.

Co se ale stane poté? Ten stát opravdu chcete přivést ke krachu? Je vašim zájmem to, aby se přes církevní restituce stát zadlužil tak, že si ho někdo koupí jako nějaký řecký ostrov? Nemůžete už konečně otevřít oči a podívat se, že nikde ve světě už neoliberalismus neplatí, že přivedl státy ve většině opravdu do dluhů a že tyto dluhy si kupují soukromé banky a rozhodují o tom, o čem mají rozhodovat opravdu volení občané ve volbách nebo v přímé demokracii občané jako takoví, a nikoliv ti, kteří si je chtěli koupit, nebo už je mají koupeny, a potom budou o nich rozhodovat a možná že si zaplatí politiky, kteří budou poslušně panáčkovat a říkat "ano, máte pravdu, pane bankéři". (Potlesk zleva.)

Tohle je opravdu ten styl, které chcete dělat? Tady přece nejde o to, aby tady byl jakýsi nátlak demokracie na České republice. Tady jde o to, aby lidé mohli rozhodovat o svých osudech, a ne aby o nich rozhodovali bankéři někde v úplně jiných státech, než je Česká republika. Vždyť vy jste

nenechali jedinou banku v rukách českého státu, kde by si lidé mohli bezpečně uložit své peníze! Český občan nemá takové právo! Může si vybrat některou z bank, která má samozřejmě českou registraci v obchodním rejstříku, ale její vlastník vytahuje peníze a odtahuje je do její mateřské země. A vy nám říkáte, že to je ta pravá demokracie, že to je ten správný rating.

Tak si z nás přestaňte, prosím vás, dělat legraci! My vám nemůžeme věřit! My vám nemůžeme věřit a vy se divíte, že opozice vyvolá hlasování o důvěře vládě. No, to je snad jediný moment, kdy nám to nemůžete zakázat tím, že neodhlasujete program schůze, jako jste to udělali před hodinou, nebo se omlouvám, ve 14.30. Vy si totiž děláte z té demokracie jenom služku hlasovací mašinerie, kterou jste si zatím zvolili! Copak vám není stydno za to, co tady předvádíte jako demokracie! To opravdu není možné. Kdyby slušný chlap, který se postaví do čela vlády, zjistil, že má podkritické množství důvěry občanů vlastního státu, tak bude zvažovat, jestli tu politiku ještě dělá, tak jak slíbil. Ale ono to klesne pod 10 % a panu premiérovi je to úplně jedno, protože bude spoléhat na ty, kteří sem přišli a budou si říkat ono to nějak dopadne.

Ale ono to dopadne katastrofou, protože ty politické strany, které dnes vládnou, přece podle průzkumu veřejného mínění, já jim sice příliš nevěřím, ale mají alespoň zčásti vypovídající hodnotu, říkají, že tady nemá důvěru ve vládní strany více než 20 % občanů České republiky, a to, promiňte mi, je opravdu poměrně malé číslo. To je číslo, které vypovídá o tom, že 80 % lidí vám nevěří vůbec nic, a vy jim chcete nadiktovat tu církevní restituce, a byste to opravdu rozložili, pak jim chcete nadiktovat, že to ještě mají zaplatit s tím, že budou brát nižší důchody nebo menší sociální dávky. Prosím vás, vy si opravdu myslíte, že objem sociálních dávek ve státním rozpočtu, který dělá něco méně než 2 %, je to, na čem se dá uspořít to, co se tady ztratí ve veřejných zakázkách? Mně je hanba, když si mám číst na internetu vtipy: "Promiňte, že nevyděláváme tolik, kolik rozkradete."

Já opravdu necítím vůbec žádnou potíž v tom, že tady se jedná o hlasování o důvěře, protože vy jste nepřipustili hlasovat o jednotlivých věcech, diskutovat o jednotlivých věcech, jak se náleží v normálním parlamentu. A protože to nechcete připustit, neumíte to připustit, tak se prostě nedá dělat nic, než si, promiňte mi, mírně inflačně jednou za půl roku alespoň rozebrat politickou situaci s tím, že se na konec bude hlasovat o vyslovení nedůvěry.

Poslanecký klub KSČM je přítomen v plném počtu. Vy víte, že když nemáme 101 hlasů, tak tady ani sedět nemusíte. Podle toho ta Sněmovna vypadá. Protože vám je to jedno, co si o vás lidé myslí. Vám je jedno, kam to doženete. Vám je úplně lhostejné, že lidé ztratí důvěru v ústavní instituce. Protože tady ještě sedíte. Ale mně to jedno není!

Prosím vás, alespoň k těm, kterým zbývá trochu cti v těle, pokuste se dnes vyslyšet a využít ten moment hlasování o vyslovení nedůvěry a hlasujte pro vyslovení nedůvěry. Zkuste ověřit vlastní důvěryhodnost v mimořádných volbách. Jestli jste si tak jistí, jak tady předváděl pan premiér při svém projevu, že to děláte tak výborně, že máte rating A1, tak v tom případě ve volbách nemůžete prohrát. A pořád máme ještě podle Ústavy docela čas, celý měsíc, na to, abychom se rozhodli, jakým způsobem k těm mimořádným volbám v říjnu dojdeme. Jestli to bude ústavní usnesení Poslanecké sněmovny, nebo trojí přestavení vlády, je mi, promiňte mi, lhostejné. Já už jsem si zvykl, že v létě se většinou dějí ty nejhorší věci pro lidi, a proto svou dovolenou omezují na ten nejkratší možný čas. Ale letos, kdyby bylo možné vyvolat mimořádné volby, kdyby padla tato vláda, tak bych se té dovolené dobrovolně vzdal, protože to by mi stálo za to! Stálo by za to totiž těm deseti milionům občanů České republiky!

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď už tedy snad můžeme přikročit k tabuli, kde je první přihlášený pan poslanec Jiří Paroubek, připraví se Michal Hašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážený zbytek vlády, ve svém improvizovaném úvodu bych chtěl učinit několik poznámek.

Především bych chtěl říci, že hlasování o důvěře, nebo o nedůvěře, v tomto případě platí to druhé, v zahraničí se tomu říká confidence vote, je jedním z nejdůležitějších dnů v životě každé vlády. Ze zkušenosti víme, že tato hlasování, tato politická představení, sledují naši spoluobčané v řádech desítek tisíc, možná spíše sto tisíc lidí. Z členů vlády jsou v tuhle chvíli tady přítomni tři, to je řekněme pětina. To je jasné pohrdání Poslaneckou sněmovnou. Myslím si, že je potřeba, aby to lidé věděli. A hlavně tady chybějí ty klíčové osobnosti vlády – předseda vlády, ministr financí, ministr zahraničních věcí a místopředseda vlády. To chci připomenout úvodem.

Chci také reagovat několika poznámkami na vystoupení pana premiéra i některých dalších vystupujících. Nebudu hovořit o těch věcech, o kterých hovořili už mí předchůdci.

Pan premiér tady hovořil o děsivých schodcích v letech 2005 a 2006, kdy byl hospodářský růst 6 a 7 %. No, určitě to říkal s jistou závistí, protože takového hospodářského růstu skutečně jeho vláda s touto hospodářskou politikou nikdy nedosáhla. Já jsem byl tehdy českým premiérem. Tehdy rostla reálná mzda, reálné důchody. A pokud jde o ten schodek, o kterém hovořil jako o hrůzném příkladu nehospodářství vlády,

tak v roce 2005 činil 56 mld. korun, z toho 46 mld. korun byly rozpočtové rezervy, které použily v následujících letech pravicové vlády, a 20 mld. korun byly rezervy, resp. peníze, které řešily ten problém, který tady zanechaly pravicové vlády z 90. let. Kdyby tyto rezervy, které se v těch dobrých časech mají vytvářet, nebyly vytvořeny, tak by rozpočet skončil v černých, a ne v červených číslech.

Jak to bylo v roce 2006? A budu hovořit o relativních číslech. Byla to, pokud jde o podíl schodku k hrubému domácímu produktu, 2,4 %. To je pro tuto vládu sen! Nedosažitelný sen. V roce 2007, a to byl poslední rozpočet, který připravila ještě vláda pod mým vedením, tak ten skončil 0,7 %. Opakuji: 0,7 %.

Takže pane premiére, až vám příště někdo bude dělat vaše projevy, zkuste vyměnit toho člověka. Já jsem také vyměnil toho člověka, dělám si je teď sám a jsem spokojen.

Hovořil tady pan premiér také o panu Příbylovi. To je démon, to je fantom, který byl šéfem Úřadu vlády a něco provedl na jaře roku 2006. Pan poslanec Bublan na to víceméně velmi dobře reagoval. Chtěl bych říci, že pan Příbyl byl šéfem úřadu asi čtyři týdny, pokud si na to dobře pamatují, za premiéra Grosse, a celkem neslavně odešel. A pak byl už soukromou osobou. On si mohl žvanit, co chtěl s kým chtěl. Jestli to bylo s panem Brychem, nebo jak se ten pán jmenoval, byla jeho věc.

Pokud jde o míru nezaměstnanosti. Já tady nechci dělat nějaký seminář o tom, jakým způsobem se vyvíjela nezaměstnanost. Ale ten samý argument, jako použil pan premiér o míře nezaměstnanosti, která je jedna z nejnižších v Evropské unii, jsme v těch letech 2005 a 2006 používali my! Ona totiž byla nižší, než byl průměr Evropské unie. Ale ten hlavní problém nezaměstnanosti v naší zemi přece není jenom v těch osmi procentech, ale on je v té dlouhodobé nezaměstnanosti a v regionech a mikroregionech, kde ta nezaměstnanost neklesá a kde dosahuje velmi vysokých čísel. A když k té nezaměstnanosti, která je evidována, přičtete ještě ta tři čtyři procenta, která jsou neevidovaná, tak se dostáváte na úplně jiná čísla. Je potřeba si nenalhávat věci.

Pokud jde o pana místopředsedu vlády Schwarzenberga. Je to milý pán. Já musím říct, že jeho pracovní metoda mě fascinuje. Domnívám se, že tu a tam si pospat není tedy na škodu věci, ale neměl by tak činit při rozhovorech pro seriózní magazíny, jako je časopis, týdeník Ekonom. Měla by to být povinná čtenba pro všechny lidi, kteří profesionálně dělají politiku, přečíst si poslední rozhovor pana místopředsedy vlády Schwarzenberga, kdy hovoří o provizích v politice jako o běžné pracovní metodě! To je pro mě osobně zcela nepřijatelné! Prosím, kdo jste to nečetl, tak si to přečtěte. Kdyby to bylo v jiné zemi, kde není tak servilní tisk k vládě jako u nás, tak by to byl skandál monumentálních rozměrů, kdy pan místopředseda vlády považuje desetiprocentní provize za přijatelné. Něco, co se smí.

Pokud jde o Řecko, myslím, že to pan předseda Filip řekl velmi dobře. Já bych jenom udal krátké reálie. V létě 2009, kdy končila myslím šestiletá vláda konzervativní Nové demokracie, bylo Řecko trop, bylo na bankrot. Vládu v říjnu 2009 převzali řečtí socialisté, kteří vůbec netušili, do čeho jdou, i když by ten stát měli dobře znát. Ale stát, který je prakticky oběma nohama v bankrotu, se těžko zachraňuje. Takže i tady ten, kdo připravoval projev panu premiérovi, já bych se nebál to nazvat, se dopustil určité eskamotáže.

Dámy a pánové, teď bych přešel ke své připravené části projevu.

Především bych chtěl říci, že minulý pátek vygradovalo představení v Poslanecké sněmovně až do absurdního divadla. A nejenom tam, ale také na bezpečnostním výboru, a dneska jsem měl pocit, že to divadlo ještě pokračuje. Mám na mysli mj. poněkud opožděné vyjádření policejního prezidenta o tom, že se s ním ministr financí telefonicky spojil v souvislosti s kauzou CASA a vykonával nátlak, který policejní prezident vlastně nechápal jako nátlak, a také vyjádření ministra vnitra, že policejní prezident mu již v červnu řekl, že skončí v září ve své funkci. Jakkoliv si nepřeji pokračování této vlády, a tedy ani tohoto ministra financí, nechci svou argumentaci spojit s podivným sporem ministra financí a policejního prezidenta, resp. ministra vnitra a policejního prezidenta. Pro blaho země by bylo nejlepší, kdyby odešli všichni tři tito funkcionáři a byla nahrazena celá administrativa. Buď má policejní prezident pro svá tvrzení důkazy, anebo by měl mlčet. A stejně tak ministr vnitra. Jedná se o tvrzení proti tvrzení. Nevím, proč bych tato tvrzení měl rozplétat a dávat na dojmy své či kohokoliv jiného. Není totiž vyloučeno, že zítra nebo za týden se situace vyvine ještě úplně jinak a hlavní aktéři si vzpomenou na něco jiného. Je to tedy možná dobrá záminka pro vyvolání vládní krize, ale ne nejlepší důvod, alespoň ne pro mne.

Jiná věc jsou ovšem letouny CASA. Celá kauza je velmi závažným důvodem pro hlasování o nedůvěře. Zdá se, že tady má policie opravdu ostře nabito a morální a politická odpovědnost členů někdejší Topolánky vlády, nejde přede vůbec jen o poslankyni a bývalou ministryni obrany Parkanovou, je mimo jakoukoliv pochybnost. A jádro Topolánkovy vlády, pánové Nečas, Schwarzenberg, Vondra, Kalousek a donedávna ještě Pospíšil, přešlo do klíčových pozic v Nečasově vládě. Pokud se prokáže, že byl předražen nákup problematických letounů o 658 mil. Kč, bude to děsivý příběh zneužití veřejných prostředků.

A k užitným vlastnostem letounu CASA. Nechci radit, ale když se koupí letadla, měla by alespoň létat. Že bychom se mohli letounů zbavit prodejem, tak to nevypadá, jedině snad, že bychom je prodali Albánii do Muzea moderního umění. Uvidíme, co v průběhu času všechno ještě vyplave na povrch jako olej nad vodu. Při boji zájmových skupin v určitých částech po-

licie a státního aparátu to tak nepochybně dopadne. Znechucení obyčejných policistů dostoupilo vrcholu. Útoky na policii jsou nechutné. Od těch bych ovšem odpreparoval útoky na plukovníka Lessyho, který začal hrát vyšší nežli policejní hru. Jako ze seriálu o sicilské Cosa Nostře byla pro mě zpráva, kterou jsem vyslechl včera. Jak se zdá, klíčový svědek kauzy CASA je obviněn z mravnostního deliktu. (Ze sálu: Už není!) Jakou cenu má svědectví potenciálního zločince, sexuálního maniaka, že? Tahle slova jsem psal samozřejmě ve chvíli, kdy jsem předpokládal, jak to dopadne, že se po čase zjistí, a ono se to zjistilo vlastně během několika hodin, že je to všechno jinak, že policie činila na svědka nátlak.

Při vši hrůze kauza CASA dokresluje způsob vládnutí především v době Topolánkovy vlády. Nemusela by tedy mnoho svědčit o dnešku. Bohužel svědčí také o tom, že Nečasova vláda byla a je jen pokračováním Topolánkovy vlády trochu jinými prostředky. Nečasova vláda vznikla jako vláda boje proti korupci, vláda práva, boje proti rozpočtovému deficitu. Dnes, po pouhých dvou letech její existence, nikdo z členů vlády ani z početných spřátelených novinářů už nemá odvahu tyto smělé charakteristiky připomínat. Prostě mluvit o této Nečasově vládě jako o vládě práva, boje proti korupci a deficitu je dokonalý učebnicový příklad oxymóronu, protimluvu.

Představme si ideální situaci, že dnes Nečasova vláda skončí. Bude proto dobré připomenout její počátky. Před dvěma lety přijal český tisk vznik této vlády s jásotem přímo frenetickým a fanfárami nadmíru hlučnými. Co následovalo, to by mělo poučit všechny obyčejné lidi, aby se příště nenechali před volbami opít rohlíkem, tedy názorem tzv. celebrit s mnohonásobně vyššími příjmy a jinými osobními zájmy, nežli jsou ty, jaké má průměrný zaměstnanec či důchodce nebo matka samoživitelka. Vlajkovou lodí předvolební prolhanosti byl klip oblbní dědka a bábu. A tím méně aby lidé poslouchali rady velmi dobře placených novinářů. Ti jsou pochopitelně zarytými odpůrci progresivního zdanění. Před volbami zejména Johnovy Věci veřejné – a já si to nemůžu odpustit, protože pan předseda tady velmi sebevědomě hovořil, a myslím, že se sebevědomím, které mu nepřísluší – Johnovy Věci veřejné, o Vítovi Bártovi neměl běžný volič tušení, měly plná ústa boje proti korupci a dinosaurů. Dnes a včera Radek John tuto osvědčenou terminologii oprašuje. Co předvedly Věci veřejné za necelé dva roky pobytu ve vysoké české politice, to by nedokázal předvídat žádný pokleslý román. Hlavní figury této podivné strany jako kdyby vypadly z nějakého dekadentního románu Matěje Čapka-Choda. Dnes se tváří, jako by ve vládě vlastně nikdy ani nebyly, jako by to nebyl jejich lídr, který dovedl českou policii na hranici rozpočtového a personálního kolapsu, úplného rozkladu! Připomeňme si, že rozpočet Ministerstva vnitra poklesl o 8,3 mld. korun. To je

odpovědnost Radka Johna a jeho strany, že zmizelo několik tisíc policistů z Policie ČR, kdy dojezdové intervaly, když se něco stane, se prodloužily právě proto, že někdo neuměl spravovat tento resort, neměl tu správnou odbornost! Jejich podíl na decimaci české policie a hasičského záchranného sboru nesmí být zapomenut.

Stává se naprosto běžným zvykem v české politice, že volební programy stran slouží vesměs jen k oblafnutí voličů, a zcela bezskrupulózně to předvedly v posledních dvou letech vládní strany. Vládní strany vesměs slibovaly něco úplně jiného nežli to, co nyní dělají! Sami voliči si musí říci, zda je to pro ně to pravé ořechové, zda je to ten správný model v jejich zájmu pro budoucnost, a vyhodnotit si, které strany a kteří politici v tom zejména vynikli. Nečasova vláda klesla v těchto dnech morálně až na dno. Hlubší sešup nežli na samé dno Mariánského příkopu už snad ani nejde! Ale to jsem si říkal v souvislosti s touto vládou už několikrát předtím, a zase mě ta vláda překvapila, co všechno je možné v politice přežít! Krize vlády stíhá krizi, ostuda ostudu a pravicová vláda se propadla do strašidelného marastu.

Prostě je to jednoduché: Česká pravice neumí vládnout! Vlastně jaká je Nečasova vláda? Začala ve lži – prý republiku zachraňuje před řeckým osudem – a končí, pokud dnes skončí, zamotána do lží. Prý vláda boje proti rozpočtovému deficitu. Tento ministr financí – teď nepřítomný tady za mnou v lavici – dokázal zvýšit od roku 2007 vládní dluh o 700 miliard korun! Z 950 miliard na konci roku 2006 na 1650 miliard k 31. 5. 2012!

A ještě k tomu dokázal zkonsumovat dalších 156 miliard korun rozpočtových rezerv, které mu v rozpočtu zanechala vláda v roce 2006, tedy vláda pod mým vedením. Jak daleko je odsud Řecko? Dělí nás od osudu Řecka ještě další dva, nebo dokonce čtyři roky této vlády? Pak je pro nás Řecko skoro jistotou. A nebude to tentokrát strašení řeckým scénářem, ale jeho realita, naplnění.

Podobnou pohromu jako ve státním rozpočtu znamenala vláda i v mnoha jiných a dalších oblastech života české společnosti. Její zfušované a mičurinské reformy, resp. takzvané reformy její předchůdkyně, Topolánkovy vlády, vedené s jistě skvělým záměrem, jak jinak, zajistit vynikající hospodářský růst a rozpočtové schodky blížící se limitně nule, se nějak nepovedly. Silně se nepovedly! Zažíváme v tomto roce dokonce hospodářský pokles. O tom pan premiér skromně nehovořil. Ekonomičtí beletristé v médiích nejprve blábolili v dubnu, když to vyšlo najevo, o tom, jak to Český statistický úřad špatně v prvním čtvrtletí tohoto roku spočítal. Teď pro jistotu mlčí. Vláda doškrtala a je na konci své invence. Bylo by dobré, kdyby sama vyhodnotila svou kolosální neschopnost a ukončila své trápení. Ulevilo by se všem.

Připomeňme, co ukazují nahlédnutí do statistik Českého statistického

úřadu. To jsou tvrdá čísla. V roce 2011 byl hrubý domácí produkt v běžných cenách o 40 miliard korun, tedy o 1 %, nižší nežli hrubý domácí produkt v roce 2008. To znamená, s promítnutím inflace by to bylo velmi střízlivě o nějakých 5 až 6 % nižší. Nižší výkon ekonomiky. V roce 2011 byl výběr daní o 10 miliard korun nižší, nežli byl výběr daní v roce 2007. A v prvním pololetí tohoto roku tento smutný trend pokračuje. Je to úplný debakl hospodářské politiky pravice. Ještě nikdy nikdo z vládních činitelů na tato hrůzná fakta, která tady ve sněmovně, opakují již počtvrté, nereagoval.

Kdyby se vláda chovala trochu sebezáchovně, začala by alespoň mluvit o prorůstových opatřeních. Tedy alespoň mluvit. Podívali by se za hranice do Německa, do Francie nebo do Polska a na Slovensko a nechali by se inspirovat. No upřímně, pokud by chtěli něco změnit, ta změna by začala přinášet výsledky až v době existence příští české vlády. Chápu, to Nečasovu vládu už tak nezajímá. A tak nějak čeká, že to přijde samo.

V rozpočtových příjmech státu každoročně stále chybí těch 80 až 90 miliard korun, kterých se pravicová vláda zbavila daňovou reformou uplatněnou v roce 2008. Když jsem v září 2006 končil jako předseda vlády, byla snižená sazba DPH na úrovni 5 %. Teď je 14 % a od 1. ledna příštího roku se zvýší na 15 %. Růst drahoty, oběti, jež lidé přinesli v posledních dvou letech na oltář vlasti, nezalátaly díry ve státních financích. Jsou tedy zbytečné.

Vláda odmítla uvažovat o vyšším zdanění firem oligopolního charakteru. Opustila praxi zdanění dividend a nepřipustila myšlenku zavedení daně z finančních transakcí. Jaký je výsledek? Desítky miliard korun zbytečně odplývají z naší země, aniž cokoli státu přinášejí. Nedávno jsem si přečetl chimérické úvahy o tom, z vládních kruhů samozřejmě, jak se staneme významným finančním centrem Evropy, a proto prý nebude žádné zdanění finančních transakcí. To jsou bludy, nad kterými je možné se jen pousmát. Finanční kapitál, pokud vůbec bude hledat vedle již zavedených míst – Londýna nebo Švýcarska nebo Frankfurtu – nový přístav pro své obchody, nechce nepředvídatelné změny zákonů ani daní, jak to vidíme poslední léta u nás.

Vláda nedokáže zorganizovat ani efektivní čerpání evropských peněz v rychle končící finanční perspektivě. Varoval jsem již před časem, že vláda nebude schopna dohodnout s Evropskou komisí obnovené čerpání evropských peněz k 1. 7. Bohužel, měl jsem pravdu. Je to smutné. Bruselští úředníci odletěli do jižních krajů a my můžeme jen počítat ztráty. Bude nedočerpáno 200, či 300 miliard korun? Tak zní otázka těchto dní.

Na novou finanční perspektivu evropských fondů na léta 2014 až 2020 jde už vláda jinak. Řeklo by se od lesa. Svou evropskou politikou, ve které vláda svými postoji nenechá nepoučené největší evropské hráče, může opravdu očekávat, že získá jen zlomek té současné finanční perspektivy,

která činí 30 miliard eur. Bude to – pokud to bude – 6 až 8 miliard eur. To už vláda opravdu zvládne vyčerpat. Každá, i úplně neschopná vláda. Prozíravější vláda nežli ta Nečasova však bude plakat.

A co Evropské komisi na čerpání peněz u nás vadí? Korupční prostředí, podivné projekty, neprůhlednost čerpání. Evropsští úředníci ale toto vše již zažili v minulosti. Asi je není tak jednoduché oblafnout.

Vláda se ani nepokouší zorganizovat krizový režim čerpání. Prostě si vůbec nechce připustit vážnost celého problému. Prý za to může příliš mnoho českých operačních programů, kterých je 24, z toho 8 regionálních. V Německu jich je ale jen v bývalé NDR 18 na 16 miliard eur. Na jihu Itálie 28 programů. Zkrátka když se to umí, chce se a nekrade se, je to legrace, šlape to samo. Zdá se, že výhrady Bruselu k systému čerpání evropských peněz jsou ještě hlubší, nežli se zdálo. Asi nejsem sám, kdo má tyto informace, které ve svých důsledcích budou znamenat, že k čerpání peněz evropských fondů hned tak nedojde. Možná by nás pan premiér mohl informovat, zda na toto téma jednal i s předsedou Evropské komise při své poslední návštěvě Bruselu a co mu pan předseda Barroso řekl v téhle souvislosti.

Máme ministra vnitra – který už mezitím odešel, takže mu opět nevěnuji svou knihu o českém Watergate, o Kubiceho zprávě –, za nímž se jako pomníky politického fanatismu tyčí pseudokauzy biolíh, Budišov, Věra Jourová, zničené osudy nevinných lidí a tzv. Kubiceho zpráva. Pan ministr vnitra se minulý týden sám pochválil, že vlastně u Ústavního soudu vyhrál všechny své spory v souvislosti s tzv. Kubiceho zprávou. Tím bych se nechlubil, pane ministře. To byl pro vás burský oříšek. Všichni víme, jak to bylo. Ostatně Ústavní soud, který měsíc před jejich konáním zrušil v září 2009 mimořádné volby, aby zabránil jasnému vítězství levice, má z ostudy kabát.

Nebo soudce, který v prvním stupni posílá na tři roky do vězení našeho kolegu poslance, který oznámí korupci, ale korupčnicka poslal domů přesně s takovým trestem, aby jej politicky sice znemožnil, ale reálně neublížil. Určitě to ale nebylo politické zadání. Vůbec ne. Tomu by přece nikdo nevěřil. A tento soudce je ještě veřejně pochválen předsedou Nejvyššího správního soudu a samozřejmě významnou částí médií. To je jen malá ukázka toho, kam až se dostala česká justice za této vlády. Ne banánové republiky, jak tady bylo mylně řečeno, tam by si nikdo nic podobného dnes nedovolil, ale můžeme směle hledat své vzory v Kyrgyzstánu či v Zimbabwe. Jen těžko se mi ve světě hledaly vhodné příklady.

Půdu Nečasovu kabinetu ovšem nakypřila již Topolánkova vláda. 92 % našich občanů si myslí, že nejvážnějším společenským problémem země je korupce. Uvidíme, zda policie a státní zastupitelství dokážou nasadit ultramoderní techniku a desítky motivovaných policistů a návladních, tak jako to-

mu bylo v kauze Davida Ratha, také v kauzách ProMoPro, CASA a dalších a dalších, o kterých jsme tady dneska slyšeli, nebude je opakovat. Na Ministerstvu obrany, zdá se, by se dalo jít do nedávne i dálnější minulosti téměř najisto ve velké části proběhlých výběrových řízení.

Veřejní zaměstnanci a důchodci jsou v době Nečasovy vlády obšťastňováni rozpočtovými škrty nejvíce. Nemohou se totiž bránit. To je to kouzlo, se kterým vláda zcela chladně kalkuluje.

Také na lidi s těžkým zdravotním postižením si tato vláda posvítla. Ve stovkách, či tisících případech šly zdravotní pojišťovny cestou Drábkova lourdského zázraku – tito lidé úředně ozdrávlí. Co na tom, že je to v realitě jinak, a oni se ocitli díky tomu, že ztratili finanční příspěvky na základě rozhodnutí posudkových komisí, často v neřešitelných existenčních problémech.

A co zdravotnictví? Vláda neústupně kráčí cestou posilování finanční spoluúčasti pacientů. Senioři a rodiny s dětmi to pocítují velmi silně. Zato privatizační apetit vládě nechybí. Hledá se cesta, jak zašantročit čtyři velké české nemocnice. Na Homolce skončil pod tlakem ředitel za rok 2011 nejlépe vyhodnocené nemocnice v zemi dr. Dbalý ve své funkci. Zdá se, že doktor Dbalý skončil jen proto, že nemocnice se ne a ne propadnout do červených čísel, tedy do ztráty, a kvalitou svých služeb se dostala na úroveň předních evropských nemocnic. Takovou nemocnici pak není možné tak snadno privatizovat. A ten apetit ji privatizovat tady je již dvě desetiletí.

Vláda byla a je odpočátku špatně personálně vybavena. Změny ve vládě, s výjimkou Ministerstva školství, byly snad ještě k horšímu. Většina členů vlády nemá ani potřebnou vynikající manažerskou praxi či význačnou praxi ve státní správě. Ministři nejsou považováni za celostátně uznávané odborníky ve svém oboru – až na výjimky. Nemůže tedy být úspěšná vláda, protože úspěšní nebudou ani jednotliví ministři. To je logické.

Vláda v současné době obhazuje dva velice kontroverzní zákony. Pokud by dnes padla, tyto zákony by nebyly již prosazeny. Mám na mysli církevní restituce a změny daňových zákonů v roce 2013. Ten první zákon znamená de facto úhradu reparací českým národem katolické církvi po příštích třicet let. Ten druhý zákon znamená další citelný útok na životní úroveň lidí dalším růstem z titulu DPH, zrušení příspěvků na bydlení atd.

A úplně na závěr mi dovolte, abych se nevěnoval ratingu, protože politiku přeci neděláme pro ratingové agentury. Alespoň jsem tomu já vždycky věřil, že to tak není, že bychom ji dělali pro ratingové agentury, ale pro lidi.

Dovolte mi malou exkurzi do spotřebního koše základních druhů potravin u nás a v Německu. Včera jsme provedli nákup ve dvou samoobsluhách, supermarketech stejné firmy, nebudu ji tedy jmenovat, v Ústí nad

Labem a v Drážďanech. Jaký byl výsledek? Nákup byl proveden, musím říct, že ne v plné šíři spotřebního koše, tedy asi v těch 45 položkách, ale v 19 položkách základního spotřebního koše. U nás ten nákup byl za 799 korun – 799 korun. Nákup v Německu v přepočtu z eur byl za 570 korun. Tedy rozdíl téměř 230 korun. Německé zboží, které dnes dopoledne viděli novináři tady v Poslanecké sněmovně, bylo tedy ve dvou košících, v jednom německé, v jednom české, tak v tom německém zboží bylo o 229 korun levnější.

A jaké jsou německé a české platy a důchody? Průměrná mzda v roce 2011 v České republice činila 24 319 korun, v Německu 84 tisíce v přepočtu z eur. Průměrný důchod činil u nás 10,5 tisíce korun, v Německu 24 796 korun, opět v přepočtu z eur.

Proč je takový rozdíl cen mezi českými a německými supermarketky? Obávám se, že kdybychom udělali nákup v těch 45 položkách, tak by ten rozdíl byl ještě větší. Myslím, že tato vláda by spíše než tomu, co píše ratingové agentury, které mohou ovšem ten svůj nálezný změnit během několika týdnů, měla věnovat pozornost kvalitě tržního prostředí, konkurenci na trhu – zda jsou dodržována všechna pravidla. No ale také jedna nepopíratelná věc, která vyplývá z té hospodářské a zejména daňové politiky vlády. Jestliže před několika lety tady byla úroveň DPH 5 %, dneska je 14 %, tak je zřejmé, že i toto je velmi výrazný důvod.

Navyšování DPH, slušně řečeno, není fér vůči lidem, milá vládo. Už to je důvod, aby tato vláda skončila. Řešením by byly nové volby, nebo chcete-li, jak říkají Američané, nové rozdělení sázek.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců klubu ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, já bych pozval pana Michala Haška, který je další přihlášený do rozpravy, připraví se Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, můžete mluvit.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, počtvrté v tomto volebním období se Poslanecká sněmovna zabývá návrhem na hlasování o nedůvěře vládě České republiky. Musím říci, že jsem byl poměrně překvapen argumentací předsedy vlády, který namísto toho, aby tady aktivně obhajoval z našeho pohledu špatnou vládní politiku, se místo toho uchýlil k historickému exkurzu a probíral tady věci staré šest, osm, deset let. Co se dozvíme příště? Bude to exkurz k 25. únoru 1948? Řekne nám něco pan premiér k Benešovým dekretům, které chce prolomit církevními restitucemi? Dozvíme se něco o první a druhé pozemkové reformě? Ale lidé čekají něco jiného. Lidé čekají od předsedy vlády a členů této vlády aktivní obhajobu jejich politiky, kterou my jako opozice kritizujeme, nabízíme alternativy, a jak je

vidět, vláda mlčí. Asi se sama stydí za to, co dělá, a nemá argumenty pro to, aby obhájila svoji práci a svou existenci.

V roce 2010 lidé věřili tomu, že naše země potřebuje reformy. A vám se, dámy a pánové z vládních stran, tehdy povedlo, byť ne z pozice vítěze voleb, lidi přesvědčit, že vy budete ti, kteří budou ty reformy provádět. Stejně tak byli lidé připraveni si určitým způsobem znovu utáhnout opasky a uskromnit se v zájmu budoucnosti, v zájmu vlastních dětí, v obavě z toho, že vy jste strašili tzv. řeckým syndromem a také že jste levici dali nálepku rozhazovačné levice. Dnes jsem si absolutně jistý, že až na pár výjimek, možná vás samotných, už není nikdo, kdo by vám věřil vaše sliby. Nikdo, kdo by vám věřil váš program. Vy totiž svoje sliby popíráte a vyvracíte takovou rychlostí, že překvapujete občany, sami sebe a musím korektně přiznat, že občas i opozici!

Jak můžete od lidí v České republice, dámy a pánové z vládní koalice, například očekávat podporu pro zvyšování spoluúčasti ve zdravotnictví, když bez mrknutí oka tady ve zdravotních pojišťovnách létají miliardy komínem? Viz projekt IZIP. Jak můžete očekávat pochopení důchodců k rušení seniorských slev, když lidé dodneška čekají na relevantní vysvětlení všech pochybností o vámi zaváděných nových systémech na výplatu sociálních dávek, vůbec okolností jejich zprovoznění? Jak můžete chtít podporu pro stále se zdražující dálniční známky a vysokou spotřební daň na pohonné hmoty, když lidé díky neschopnosti resortu Ministerstva dopravy několik dnů nemohou zaregistrovat auto? A už jsou to desítky tisíc případů. Jak můžete chtít podporu pro rušení práv zaměstnanců, když vy nevytváříte nová pracovní místa?

Jak můžete očekávat pochopení pro zvyšování daní, když jste před dvěma lety všichni suverénně tvrdili, že daně zvyšovat nebudete? Jak můžete chtít od lidí v České republice pochopení pro zvyšování DPH, když jste několikrát změnili důvod zvýšení DPH a nakonec se ukazuje, že když už DPH zvýšíte, tak nejste schopni ty daně ani slušně vybrat? A konečně v neposlední řadě – jak můžete očekávat důvěru občanů v to, že vy budete bojovat s korupcí, když jako vláda, resp. někteří její členové nepokrytě vyhrožují policii proto, že se policisté rozhodli požádat o vydání koaliční bývalé místopředsedkyně Poslanecké sněmovny?

Já mám pro to jenom jedno vysvětlení. Buď nevíte, jak moc jste se vzdálili lidem, anebo ještě hůř: už je vám to jedno. Lidé jsou frustrováni nejenom ze špatné ekonomické situace, z jedné části způsobené hospodářskou krizí a z druhé části bohužel špatnými hospodářskými opatřeními této vlády. Lidé v České republice jsou zklamaní a bohužel vaše vláda už jim nedává sebemenší naději na to, že by se věci v naší zemi v nejbližší době mohly zlepšit. S vaší vládou totiž není vidět pomyslné světlo na konci tunelu. Já si nejsem jist, zda si vláda uvědomuje, jak odli-

šné jsou problémy a názory jednotlivých ministrů s názory občanů České republiky. Je vám to jedno. Já si nedokážu jinak vysvětlit, proč premiér této země a ministr financí koncentrují svoji pozornost na vzkazy policii namísto toho, aby policie nestranně konala bez jakýchkoli výjimek.

Je mi líto, že tady teď nesedí pan premiér, že tady nesedí ministr financí a další členové vlády. Pana premiéra bych se totiž zeptal, kteří plukovníci nebo která jejich junta, jak se vyjádřil, je špatná a která je ta v pořádku, která může dělat svoji práci bez vyhrožování. Jsou všichni policisté, jsou všichni plukovníci v Policii ČR špatní, anebo jen ti, kteří se odváží kromě opozičních politiků vyšetřovat i ty koaliční? Jak je možné, že nikomu z této vlády nepřipadá zvláštní, že se řeší, zda pravdu má policejní prezident, nebo ministr financí, ale neřeší se samotný krach systému, který vůbec umožnil, že takováto hádka nastala?

Takový stav poškozuje Českou republiku nejenom doma, ale také v zahraničí. Můžete se tisíckrát utěšovat tím, že není na světě mnoho zemí, kde by svoje politiky milovali, ale bohužel na světě už taky není mnoho zemí, kde by je nesnášeli tak moc jako teď v České republice. A to je, dámy a pánové z vládní koalice, nezlobte se, především vaše práce.

Otázkou dnešního dne je, zda důvěřujeme každý jeden, každá jedna v tomto sněmovním sále současně vládě. Víím, že vláda samozřejmě nemá podporu sociální demokracie ani dalších opozičních stran. Ale budu se teď ptát vás, dámy a pánové ve vládních lavicích, a začnu u poslanců ODS. Důvěřujete, dámy a pánové z ODS, svému premiérovi, který vám slíbil, že nezvýší daně, a nyní už tady prosazuje druhou vlnu zvyšování daní pro občany ČR? Nevadí vám, že ministr financí zvyšováním daní fakticky zvyšuje i státní dluh? Myslím si, že už jsem hovořil o špatném výběru DPH. Vy jste slibovali malý stát bez dluhů. Dluhy rostou, daně rostou a veřejné služby se vesele privatizují. Je tohle stát, který jste jako ODS ve svých volebních proklamacích skutečně chtěli pro vaše voliče?

Mám tady otázku na paní místopředsedkyni vlády Karolínu Peake. Rozštěpili jste Věci veřejné, rozštěpili jste je kvůli člověku, který byl obviněn z korupce. A teď se chci zeptat: Vy chcete důvěřovat vládě, jejíž premiér a ministři útočí na policii, protože se korupce vyšetřuje? Má vaši důvěru premiér, který útočí na ještě vámi vybraného policejního prezidenta takovým způsobem, že se ho dnes musel zastat i prezident republiky? A musím korektně také říct, že pana prezidenta v žádném případě nepovažuji za sociálního demokrata. Má vaši důvěru ministr financí, který píše SMS vyšetřovateli a pak tvrdí, že mu někdo zneužil telefon?

Škoda, že tady za mnou nesedí Karel Schwarzenberg, předseda TOP 09, vicepremiér a ministr zahraničí, kterého mnozí nazývají a považují za morální ikonu české politiky. Karla Schwarzenberga bych se zeptal: Důvěřujete ministrům za vaši stranu, nebo ministroví, který volá policejnímu

prezidentovi, volá vyšetřovateli, a to všechno kvůli zakázkám na Ministerstvu obrany? Důvěřujete mu, pane Schwarzenbergu, natolik, že jste ochoten nasadit a prohospodafit i svoje vlastní jméno?

Mám otázku i na další poslance ze strany TOP 09 a Starostové. Starostové se kasali, že přinesou do politiky nový styl, a tak se chci korektně zeptat: Je tím novým stylem obrana starých nešvarů? Opravdu věříte tomu, že na Ministerstvu obrany není potřeba udělat pořádek? Opravdu důvěřujete tomu, že po případném porušení zákona a zločinu nemá následovat trest? Pak by to snad odpovídalo rčení ne vrah, nýbrž zavražděný je vinen. Tomu přece nevěří vůbec nikdo.

Vážení koaliční poslanci, pokud všemu důvěřujete, tak pak se stáváte součástí činů vašich kolegů a představiteli stran, které útočí na policii. Které útočí a brání vyšetřovatelům vyšetřovat ve vlastních řadách. Zvyšujete daně, zvyšujete dluhy České republiky a ze starých nešvarů děláte nové principy. Pokud ale takové praktiky nemají vaši důvěru, pak prosím buďte odvážní. Nechte voliče, aby si znovu vybrali, jakou cestou má jít Česká republika. Je to celé. Je to jednoduché. Pravda vyšla na povrch a je potřeba se znovu rozhodnout. Tohle už totiž není vláda, kterou jste svými hlasy na začátku volebního období podpořili. To je vláda, která nedodržuje ani vlastní programové prohlášení, a vláda, která nedodržuje ani svá hlavní hesla – boj proti korupci a rozpočtovou odpovědnost. Z obou těchto hesel už se staly jenom karikatury. Karikatura je možná dobrá pro pobavení, ale určitě není dobrá pro důvěru v ústavní instituci, vládu ČR. A tak vás vyzývám: Nestaňte se součástí této karikatury. Nebudte lidem pro smích.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní místopředsedkyně Karolína Peake chce reagovat na vystoupení, takže jí dávám samozřejmě přednost před ostatními vystupujícími.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, byla jsem oslovena svým předřečníkem, ale zazněla zde celá řada projevů ze strany opozice a považuji za vhodné v tuto chvíli, aby reagoval některý z členů vlády, abychom tak vytvořili jakýsi mezičas.

Pan poslanec Paroubek zde mluvil o tom, že se diví tomu a je mu líto, že ve vládních lavicích nesedí více členů vlády, když hlasování o nedůvěře vládě je věcí zcela ojedinělou, kterou by si měla vláda zde vysedět a vyslechnout. Bohužel to tak zcela ojedinělé není. Dneska, jak už připomněl i pan poslanec Hašek, budeme hlasovat o vyslovení nedůvěry už počtvrté, a není to tak ojedinělé a je to poněkud devalvované i proto, že opozice vy-

volává hlasování o nedůvěře vládě poněkud ze sportu. My všichni víme, že 101 hlasů pro vyslovení nedůvěry nemá a nemá ani žádný plán B, který nabízí jako alternativu.

Ano, za dva roky už počtvrté vyvolala opozice hlasování o nedůvěře vládě. Dnes se ale chci pozastavit o důvodech pro vyvolání z ústavního hlediska tohoto velmi závažného kroku. A ty skutečné důvody připomněl před chvílí znovu pan poslanec Hašek, protože v těch předchozích projevech se tak trochu, s prominutím, semlelo páté přes deváté.

Tím skutečným důvodem byla otázka nákupu letadel CASA a telefonování Miroslava Kalouska. Sociální demokracie a její nově objevený, dříve nenáviděný a zesměšňovaný spojenec Věci veřejné skálopevně přesvědčují veřejnost, jak zlotřilý ministr financí vyhrožoval tu vyšetřovateli, tu policejnímu prezidentovi. Vůbec se neodvažují v této věci vyslovovat jakýkoli verdikt. Nehrají si na soudce, který na tiskové konferenci určuje, kde má pravdu a kdo lže. Ne tak sociální demokracie. Ta má jasno. Musím říci, že vám to trochu závidím, když důkazů zjevně není třeba.

Ještě před vydáním kolegyně Vlasty Parkanové k trestnímu stíhání se Bohuslav Sobotka zaklínal, že tato Sněmovna není soudem ani vyšetřovatelem. Dnes se do této role ale pasuje a nezdráhá se soudit ministra a celou vládu. Opět tedy v souvislosti s otázkou nákupu letadel CASA a hlavně v souvislosti s oněmi telefonáty. A tak tu dnes na půdě Sněmovny na popud sociálních demokratů řešíme, že ministr financí Miroslav Kalousek telefonoval. To je jediný fakt, který je prokazatelný.

Já dobře vím, že Miroslav Kalousek je starý hrubián, a kdo je z toho teď překvapen, ten zřejmě včera spadl z Marsu. Opravdu nic nového to není. Opozice si ale myslí, že je to důvod pro vyvolání krize vládnutí, že je to důvod pro pád vlády. Mně se to zdá poněkud hysterické.

Nechci v žádném případě zlehčovat celý případ nákupu transportních letounů CASA a okolností, které kauzu provázejí. Prověření podezření, odhalení zákulisí a dotažení celého případu do konce, to vše je úkolem policie a státních zástupců. Oba orgány a jejich vedení mají mou plnou podporu pro nezávislé vyšetření nejenom tohoto případu.

Chápu opozici, blíží se podzimní krajské a senátní volby a schůze k nedůvěře vládě se jako součást kampaně hodí. Koneckonců obě dnešní mimořádné schůze nejsou svolány kvůli hlasování a jeho výsledku, ale kvůli rozpravě, ve které může zaznít vše, co má opozice na srdci.

Vážené dámy, vážení pánové, telefonní spor, který se v Poslanecké sněmovně rozhodla probírat sociální demokracie, nerozsoudíme. Myslím, že je jediné východisko: Nechme řešení případu CASA na policii, státním zastupitelství a soudech. Nehrajme si zde na soudce a vyšetřovatele, ale hlavně – přestaňme vtahovat policejního prezidenta a státního zástupce do našich politických bojů. Sobě nepomůžeme a jim velmi ublížujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paroubek se hlásí s faktickou poznámkou a reakcí. Takže prosím pana poslance, aby se dostavil.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, mně to nedá, musím reagovat na paní místopředsedkyni vlády. Především já s ní souhlasím v jedné věci a ve svém vystoupení jsem neřešil žádný telefonní spor, nechci ho řešit. Řekl jsem výslovně, že je to možná dobrá záminka pro vyvolání hlasování o nedůvěře vládě, ale špatný důvod.

Ten ústavní systém, chci připomenout, je u nás jiný, nežli v Německu. Ústava je napsána jinak. Takže pokud bude napsána tak, jak je, tak tady bude několik hlasování třeba za funkční období té které vlády. Jsou země, kde v průběhu funkčního období jsou desítky hlasování a nikdo to nepovažuje za něco, co nepatří k parlamentarismu.

To semletí páté přes deváté, to je poněkud arogantní vyjádření, které mi neseď k paní místopředsedkyni vlády. Pro mě není důležitý telefonní spor, to je dobrá charakteristika, pro mě je důležitý debakl hospodářské politiky a debakl řady dalších reforem. Já nečekám ale, že tomu paní místopředsedkyně vlády bude chtít porozumět. To prostě vyplývá z toho, že je místopředsedkyní vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Koskuba byl první přihlášen s faktickou a pak pan poslanec Bárta. Takže popořádku. První pan poslanec Koskuba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, přiznám se, že jsem dnes k tomuto bodu vůbec nechtěl hovořit, neboť soudím, že nakonec mé pro návrh bude naprosto dostačující. Nicméně, vystoupila zde alespoň paní vicepremiérka, neboť pro většinu vlády tato diskuse je nezajímavá. Přiznám se, že opět s ní, byť je žena, nemohu souhlasit.

Pane místopředsedo, vaším prostřednictvím chci nejen paní vicepremiérce sdělit, že když jsme zde probírali církevní restituce, tak kromě jiného jsem zmiňoval Benešovy dekrety. Bez ohledu na cokoli, co se zde dneska řekne, už to, že zde v této Sněmovně hovoříme o možném prolomení Benešových dekretů a nikdo – vůbec nikdo! – z této vlády na tuto poznámku nereaguje, tak už toto je pro mě důvodem, abych této vládě vyslovil nedůvěru. A to je vše, co jsem chtěl říct. Mně toto úplně stačí! (Potlesk levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta je další s faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolil bych si jen několik málo faktických.

Myslím, že na tom, co jsme tady nyní slyšeli od paní vicepremiérky, je nejtragičtější to, když říká, že ona závidí opozici to, že má opozice jasný názor, že ona ho jasný nemá. Já jsem přesvědčen, že paní vicepremiérka má jasný názor. Už jenom proto, že zažila koalici s Věci veřejnými, boj o pozici policejního prezidenta, o to, aby došlo ke změně policejního prezidenta, aby se ti konkrétní lidé vyměnili. Jestliže tady posloucháme nyní to, že nemají být policie a státní zástupci vtahováni do politiky, tak ona sama nejvíce a nejlépe ví, jak Věcem veřejným trvalo půl roku, než vůbec došlo k výměně policejního prezidenta, a byl to moment, do kterého musel vstoupit prezident České republiky. Myslím si, že v tomto kontextu stojí ještě zajedno. Paní vicepremiérka závidí opozici v tom, že má na věc jasný názor. Mě fascinuje ta neupřímnost, když nejde jenom o názor opozice, ale když názor na toto téma i jasně vyjádřil prezident Václav Klaus, kterého Karolína Peake opakovaně pochválila. Stačí si jenom přečíst vyjádření hlavy státu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní se můžeme vrátit do rozpravy. Žádnou další faktickou nemám. Takže se vracíme do řádné rozpravy, kde je přihlášený pan poslanec Opálka. Když ho odečtu, tak vám sdělím, že je pak ještě 15 přihlášených do rozpravy.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážená vládo, koaliční, či jinak vládě zavázání poslanci, opakovaně projednáváme vyslovení nedůvěry vládě Petra Nečase, která za dva roky absolvovala řadu personálních změn, jakož i takovou zvláštní, řekl bych počesku, transformaci koalice. Je přirozené a obvyklé, že opozice vládě důvěru nevyslovuje. Je přirozené, že opozice, když s ní vláda konstruktivně nekomunikuje, se snaží intenzivně takovou vládu sesadit a vyvolat např. předčasné volby.

Je přirozené, že když vládu nepodporuje drtivá většina občanů, která je přesvědčena, že jim a jejich zemi vláda škodí, že se opozice snaží takovou vládu odvolat, či alespoň veřejnosti sdělit svůj pohled na práci takové vlády, což právě činíme. I já se pokusím o jednu z možných výšečí svého hodnocení. Začnu možná trošku dále.

Je tomu více než 22 let, co se Češi a Slováci rozhodli pro změnu, pro větší politické svobody, pro budování státu blahobytu. Osvojili si přitažlivá hesla a změnu prosadili. Vyměnily se politické elity, rozpadla se federace a s licencí televizního seriálu bych dodal, že ze zdivočelé země jsme došli do stadia rozkradené země.

Občané mohou pod dohledem bezpečnostních složek volněji vyjadřovat své nekonformní politické názory, sdružovat se. Ale pro značnou část společnosti přišla nová nesvoboda. Finanční a sociální. Místo budování státu blahobytu se postupně vyjevilo, co bylo pro řadu exponentů změn jejich podstatou.

Naivita, hamižnost, revanš, nekompetentnost, to byly časté průvodní jevy nové elity, nového zřízení společnosti. Moc dostali do rukou nejenom disidenti, ale i veksláci, šmelináři, aktivisté, kverulanti a tzv. zahraniční odborníci. Je čas se také ohlédnout a nesvalovat vše stále na 40 let vlády komunistů.

Svou historii si již napsala i nová Česká republika. Jestliže byl majetek státu za oněch 40 let zešestinásoben, tak za uplynulých 20 let se postupně ztrácí. Často sporné restituce šlechtě, nevídané privatizace a tunely zavrstuje proti vůli většiny národa dar státu církvím. Kdysi vyrovnané saldo státního rozpočtu se propadlo do téměř 1,8 bil. korun dluhu. Vnitřní zadluženost se nesnížila, ba naopak vzrostla. Nesnížilo se ani zaostávání za zeměmi EU 15. A když se podíváme na jednotlivá odvětví, tak všude vidíme obrovské problémy. Snad nikde nic nefunguje normálně.

Sociální napětí vede ke vzniku nových a nových hnutí a stran i k novým sdružením či společenstvím. Proti praktikám vlády se dokonce stavějí na ulicích a v médiích řadoví, ale i vrcholoví policisté. Čím dále tím více občanů vidí snad poslední naději na změnu k lepšímu právě v úloze policie. Politici, žel, ztratili důvěru většiny voličů díky řadě nepřijatelných kauz, důsledkům vládnutí i díky mediokracii. Ano, jsme všichni, ačkoliv hlasujeme různě, promyšleně řadou novinářů házení na stejnou hromadu. Už se nekope jen do komunistů, ale do politiků jako celku. Vytváří se tím viník – nepřítel lidu. Vytváří se tím bezvýhodná pesimistická atmosféra bez důvěry k reálným alternativám včetně těch odborových, které bych vám doporučil ke studiu, jak z toho všeho ven.

Zatím už jen chybí hlasité volání po tvrdé ruce, která nabídne rychlá populistická řešení. Jsou tedy reálně ohroženy i ony výdobytky demokracie západního typu a to opravdu není dobré vysvědčení budovatelům nového pokroku. To není dobré vysvědčení ani pro tuto vládu, která místo řešení problémů tyto problémy prohlubuje.

Soutěžíme se světem spíše politikou levné práce než její kvalifikovaností. Zahraniční obchodní diplomacie byla zcela devastována. Pokračují tlaky na další ořezávání již beztak skromných výdajů na vzdělání, zdraví a sociální ochranu i na jejich podemílání poměrně nízkým zdaněním ekonomiky, a tím i na privatizaci veřejných služeb. Neoliberální teorie však právě tohle vydávají za cestu k prosperitě a k blahobytu, a dokonce za reformy. Nehovoří však, že jde o prospěch nadnárodních finančních kruhů. Vše ještě umocňuje finanční, dluhová a hospodářská krize, která

je výsledkem nenasytosti zejména těchto nadnárodních finančních elit.

A tak stačí občany jen vystrašit a mluvit mesiášsky o potřebné zodpovědnosti. Jak farizejské!

Profesor Keller trefně zdůrazňuje, že podle Marxe se dnes chovají ti nejbohatší. Žijí kolektivisticky a chrání své zájmy. Zatímco středním a nejnižším vrstvám říkají, ať se každý snaží sám za sebe. A tak si neprivilegovaní namísto společného tlaku individuálním soupeřením navzájem srážejí šance. Vidíme to například na různých prioritách jednotlivých odborových svazů či na rozdílných požadavcích občanů dle regionů, dle profesí, věku či sociálního začlenění.

Vytvořila se nám nová šlechta. Ti neschopní z ní nevypadnou a ti schopní z lůzy, jak jsou často nebohatí titulováni, se již mezi ně nemají šanci dostat. Falešná teorie rovných šancí pro schopné bere zaslou. A právě k tomuto vývoji vede nejurputnější politika současné vlády České republiky. Prostě k tomu, aby zásluhová nerovnost přerostla v kastovní nesouměřitelnost. Chtěl-li by lid budovat otevřenou a relativně spravedlivou společnost, nesměly by vznikat až tak astronomické příjmové a společenské rozdíly, které vznikají. Je skutečností, že proti takovéto realitě vystupují se zdviženým prstem i ti, kterým příjmy rostou. Předvídají totiž vnímají nebezpečí takovéto cesty.

Nevím, zda vládní politiku přičíst více nedostatku vlastního rozumu a vlastní invence, a tím pádem nekritickému opisování neúspěšných neoliberalních návodů, či dokonce zaprodanosti světovému kapitálu a nezájmu o vlastní národ.

Principy sociálního státu považují členové vlády za překonané a nebezpečné. Vytvářejí šik jednotné pravostředové bolševizace a jako vítězové berou vše. Ohánějí se Řeckem, Španělskem, Itálií, ale zapomínají na prosperitu, spokojenost občanů a vyrovnávání se s dopady krize ve skandinávských zemích. Naprosto ignorují přínos sociálního a občanského dialogu a kompromisu pro vytváření rozvoje společnosti. Jejich škrtformy nefungují, což prokazují i rozdílné vývojové výsledky hospodaření v okolních státech.

Každá zodpovědná vláda by v naší malé zemi hledala zatím cesty ke stabilizaci deficitu státního rozpočtu, a ne k neúspěšnému škrtání. A také k zavedení prorůstových opatření. Toto jsou i podmínky pro levnou a účinnou sociální politiku a úspory ve státním rozpočtu. Vláda Petra Nečase však pokračuje v asociální politické linii vlád Mirka Topolánka a Jana Fischera. Rozumím tomu, že pravicové vlády budou vždy dělat pravicovou politiku, ale i podpora privilegiovaných a snižování pomoci potřebným by měly mít své humánní hranice. Vládní politika jde však proti historickým civilizačním trendům a je sociálně nespravedlivá. A v tom vidím její hlavní problém.

Vláda se holedbá nízkou mírou chudoby v České republice, ale

programově počty chudých občanů stále zvyšuje. Myslím, že není nezbytné dohánět průměr EU 27 i v této oblasti. Daňovými a dalšími zákony přispívá mezi jednotlivými občany k sociálně nespravedlivému rozdělování a přerozdělování nově vytvářeného hrubého domácího produktu. Úzké skupiny bohatnou, zatímco většina chudne, a tím vytváří další a další požadavky na sociální dávky. A stát na ně nemá, neboť daně jsou nízké a stupeň korupce a rozkrádání veřejných zdrojů je nevídaný.

Vláda rezignovala na úlohu státu v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti a na postupné valorizace minimálních mezd a mzdových tarifů. Takováto politika logicky vytváří další požadavky na sociální dávky. Místo hledání cest ke zvýšení příjmů do pojistných systémů svou praktickou politikou vláda příjmy stále snižuje a neomezeně zvyšuje věkovou hranici pro odchod do důchodu, aby jí to matematicky vyšlo. Mění jednotlivé parametry, omezuje valorizace důchodů a oslabuje první státní solidární pilíř důchodového systému.

Oslabují se i sociální funkce státu, a to jednak privatizací, či privátní správou druhého a třetího pilíře důchodového systému, jakož i předdůchodu a úrazového pojištění. Opět se hovoří o převodu nemocenského pojištění ze správy státu pod zdravotní pojišťovny. Zprostředkovávání zaměstnání se připravuje ve větší míře realizovat přes personální soukromé agentury. Zvyšuje se postupně podíl privátní sféry na úkor státu, krajů a obcí v oblasti sociálních služeb a ústavní výchovy dětí a mládeže.

Postupně koaličně legislativní změny dopadají tvrdě zejména na domácnosti s dětmi a se zdravotně postiženými, jakož i sociálně vyloučené skupiny. Jde především o restriktce ve státní sociální podpoře a podpoře v hmotné nouzi. Změn v jednotlivých etapách byla spousta. A jen připomínám, že jako zatím poslední se negativně dotkne téměř sto tisíc spoluobčanů v oblasti bydlení.

Mohl bych zde předčítat jednotlivé příklady stresových situací občanů a případy osobních či rodinných tragédií. Mohl bych zde rozvádět problémy s transformací jednotlivých úřadů práce na Úřad práce České republiky. Za zmínku by stála i inventura negativních zásahů do oblastí pracovního práva či do výše odměňování vysokých státních úředníků, kteří se zcela odtrhli od kritizovaného odměňování ústavních činitelů. Ale to jistě všichni od svých voličů i z médií znáte.

Pravice levici často podsouvá, že jiný program než požadavky na vyšší sociální dávky nemá, že jsme schopni jen ždímat poctivé podnikatele a zodpovědné pracující. Musím říci, že je to zlovolné a nepravdivé. Jen letmý pohled do různých programových dokumentů dokazuje, že tomu tak není. Avšak postavení levicových stran v roli opozice, ať už parlamentní, či mimoparlamentní, zákonitě vede k ochránářské politice a obhajobě zájmu těch, za které mluví.

Základním ideologickým problémem, a to nejen v České republice, mezi pravici a levici se stává míra sociální nerovnosti ve vztahu k ekonomické prosperitě. Jinak řečeno, způsob přerozdělování nově vytvářených hodnot, růst vykořisťování a nezaměstnanosti. Opakuji, způsob přerozdělování nově vytvářených hodnot, růst vykořisťování a nezaměstnanosti.

Program KSČM nestojí na sociálních dávkách, ale stojí na tom, že zaměstnaný za svou dobře vykonanou práci obdrží spravedlivou mzdu, plat či odměnu, a tím pádem již sociální dávky od státu nepotřebuje, ale přispívá na druhé straně do solidárních systémů těm, kteří jsou potřební. Jeho rodina musí být zabezpečena takovým příjmem ze zaměstnání, který již nemusí dorovnávat stát, to znamená, že státní či veřejná pomoc by pak bohatě vystačila pro rizikové skupiny, které pracovat nemohou, nebo pečují o děti, zdravotně hendikepované či seniory, případně krátkodobě hledají práci.

Z tohoto pohledu je třeba obhájit i nadále principy sociálního státu, sociální spravedlnosti, solidarity a udržitelnosti dostatečných veřejných zdrojů pro zajištění občanů solidním důchodovým, nemocenským, úrazovým, solidárním a zdravotním zabezpečením, bezplatným školstvím, dostupnou kulturou, dopravní dostupností, fungujícím integrovaným záchranným systémem a bezpečnostními složkami, zlepšováním životního prostředí. Občané dnes nemají nic víc než veřejné zdroje. A vy jim chcete i tyto veřejné zdroje ubírat.

Jak jsme dozvěděli od pana premiéra, vláda splnila 60 % svého programu. Musím říci, že je to špatná zpráva. Zbývá totiž ještě 40 %. No, na zdar! Nejde totiž jenom o nějaké telefony, sms a různé jiné spory. Současná vláda jde proti trendům, které má ve svém programu levice. Proto nemůže s podporou poslanců poslaneckého klubu počítat ani dnes, ani zítra, ani příště. Myslím, že je nám to všem jasné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen dále do rozpravy pan poslanec Grebeníček, poté pan kolega Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, má-li dnes Sněmovna jednat opět o vyslovení nedůvěry současné vládě, pak realita je poměrně přehledná a vcelku srozumitelná. Ekonomika neprosperuje, zadluženost roste, korupce a klientelismus s podporou koaličního kabinetu dál pokračují. Mafiáni, sponzoři, kmotři a klientelistické lobby bohatnou, ale na mzdy veřejných zaměstnanců, na zdravotně postižené, na penze pro důchodce se jaksi nedostává.

Pozoruhodně to 13. července tohoto roku vyjádřil americký novinář Erik

Best, který již 20 let žije v naší republice. Ten doslova napsal: "Na samém vrcholu jsou politici, kmotři, kmotříčci, univerzitní profesori, mediální magnáti, klerici a další tvůrci veřejného mínění, kteří tuto zemi směřují do stále hlubšího zadlužení, podporují, nebo jsou přímo zapojeni do korupčního jednání a nejsou schopni vstřípnout zbytku společnosti skutečné hodnoty." Jedno je patrné a nad slunce jasné. První, co novodobí mocipáni pochytili od těch předlistopadových vládců, a stávající vládní koalice je toho vskutku názorným příkladem, je přehlížení názorů občanů a také vědomí, že si koaliční kabinet může všechno dovolit, že nikdo nebude chtít, aby složil účet z vlastních činů.

Jistě, každý dělá, co umí. Ono ovšem prý také platí, že s čím kdo zachází, tím také schází, a to především proto, že naši občané jsou dnes ve skutečnosti podvedeními diváky absurdního divadla, stážísky skutků, které nemají analogii. S plnou odpovědností si proto dovolím tvrdit, že hledat polehčující okolnosti pro mizerné výsledky vládnutí koaličního kabinetu je totéž, jako přesvědčovat veřejnost o poctivosti úmyslů provozovatele nevěstince. V politice se prý pohybují dvojí lidé. Jedni se ptají: Je to pro občany naší republiky dobré či špatné? Ti druhí se ovšem ptají zcela jinak: Co mně to vynese?

Pokud naznačuji, jak hodnotím to, co se kolem nás děje, nechci, a věřím, že ani nemusím, prosazovat jen svůj osobní názor. Rozhodující jsou fakta a pohled těch občanů, kteří nepolitikaří, neintruují, ale žijí své obyčejné lidské životy.

Ne, nechci podrobně vstupovat do problémů, které jsem schopen postihnout jen jako občan a poslanec, kterého stále častěji oslovují mnohé oběti asociální politiky koaliční vlády. Mnozí spoluobčané inklinují k následujícímu názoru: Premiér Nečas zjevně neobratným způsobem napravuje hříchy předchozích banditů. On ale nehledá peníze tam, kde skutečně jsou. On je hledá jen tam, kde jsou nejsnáze vymahatelné, tzn. u prostých a bezbranných lidí.

Ano, vláda, která odmítá a zesměšňuje každého, kdo požaduje koncepční ekonomickou i sociální politiku, staví občany před výsledky vlastní nezodpovědnosti a neschopnosti. Ekonomika totiž nevytváří zdroje potřebné k vlastnímu rozvoji ani k zajištění rozvoje sociální sféry. Pokud je nízký výkon ekonomiky navíc spojen s obrovskou nehospodárností, daňovými úniky, korupcí, takřka bezrestným rozkrádáním, utápěním ohromných prostředků v nesystémových chaotických experimentech, je zřejmé, proč dnes nejsou na nic peníze. Ano, občané stále více nedůvěřují koaliční vládě právě proto, že velmi ostře začínají vnímat její skutečný charakter. Ne, v případě kabinetu Petra Nečase nejde o racionální řízení, ale o pozdní hašení požárů a prachsprosté výměnné obchody a usmiřování kmotrů.

Až donedávna mohli být různí kmotři, klientelisté a mafiáni zásluhou slepoty Nečasova kabinetu vcelku spokojeni. Teď jsou ovšem znepokojeni. Po menší politicky povolené kauze se totiž policie a justice chystá jít k těm větším. Zůstává-li stále ještě ve vládě až neuvěřitelně zkompromitovaný místopředseda Občanské demokratické strany a ministr obrany Alexandr Vondra s aférou ProMoPro a pandurů za zády, je to víc než jen doklad manažerské podprůměrnosti předsedy vlády. Může to být dokonce i přímý důkaz nedůvěryhodnosti samotného premiéra, který nedávno prohlásil: "Svým způsobem doplácím na svoji loajalitu a kolegialitu ke svým kolegům ve vládě." Ano, předseda vlády, jak to ukázaly mnohé aféry, se fakticky staví na stranu svých Vondrů a Kalousků a proti těm, kdo na možné korupční a kriminální jednání a tlaky směřující vůči policii a justici upozorňují.

Dámy a pánové, veřejnost se stále větším znepokojením a rostoucím odporem sleduje, v jakou žumpu plnou podvodů, korupce a programové neodpovědnosti se proměnila politika stran, které se navenek vydávají za demokratické a které demokracii zaměňují manipulací a obchodováním s funkcemi. To, co strany vládní koalice vydávají za odpovědné vládnutí a demokratickou soutěž, už občané začínají zřetelně vnímat jako pletichy stranických nomenklatur, kmotrů a sponzorů, kteří ovládají stát a nelítostně vysávají a rozkrádají veřejné zdroje. Jeden příklad za všechny. Vypovídá o tom, jak se prodávaly pražské vodárny. Popraskané roury v zemi si nechá město – cituji jistého pražského zastupitele – zatímco nové lukrativní přečerpávací stanice, jimiž tečou miliony, se prodávají za hubičku vybraným kmotrům. A ODS nás vždycky přehlasuje.

Ano, příklady táhnou. Propojování mafiánských struktur se zástupci veřejné správy už dávno nepostihuje jen politiky na vládní či parlamentní úrovni, ale prorůstá i do komunální sféry. Nedůvěra, kterou pak občané projevují vůči vládě a jejím konkrétním představitelům, má nezpochybnitelnou racionální základnu.

Předseda vlády ani kabinet jako celek však nechce navzdory ekonomickým a manažerským neúspěchům nic podstatného na vlastním vystupování a jednání měnit. Zvláště markantně se to ukázalo nejen na již zmíněných aférách ministra obrany Alexandra Vondry, ale i na skandálech ministra financí Miroslava Kalouska, spojených jak s neuvěřitelnou vulgárností, tak také s nepřípustným veřejným i zákulisním nátlakem a ovlivňováním policie v kauze Parkanová či CASA. Stejně tak sociální bezohlednost této vlády je už příslovečná a stala se trvalou konstantou vládní koalice Nečasovy Občanské demokratické strany, Schwarzenbergovy TOP 09 a premiérem vyčachrované partičky přeběhlíků vedených Karolínou Peake.

Ano, občané sledují, jak zkompromitovaná vláda krutě zdražuje základní životní potřeby, omezuje kupní sílu důchodů a mezd veřejných

zaměstnanců. A to je důvod, proč dávám za pravdu těm poznatkům z mnoha zemí včetně České republiky, které jasně dokazují, že vláda, která vzešla z formálně svobodných voleb, nemusí vždy vyjadřovat zájmy převážné většiny voličů. Zejména pak tam, kde se postup politiků, úředníků, mocenských orgánů i zaměstnavatelů, různá nařízení, normy, vyhlášky a směrnice dostávají do rozporu s lidskými a občanskými právy.

Ano, mezi realitou a vládní propagandou se stále více a více rozevírá trhlina. Za těchto okolností je nezbytně nutné usilovat o rozvoj podmínek pro masovou demokratickou a samosprávnou aktivitu občanů, která by cestou parlamentní i mimoparlamentní demokracie přinutila současné mocipány respektovat vůli většiny. A pokud to nepůjde na půdě Poslanecké sněmovny, tedy cestou vyslovení nedůvěry vládě a vyhlášení nových voleb, pak je možné přistoupit dokonce i k občanské neposlušnosti. Je to totiž naprosto legitimní aktivita, kterou lze uplatnit především tam, kde občané dlouhodobě vyjadřují různým způsobem nesouhlas s protilidovým postupem své vlády. Mám na mysli například to, že koaliční vláda chce obdarovat z majetku českých občanů nemovitostmi a penězi ve výši 134 mld. korun římskokatolické preláty a jimi ovládané instituce, přičemž je zřejmé, že katolická hierarchie sloužila v posledních 23 letech takovým způsobem, že prostě jí dnes už nevěří více než 80 % našich spoluobčanů.

Dámy a pánové, nemám, co bych k tomu dodal. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Jiří Dolejš a po něm paní kolegyně Soňa Marková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Příjemný letní večer, milé kolegyně, vážení kolegové, prořídla vládo za mými zády... (Z pléna: Zády!) Zády, jistě, děkuji, pane kolego. Ale řekněme, že mám široká plece, tak jsem to vzal zešíroka. Ještě jednou přeji hezký večer, i když bohužel dnes celé odpoledne nic hezkého neslyšíte a je otázkou, jestli se dočkáte aspoň příjemných výsledků.

Příjemné výsledky by byly, a myslí si to 80 % občanů této země, kdyby tato vláda už přestala škodit a odešla. A ze stavu této sněmovny, kolik tedy je lidí, jaký zejména v koaličních lavicích projevují zájem o toto jednání, je vidět, že si opravdu, ale opravdu upřímně myslí, abyste jim všichni vlezli na záda, protože oni už tu moc mají a hned tak ji nepustí. Opravdu si myslí, že toto je jenom zbytečné divadlo a že opozice, když už počtvrté volá po odchodu této vlády, tak že nemá šanci. Ono možná skutečně ještě dneska tu šanci mít nebude, ale ono je i důležité tlumočit to, co vy neslyšíte, a to jsou lidé venku, kteří opakovaně říkají: Máme toho dost!

Připravil jsem si čtyři poznámky, které okomentuji, abych dlouho nezdržoval, ale myslím si, že všechny čtyři mají svou váhu a dokreslují, proč nejen já a nejen mí kolegové v poslaneckém klubu, ale i spousta lidí, kdyby mohla, tak by hlasovala pro nedůvěru této vládě.

Za první. Po dvou letech vašeho vládnutí zažíváme bankrot iluzí. V roce 2010 vznikla vláda s nejsilnějším politickým mandátem, jaký tady od roku 1989–90 byl. A výsledek? O to větší zklamání těch, kteří volili vládní strany. Ale celkově se potvrdilo, že i když mluvíte o práci pro lidi, tak v podstatě vidíme jenom spor o dělení kořisti. Říkáte, že každý ministr jde vyměnit. Bravo, povedlo se vám to už sedmkrát, to je skoro polovina vlády. Až vyměníte vládu celou, budete spokojeni a bude to váš největší úspěch? Já si myslím, že podle toho se vláda neměří. To spíše ukazuje, jakou míru korupčních skandálů tato vláda má. A nedivme se proto, že v polovinu tohoto vládnutí klesla důvěra občanů podle CVVM v červnu, červencové výsledky jsem neviděl, ale myslím, že to bude ještě horší, na 16 %.

Za ty dva roky, co jste vládli, co jste převedli? Za dva roky, když se narodí malé miminko, tak se naučí chodit a mluvit. To je na lidský vývoj poměrně hodně. Co jste se naučili vy? Pouze jste se za ty dva roky ztrapnili! I to dítě dokáže víc! Co vám lidé vyčítají zejména – ti, kteří nejsou politicky vyhranění a v podstatě si říkají, ať se politické strany střídají, hlavně že máme na ně bič v podobě voleb a příště zvolíme lépe? No, že jste ukázkově potvrdili, že sliby jsou chyby. Vaše jalová, doslova jalová reformní a protikorupční rétorika nepřinesla prostě žádné ovoce, spíše situaci zhoršila. Kolikrát jste už slibovali, jak snížíte byrokracii, přitom úředníků na úřadech přibývá, akorát je tedy štvete teď, že jste jim zmrázili platy. Však také chodí často stávkovat a já se jim nedivím. Ale tohle má být efektivní státní správa? Přiznejme si, že tato vláda není nositelem invence, že není zdrojem nové, zejména ekonomické politiky, protože žijeme v těžkých ekonomických časech a prozíravou, promyšlenou ekonomickou politikou bychom potřebovali. Předvedli jste pouze rozpočtové řeznictví: Osekat, co se dá. Maso pryč, kosti necháme, ať mají také co okusovat psi! Ale takhle se to skutečně dělat nedá! Jestli jsme tady slyšeli o ratingu, Ajednička to tuším byla – no bodejť by nás nechválili, když zatím platíme dluhy, když zatím platíme úroky z dluhopisů, které si od nás koupili! Ale co z toho má obyčejný občan? Přece tady nejde o to, aby banky byly spokojené, ale aby byli spokojeni občané. A těm se žije tak, jak ukazují vaše preference.

Druhý okruh poznámek, resp. poznámka a komentář k ní. Považuji za významný signál agónie, když samotná vláda jako vrcholný reprezentant státu zpochybňuje státní moc. Vždyť státní moc má reprezentovat, tvořit, chránit – a z vládních lavic slyšíme o justiční a policejní mafii, že parta plukovníků si dovoluje dělat politiku. Média jsou živena řízenými i neřízenými úniky. V prvním případě to překračuje zákonný rámec práce po-

licie, v druhém případě to ukazuje, jaký je tam bordel, protože to jsou úniky, které by neměly vůbec existovat a měly by za ně přicházet sankce. Někteří mluví, že jsou dvě policie – jedna, která dělá policejní práci, a ta druhá, která se věnuje politice. Nejhorší varianta by byla, kdyby obě policie dělaly politiku a jenom se střídaly podle toho, jak dují větry. Policie má dělat policejní práci a má být nejen nezávislá, ale také kvalitní.

Když tady chcete rozebírat donekonečna policejní práci, uvědomme si, protože to v jiné než mediálně-politické rovině stejně nelze, jakou má dneska parlament důvěru. Máme tady dva odsouzené: jednoho ve vazbě, další stíhání, možná ještě něco do podzimu, než se v září sejdem, přibude. Tohle má být bič na policejní práci? A abychom měli vodítko pro naši diskusi, tak předhazujeme médiím různá taková šidítka. Minulý týden jsme tu mohli slyšet ukázkou z nahrávacího studia Věcí veřejných, jindy zase veselý drát pana ministra financí na Policejní prezidium. Tohle přece není seriózní téma pro diskusi parlamentu v situaci, kdy země je v nejednoduché situaci. Uvědomme si, že když mluvíme o korupci, že to není o drobných, ale že je tady nastaven systém a že je tady snaha udělat z politiků a zejména z jejich vrcholných představitelů, tedy exekutivy, loutky oligarchizované společnosti. (Z pléna: Jaké?) Oligarchizované společnosti! A oligarchizovaná společnost je taková, kde rozhodují ekonomické zájmy korporací, prorůstají do politického systému, a když vezmu jenom takové ty drobné, tak to není jenom Omnipol, ale je to i Viamont, je to i ABL a daleko větší a větší firmy, včetně zahraničních, které jsou koneckonců nejsilnější. To, co jsme otevřeli s kauzou paní kolegyně Parkanové, to jen praskl jeden případ, kdy kdybych to vzal podle španělského pohostinného úsloví "mi casa es su casa", což tedy znamená původně můj dům je váš dům, tak naše vláda to vzala doslova a zakoupila letouny CASA a zpívala si nejspíš u toho: my si dáme zahrát, on to někdo zaplatí.

Třetí okruh poznámek. Velké sympatie má občanské hnutí STOP vládě. A to není jenom o těchto významných drobnostech, které tady diskutujeme. To je nespokojenost s celou prací vlády a zejména s tím, že tato reforma měla být vládou rozpočtové odpovědnosti a vládou reformní. Ukazuje se, že z dluhové pasti se nedostaneme škrty, že motor a hlava tzv. vládních reforem, tedy Miroslav Kalousek, dokáže akorát neustále měnit daňový systém, zvyšovat daně, zejména ty nepřímé, i v rozporu s volebními programy vládních stran a vůbec si nevšímá toho, každý ekonom to zná, Lafferova křivka, kdy výběr daní prostě se dostává do neoptimální situace, kdy furt zvyšujete daně a přitom vybíráte čím dál méně. Minimálně u DPH už je to praxe, to není žádná teorie. Na Ministerstvu financí, ve vládě ticho!

Dobrá. Na sociální stát může mít pravice a levice různý názor. Tak nemluvme o sociálním státu, mluvmе o fungujícím sociálním systému. Ale svými pseudoreformami vy v podstatě sociální systém ničíte, aby v

druhém kroku pravděpodobně přišla kolonizace celého veřejného sektoru a veřejných služeb. Zavedli jsme nechtěné ústavně přetřásané regulační poplatky. Ony spíš neregulují, ale my místo abychom si to uvědomili, tak je dál zvyšujeme. Spirála nadstandardů v podstatě dělá ze zdraví luxus. Penzijní reforma je celá o devastačním opt-outu, který tím, že je dobrovolný a že do něj půjde málo lidí, tak nepotěší ani bankovní fondy, ale vyčerpá penzijní fond státní.

Neslyšíte vůbec na odpor veřejnosti vůči darům církvím, a jestli se vám něco povedlo, tak situace, kdy neděláte – to znamená, že jste zastavili – připravovanou reformu vysokých škol. Zaplat' pánbůh, že nový pan ministr Fiala je aspoň tak pragmatický, že to zastavil. Bohužel ale stát je málo. Je třeba dělat, a to dělat v alternativách a vnímat ty alternativy.

Poslední poznámka, abych opravdu nezdržoval, chci být dneska spíše stručnější, je, že dneska hlavní téma není, jestli už je za svým zenitem terminátor české pravice Miroslav Kalousek, o kterém se říká náhradní premiér. Když pan premiér oficiální, pan premiér Nečas, nemá dostatečnou oporu, tak se opíral o Miroslava Kalouska. Ale hlavní problém je, že tato vláda zhoršuje situaci v zemi, zhoršuje ji v situaci, kdy se nám vrací recese a kdy se nemůže vymlouvat na to, že to, co přichází ze zahraničí, je ten vis maior, ten důvod, který ona neovlivní, a musíme jenom společně s ní přečkat do horších časů. Vždyť jestli česká ekonomika klesá, tak klesá víc než ta zahraničí. Ekonomika klesá, ceny rostou, to je přece dlouhodobě neudržitelná politika a česká vláda na tom má lví podíl a neměla by se na zahraniční vlivy vymlouvat. Prostě výsledkem je, že už třetí rok, tři roky za sebou, z toho podstatná část je doba vládnutí této vlády, zůstáváme pod úrovní roku 2008. Už tady o tom někteří kolegové hovořili. Tak evidentně je to důkaz toho, že nefunguje vaše politika, když jsme na tom hůř než sousední země, které jsou také v té mezinárodní ekonomické recesi. Takže potřebujeme spravedlivější mix opatření a potřebujeme opatření, která by nepodporovala, ale naopak podporovala ekonomický růst.

Poslední věc, která tedy ale opravdu se vám nedaří. Nevím, jestli je to tím, že některé strany jsou takové roztěkané, nevědí, jestli mají být eurofobní, nebo euronaděšené, a pro jistotu nedělají nic, ale z České republiky se momentálně stává země, která je na okraji, na periférii dění v Evropské unii. Česká republika je marginalizována v evropském prostoru. A mimo jiné to dokumentuje i to, že je velmi reálná hrozba zablokování evropských zdrojů, což je řád, který by velmi poškodil ekonomický růst, a uznává to koneckonců i pan premiér.

Takže sečteno spočteno, suma sumárum, tato vláda už má zápornou legitimitu. Je otázka, jestli si to sama uvědomí, anebo ještě bude to chvíli trvat, než ji do toho dokoje veřejnost a tlak občanů. V podhradí se mluví ne o nelegitimitě vlády, to je takový trošku salonní výraz, tam se mluví

o tom, že dívat se na to, na vládu, je v podstatě něco jako kupa hnoje. Ale prosím vás neurážíte tento vznešený materiál, protože hnojem se dají hnojit pole. Hnůj je užitečný. Vláda, ta svou prací otravuje i vzduch.

Čili včera bylo pozdě. Já si myslím, že je načase říci, že jsou alternativy, že nejste jediná cesta, že vývoj v České republice není jednosměrkou, a dejte lidem vybrat a odejděte! Volby to umožní. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Soňa Marková. Tedy ji prosím o slovo. A po ní je přihlášen pan poslanec Alexander Černý. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji mi, abych i já svými několika málo argumenty přispěla k odpovědi na zásadní otázku, proč je třeba vyslovit nedůvěru vládě. Vládě, která zatím utrpěla pouze jediný úspěch, a to že se nerozpadla.

Jsme nyní svědky poněkud absurdního divadla, kdy současná koaliční vláda tvrdošijně ospravedlňuje svoje další setrvání v čele České republiky, a to nutností pokračovat v projektu asociálních reforem, a to i přes to, že tyto reformy odmítá většina občanů České republiky, a to platí zvláště v oblasti zdravotnictví. Aniž by byla v odborné i laické veřejnosti vůbec diskutována samotná potřeba a nutnost tak zásadních reformních změn, pokračuje tato vláda ve svých, nebojím se říci, pokusech na lidech. Přitom české zdravotnictví bylo možné ještě do příchodu Nečasovy vlády označit za kvalitní a vcelku efektivní, ovšem oproti vyspělým evropským zemím za pouhých 7 % hrubého domácího produktu.

Za hlavní problém této vlády v oblasti zdravotnictví považuji neustálé podkopávání principu solidarity a přesouvání finanční zátěže na pacienty pod falešnou záminkou zneužívání zdravotní péče z jejich strany. Zdravotnictví, kterým ročně protéká více než 290 miliard korun, právě toto zdravotnictví se díky působení pravicových vlád změnilo na možnou budoucí kořist dosud volných miliard veřejných peněz. To, co se našťáště úplně nepodařilo vládě Mirka Topolánka, nyní bezohledně prosazuje vláda Nečasova a poslušným vykonavatelem se paradoxně stal ministr zdravotnictví Leoš Heger. Přitom právě on jako původně jeden z mála skutečně odborně způsobilých ministrů této vlády by měl ze své dosavadní úspěšné lékařské a manažerské praxe nejlíp vědět, jak napravit chyby a vyřešit dlouhodobé problémy českého zdravotnictví.

Vládou silou prosazovaná nepromyšlená zdravotnická reforma nectí podle názoru mnohých ani Ústavu České republiky včetně Listiny základních práv a svobod ani Úmluvu o lidských právech a biomedicině či Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Z

těchto pro Českou republiku závazných dokumentů jasně vyplývá, že každý občan má právo na patřičnou, to je úplnou a kvalitní, zdravotní péči, která se poskytuje bez požadavku přímého zaplacení. Ústava České republiky totiž předpokládá její uhrazení z fondů veřejného zdravotního pojištění. Stát není oprávněn omezovat úplnost patřičné péče a je povinen stanovit pojistné veřejného zdravotního pojištění zákonem tak, aby patřičná zdravotní péče o všechny občany mohla být poskytována. Samozřejmě hospodárně a pod dohledem zákona a celá solidárně hrazena z fondů veřejného zdravotního pojištění. Ministr zdravotnictví by měl podle mého názoru přijmout tento právní stav za základní východisko. Jde o to uznat, že musí být poskytována úplná a kvalitní zdravotní péče všem. To není péče ani zbytečná ani libovolně drahá. Standard musí zaručovat úplnost a kvalitu, a ne ji omezovat. Z hrazení může být vyloučeno jen to, co není léčení ani prevence.

Velmi často jsme přesvědčováni, že na takovouto zdravotní péči se nedostává finančních prostředků, protože s rozvojem medicíny samozřejmě neustále stoupají náklady. Navíc se dlouhodobě potýkáme s negativními důsledky hospodářské a finanční krize. Skutečně vyspělé země se však s nepříznivými dopady této krize snaží bojovat ne pouze bezduchými škrty, jak činí tato vláda, ale především zvyšováním veřejných výdajů na zdravotnictví. Nepovažují totiž tuto životně důležitou veřejnou službu pouze za jakousi černou díru na peníze, ale chápou, že investice do zdravotní péče se prostě vyplácejí. Pouze zdraví lidé totiž mohou pracovat a tvořit hodnoty. Česká pravice však tupě, nicméně o to vytrvaleji a důsledněji volí cestu spíše zaostalých zemí, kde výdaje na zdravotnictví kopírují vývoj ekonomiky a v době recese stagnují tyto výdaje, nebo dokonce klesají.

Zásadně odmítám dokola opakovanou lež, která se ale nikdy nezmění na pravdu, že jediným lékem na takzvaně nemocné české zdravotnictví je spoluúčast pacientů a její nekončící navyšování. Jen tak se prý lze bránit nadužívání zdravotní péče. V zemi, kde doposud stačilo pouhých 7 % HDP na vcelku efektivní zdravotnický systém, v podstatě ani nelze o nadužívání příliš hovořit. Přesto byly pod záminkou zneužívání zavedeny tzv. regulační poplatky, které v konečném důsledku nic neregulují, ale částečně nahrazují samotnou pravicovou vládou způsobený výpadek příjmů. Lékaři a zdravotnická zařízení si na příjmy z poplatků již zvykli, a tak se pan ministr nechal slyšet, že se budou muset navýšit. Je však naprosto jasné, že zatímco bohatým občanům poplatky nebrání v případném zneužívání zdravotní péče, mohou stejné poplatky vytvářet pro chudé občany překážky v přístupu ke zdravotní péči.

Pokles hospodářství se pro pravicovou vládu stal důvodem k omezování veřejných výdajů ve zdravotnictví. Typickým příkladem je naprosto chybné rozhodnutí nezvyšovat platby na zdravotní pojištění za děti,

důchodce a nezaměstnané, tedy za tzv. státní pojištěnce. Přitom právě v platbách zdravotního pojištění dosud existuje velká nespravedlnost. A zvýšení plateb za státní pojištěnce slibovala před volbami většina politických stran. Zatímco za jednoho zaměstnance dostávají zdravotní pojišťovny více než 2000 korun měsíčně, tak za státního pojištěnce pouze 723 korun. Přitom stát platí pojistné za více než polovinu obyvatel ČR, kteří ale ne vlastní vinou čerpají 80 % veškeré zdravotní péče.

Je neuvěřitelné, že i když se celkově ztráty ze systému zdravotnictví odhadují na 10 až 20 %, tedy až 20 miliard korun, tato vláda příčiny plýtvání nijak razantně neřeší. Jaká konkrétní opatření učinila v boji s korupcí, s předražováním nákupů a stavebních zakázek, s neoptimální prostorovou a lokací speciálních přístrojů a stavebních investic, s netransparentním obsazováním manažerských pozic a s rozdělováním dotací, s falešnými recepty apod.? O tom všem se sice začalo hlasitě mluvit pod tlakem vyvolaným vyhocenou akcí nemocničních lékařů. Děkujeme, odcházíme, ale nyní už je zase a velmi dlouho ticho po pěšině.

Také záměr spočívající v přenášení větší odpovědnosti na zdravotní pojišťovny, kdy se stát programově zbavuje odpovědnosti za dostupnost a kvalitu zdravotní péče, považuji za nepřijatelný. KSČM dlouhodobě prosazuje vytvoření jediného správce veřejného zdravotního pojištění, který by byl důsledně kontrolován nestranným orgánem mimo resort zdravotnictví. Tato transformace je možná proto, že původní filozofie vzniku zákona číslo 280/1992 Sb., o resortních, oborových a dalších pojišťovnách, bylo umožnit zlepšení zdravotní péče pro zaměstnance v náročných profesích a provozech v podstatě dodatečným připojištěním ze strany zaměstnavatele a případně i zaměstnance. Tato filozofie se ale postupně změnila na konkurenci pouze v rámci veřejné služby. Halasně propagovaná možnost komerčního připojištění na zdravotní péči je opět řešením pouze pro výšepříjmovou, velmi úzkou skupinu občanů. Připojistit se na důchod, na zdravotní péči a možnost vysokoškolského studia svých dětí z desetitisícového průměrného příjmu při zvyšování cen bydlení, energií, potravin, léků a dalších základních životních potřeb by však dokázal snad jedině kouzelník.

Veřejné zdravotnictví bylo doposud přes všechny chyby a problémy určité a důležitou jistotou pro občany České republiky. Po volbách v roce 2010 pravicová vládní koalice dostala, bohužel, šanci uskutečnit svoji plánovanou takzvanou reformu zdravotnictví a zdravotní péče se tak v její režii postupně stává pouze luxusním zbožím s nálepkou jen pro bohaté. Hlavním cílem reformy v oblasti financování zdravotnictví je totiž v prvé řadě zúžit rozsah hrazené péče, a to navyšováním poplatků a dalším zvyšováním spoluúčasti pacientů, která se v posledních letech zvýšila o 123 %. Připomínám, že podle údajů Ústavu zdravotnických informací a statisti-

ky se zavedením poplatků skokově narostly soukromé výdaje pacientů na přímé platby, platby za léky a poplatky ze 14,8 % v roce 2007 na současných 17 %. Do naprosto nedostatečného sociálního limitu se ale nezapočítávají všechny neustále narůstající poplatky a doplátky. Další desítky léků byly vyřazeny z veřejného zdravotního pojištění. Tyto léky však užívají především důchodci. Sice se ušetří pár milionů, ale opět se sáhlo do kapes pacientům. Stále častěji jsou lékárníci svědky toho, jak si staří lidé své předepsané léky nevyzvedávají kvůli neúnosně vysokým doplátkům. Zavedením tzv. nadstandardu si lidé neplatí za lepší péči, ale za to, co dosud bylo hrazeno ze solidárního veřejného zdravotního pojištění. Navíc umožněním zaplatit si za operátora může dojít k rozvratu lékařských týmů, především v regionálních nemocnicích.

To vše znamená jediné. O potřebné zdravotní péči bude rozhodovat stav pacientovy peněženky nebo schopnost platit si vysoké zdravotní připojištění u komerčních pojišťoven v situaci, kdy 2/3 domácností nedosahují ani na průměrné příjmy. V době, kdy máme stabilně kolem půl milionu nezaměstnaných, snížily se platy státních zaměstnanců, byly sníženy, nebo na ně lidé ztratili nárok úplně, invalidní důchody, příspěvky na péči, porodné, mateřské dávky či příspěvky na bydlení. Navyšování DPH se promítá do všech oblastí života, ale jen ve zdravotnictví to zatím znamenalo nárůst finančních požadavků o 5 miliard korun.

Tato vláda svým násilným a nekompetentním prosazováním asociálních změn ve zdravotnictví si dala zřejmě jediný cíl: Připravit 30 % občanů ČR o přístup k potřebné kvalitní zdravotní péči. Tím se přece ušetří nejen finanční prostředky ve zdravotnictví, ale následně i v sociální oblasti a na důchodech. Skutečně svérázné řešení hodné té nejpravcovější vlády v listopadové historii!

Je proto třeba říci jasně ne experimentům na lidech, vyslovit nedůvěru této vládě, jež už dávno ztratila svými nekompetentními kroky a pohrdáním lidmi právo vést tuto zemi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je na řadě pan poslanec Alexander Černý a dalším přihlášeným potom bude pan kolega Pavel Hojda. Slovo má pan poslanec Černý. Prosím.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážený nepřítomný nezodpovědný pane premiére, vážená nezodpovědná vládo, dovolte, abych se alespoň několika slovy vyjádřil k tomu, co tady dnes probíhá.

My jsme při začátku tohoto volebního období byli doslova zavaleni informacemi o tom, jak bude vypadat nová politická kultura v tomto parla-

mentu, ale nejen v něm. Nositelé té nové politické kultury velmi často skloňovali slovo morálka. A o morálce jsme slyšeli i dnes poměrně dost. Kdo z vás byl minulý týden na výboru pro bezpečnost, na řádném jednání, které se zabývalo nebo mělo zabývat sporem mezi ministrem Kalouskem a policejním prezidentem Lessym, tak si o morálce a politické kultuře určitě udělal svoji vlastní představu. Když jsem sledoval svoje kolegy, tak jsem si říkal, my už jsme vycvičeni a jsme docela odolní za ta léta a za to, co jsme tady zažili. Co na to ale budou říkat občané? Jak ti se dívají na to, co se odehrávalo před objektivou televizních kamer? Naštěstí jsem se, zatím tedy s těmi, s kterými jsem se stihl setkat, ti tak odolní nejsou, ti byli velmi znechuceni a dávali to docela razantně najevo. K čemu je to přiměje, to je pochopitelně otázka. Pevně věřím, že alespoň jim zůstanou zachovány zbytky zdravého rozumu a že se nepodvolí té nové politické kultuře.

Dnes, když vystoupil Radek John a hovořil tady o postoji Věcí veřejných, opět jsem si připomněl ty jejich počáteční proklamace o politické kultuře a musím říci, že jsou věci, které mě i po těch dvou letech pravidelného setkání se s těmito lidmi, docela šokují. Dva roky trpěli tuto vládu, dva roky ji drželi nad vodou, dva roky jí umožňovali, aby dělala to, co dělala. Ty další dva roky, které máme ještě téměř před sebou, je bude držet nad vodou zbytek Věcí veřejných. Jak se teď jmenují, je naprosto nepodstatné, ale sem do Sněmovny se dostali jako Věci veřejné a i oni přinesli onu svéráznou politickou kulturu.

Ta politická kultura byla tak vyhocená, že mi dokonce včera jeden spoluobčan řekl: Jestli to tak bude pokračovat ještě chvíli a jestli pan Kalousek a premiér půjdou policejnímu prezidentovi po krku dál, je docela možné, že ho zlikvidují. Ale je také docela možné, že pan policejní prezident potom velmi snadno sežene 50 tisíc hlasů a bude moci kandidovat na prezidenta, protože bude patřit mezi nejpobláznější politiky v této zemi. Koneckonců i politici z vládní koalice se netají tím, že pokud má někdo sympatie, tak to není ministr financí, ale ten, kdo v tuto chvíli stojí proti němu.

Dovolte mi, abych se několika slovy vrátil ke kauze CASA. Paní exministryně Parkanová kdysi dávno prohlásila, že může být ministryně prakticky kteréhokoliv resortu. Pochopitelně že může. Ministrem může být takřka kdokoliv. V České republice, v české vládě to platí asi téměř absolutně. Problém bude pouze s tím, jak dlouho mu to vydrží a jaké budou důsledky toho jeho ministrování.

My jsme paní exministryni Parkanovou minulý týden vydávali k trestnímu stíhání pro trestný čin zneužití pravomoci a porušování povinností při správě cizího majetku. Tak zněl požadavek policejních orgánů.

Tuším, že to bylo včera večer, kdy jsem asi už popáté viděl velmi kvalitní americký film Wall Street – peníze nikdy nespí, kde hlavní hrdina

Gordon Gekko odpovídá na otázku, co je morální riziko, asi těmito slovy: Morální riziko je, že někdo vezme vaše peníze a nechce za ně být zodpovědný. To se dá napasovat pomalu na jakéhokoliv veřejného činitele. Ten, kdo hospodaří s vašimi penězi a přitom se necítí být za to hospodaření zodpovědný, to je člověk, který podle Gordona Gekka má problém s morálním rizikem.

My jsme předali paní exministřyni a naši kolegyni Vlastu Parkanovou orgánům činným v trestním řízení, nezbývá nám než počkat, jak dopadne vyšetřování této trestní kauzy. Ale to, k čemu se můžeme vyjadřovat směle, to jsou ony morální aspekty toho, co paní ministřyně dělala a proč to dělala a jak to vypadalo.

Dovolím si připomenout, že v kauze CASA je dnes už odborníkem skoro každý, protože díky sdělovacím prostředkům toho víme o těch letadlech strašně moc. Není pochyb, že Armáda České republiky potřebuje transportní letouny, to bezesporu uzná každý, kdo alespoň tuší, k čemu by armáda měla sloužit. A ujišťuji vás, že to není jen otázka převozu koní do Mongolska. Paní exministřyně Parkanová ale při svém rozhodování učinila několik kroků, které pro mne zůstávají nezdůvodnitelné, nedovedu si je vysvětlit.

První věc je, že věděla, že armáda v tu dobu, kdy ona rozhodovala o pořízení těch letounů, transportní letouny měla a podle svého vlastního plánu nijak nespěchala, tedy nespěchala rozhodně v řádu takovém, jak potom rozhodovala vláda. Proč byl tento spěch, komu to sloužilo, k čemu to bylo dobré, to mi zatím nikdo nevysvětlil.

Nikdo mi také nevysvětlil, proč paní ministřyně, která sice může šéfovat každému resortu, ale která evidentně ve věcech obrany, alespoň zpočátku, příliš zběhlá nebyla, alespoň to neprojevovala například svou účastí na výboru pro obranu, tak proč paní ministřyně alespoň trochu nenaslouchala vojenským odborníkům, kterými je obklopena ve svém resortu a kteří jí všichni radili, když už tedy chce mermomocí řešit transportní letouny, aby se orientovala jinak, že existují jiné typy, které by mohly mít pro armádu větší užitnou hodnotu. Původně vojáci počítali s tím, že bude klasické výběrové řízení, dokonce na něm začali pracovat, připravovali podklady, vytipovali několik společností, které byly schopny dodat transportní letouny, o jakých měli nějakou představu. Nakonec výběrové řízení nebylo.

Hlavním důvodem, proč nebylo, byl tehdy argument, že se snad zbavíme nepotřebných L-159. Už tady o nich dnes také byla řeč. Suma, kterou jsme za ně vydali, byla opravdu velmi, velmi vysoká, přes 40 miliard korun, to není žádná maličkost, a k použití je jich sotva třetina. Co s těmi ostatními, jejichž hodnota je již dnes v záporných číslech? Nejenže neslouží, ale už spotřebovávají peníze, jejich zakonzervování stojí mnoho milionů. Zbavit se alespoň jednoho nebo dvou takových letounů, to by bylo

pochopitelně politické krédo. Nicméně s odstupem času je naprosto evidentní, že letouny L-159 měly být jen jakousi zástěrkou pro to, aby se nemuselo konat výběrové řízení. V tom výběrovém řízení by pravděpodobně casy nezvítězily. Španělská vláda určitě L-159 nepotřebovala. Pokud vím, tak nelétají, a pokud vůbec je tam někde mají, tak je dnes konzervují Španělé, na rozdíl od nás. My jsme do nich museli vrazit dodatečně peníze, protože jsme je předělávali na dvoumístné, a tím jsme údajně snížili celkový náklad té operace, který i tak zůstal obrovsky vysoký a pro tu částku se tím zabývá policie.

Vrátím se ke Gordonu Gekkovi. Morální riziko je, že někdo vezme vaše peníze, tedy peníze daňových poplatníků, a nechce za ně být zodpovědný. Nakládá s nimi tedy tak, jako kdyby ho nezajímaly, jako kdyby nebyl dobrým hospodářem, rozhodně by se svými nakládala paní exministřyně jinak.

Naše země má, nebo alespoň měla, rozhodně v minulém čase to platí, smůlu na ministry obrany. Neříkám, že na všechny, ale většina ministrů obrany se českému státu, českým daňovým poplatníkům příliš nevydařila.

Asi bych mohl něco podobného tvrdit například i o ministrech vnitra, ale to si můžeme probrat někdy jindy. To, co předvedl ale pan Kubice poslední dny, kdy se nedokázal absolutně zastat svých policistů – nemám teď na mysli pana Lessyho – svých vlastních vyšetřovacích orgánů, to je prostě do nebe volající tupost. Jinak se to nazvat nedá. Nedostatek elementárního citu pro zodpovědnost.

Vzpomeňte si, jaké problémy měl pan bývalý ministr vnitra John. Jak si policisté pomalu dělali ankety, komu ještě vyhovuje, komu nevyhovuje. Jak byli našťvaní na to, že je připravil o celou řadu věcí, podle jejich názoru by ustupovat nemusel. Už o tom taky dnes byla řeč. Ale vraťme se k ministrům obrany.

Pokud se nepodaření ministři obrany sejdou s nepodařenými náměstky, tedy s těmi, kteří když už ne ministr, tak alespoň oni by měli být odborně zdatní a kompetentní, anebo pokud jsou naopak zdatní daleko víc, než je normální – a já jen připomenu, že když byla ministřyní paní Parkanová a po ní potom třeba Barták, pan Barták byl její náměstek, ale jejím náměstkem byl i pan Kopriva, mezi nejvyšší představitele ministerstva, kteří spolurozhodovali a kteří údajně ovlivňovali i tento výběr, byl například pan Perutka, taky už tam není. Pan Staněk, v tuto chvíli taky stíhaný. V takové konstelaci se pak člověk nemůže divit, že dochází k tomu, co Gordon Gekko nazval morálním rizikem. Morální riziko je potom možná dokonce i slabé slovo a budeme muset počkat opravdu, jak to budou klasifikovat orgány činné v trestním řízení, protože jejich pojmenování těch skutků bude možná daleko výstižnější.

Mě znepokojuje ještě jedna věc. V průběhu uplynulých let jsme byli

podrobování různým kauzám, byly nám předkládány a odváděly naši pozornost od normální standardní práce tak často, že jsme si mnohdy ani nevěsimli, co se kolem nás děje. Mí kolegové stínový ministři, kteří sledují své resorty, už tady dali jasně najevo, jak jsou zděšeni z některých kroků, které tato vláda, která naší důvěru nikdy neměla a dnes už ji nemá absolutně, protože ji ztratila i u zbytku občanů, tak tito kolegové vědí většinou velmi dobře, co se děje v jejich vlastním resortu.

Já jenom připomenu, že my se tady zabýváme tu a tam, nebo chtěli jsme se zabývat kauzou ProMoPro, nakonec na to nedošlo. Z těch vojenských zakázek bych mohl jmenovat téměř všechny. Dnes tady pan premiér hovořil o 40 miliardách, které byly v uplynulých letech bez veřejných soutěží probrány, protekly Ministerstvem obrany. My víme, že těch miliard za dobu existence v samostatné české armádě bylo daleko víc. A když připustíme, že část z nich mohla být opravdu předmětem korupce, tak mě z toho jímá děs a hrůza, protože se ta suma velmi blíží k tomu, co dnes Česká republika má nebo bere jako svůj roční deficit. Tenhle, řekl bych, druhotný problém, že se nevěnujeme každodenním problémům resortu, jak bychom měli, ten potom způsobuje, že když teď nastoupil nový náčelník Generálního štábu, tak musel zcela bez skrupulí přiznat, že Armáda České republiky už je úplně jinde, než bychom chtěli. Za ta léta, kdy jsme se věnovali casám, pandurům, ivekám a já nevím jaké technice, minometům, tak za tu dobu armáda ztratila schopnost bránit vlastní zemi. Tento prvotní úkol, který jí vyplývá z Ústavy, na ten už rezignovala úplně, a dnes už to dokonce i nejvyšší vládní představitelé přiznávají.

Odvolávat se na alianční závazky a na to, že nás Aliance ochrání, se nám může velmi vymstít. Není žádným tajemstvím, že po rozhodnutí americké administrativy přemístit svoje jednotky z Evropy do oblasti Asie, protože tam se bude rozhodovat o osudu světa v příštích desetiletích, tak toto rozhodnutí Američanů v tuto chvíli velmi ohrožuje Alianci jako celek. A podle některých odborníků, například německého ministra obrany, může také Aliance během několika let skončit. Na co se budeme odvolávat poté, až k tomu dojde? Obnovit bojeschopnost armády, dosáhnout takového stavu, aby armáda byla schopna alespoň v té minimální výši, v minimálním rozsahu zajistit obranyschopnost státu, to je běh na velmi dlouhou trať. To nelze v žádném případě udělat z roku na rok, ale dokonce ani z jednoho na druhé volební období Poslanecké sněmovny.

Vzhledem k tomu, že jsme ztratili všechno, co jsme měli, že jsme ztratili postupem času i důvěru, a s důvěrou je to v podstatě stejně, ztratit ji můžete velice snadno, velice rychle, ale obnovovat ji je velmi těžký a zdoluhavý proces, by se dalo dnes s trochou nadsázky říct, že není o čem hlasovat. Tato vláda už dnes důvěru téměř nikoho nemá. Téměř nikoho kromě těch, kteří jsou na její existenci sami existenčně závislí. Připustit

konání předčasných voleb by pro mnohé kolegy, kteří dnes zvednou pro tuto vládu ruku, nebo lépe řečeno budou hlasovat proti vyslovení nedůvěry, tak tito lidé by asi měli problém.

Mně nezbyvá, než vás ujistit, že my jsme si toho plně vědomi, a nejenom dnes, ale kdykoli v budoucnu budeme dělat, co bude v našich silách, abychom utrpení českého lidu pod touto vládou zkrátili na minimum. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím nyní pana poslance Pavla Hojdu, který je dalším přihlášeným do této rozpravy. A ještě pan kolega Tejc se hlásí o slovo, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, nebývá to mým zvykem, navrhopvat jednání později než po 19. hodině. Nicméně s ohledem na to, že dnes probíhá hlasování o vyslovení nedůvěry a myslím, že by bylo dobré, aby argumenty, které tady zaznívají, byly ukončeny hlasováním, dovolím si požádat o to, aby Poslanecká sněmovna nyní na můj návrh rozhodla hlasováním o tom – na návrh nejen můj, ale klubu ČSSD i klubu KSČM – rozhodla o tom, že bude dnes jednat a hlasovat po 21., ale i případně po 24. hodině dnešní jednací den. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to návrh, o kterém rozhodneme nyní. Přivolať jsem naše kolegy. Budeme hlasovat o tomto procedurálním návrhu. Hlasování ponese pořadové číslo dvě. Pan kolega Kováčik ještě? Pardon, odhlášení. Takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu vašimi kartami přihlásili. Jakmile bude příslušný počet přítomných přihlášených poslanců, tak zahájím toto procedurální hlasování. Prosím všechny, aby se přihlásili.

Budeme rozhodovat o procedurálním návrhu pana předsedy Tejce, který navrhuje, aby Sněmovna dnes jednala a hlasovala po 21. hodině, případně po 24. hodině.

Zahajuji hlasování číslo 2. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 2. Přítomno 87, pro 79, proti 5. Procedurální návrh na prodloužení našeho jednání byl schválen.

Slovo nyní dostane pan poslanec Pavel Hojda, který je dalším přihlášeným do rozpravy, a po něm paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, pane kolego. Prosím o klid v jednací síni. (20.00 hodin)

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, do-

volte, abych i já se vyjádřil k otázce nedůvěry vládě a zdůvodnil, proč budu hlasovat o nedůvěře této vládě. (V sále je neklid.)

Začal bych s tím, čím se mimo jiné také zabývám jako poslanec. Je to otázka řešení dopravní infrastruktury, a jaký je přístup této vlády, jaké měla vládní prohlášení.

Vládní prohlášení této vlády bylo, že se bude věnovat dopravní infrastruktuře, že nepřipustí, aby docházelo ke snižování prostředků do výstavby dopravní infrastruktury, s tím, že chápe, že dopravní infrastruktura je jedním ze základů vůbec možného rozvoje ekonomiky. Jaký je výsledek a jak postupovala a postupuje vláda právě v této oblasti? V roce 2010 –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Promiňte, pane poslanče. Všechny naše kolegy žádám, aby pokud nehodlají poslouchat rozpravu, opustili jednací síň. Promiňte, pane kolego.

Poslanec Pavel Hojda: Pro rok 2010, to byl rok, který následoval po roce vleklé a velmi vážné finanční krize, bylo schváleno Poslaneckou sněmovnou na rok 2010 96 mld. a 21 mil. korun na výstavbu dopravní infrastruktury. Byly to příjmy a výdaje státního fondu. Na rok 2011, kdy už vládla tato vláda, bylo schváleno 61,288 mld. Na rok 2012 58,267 mld. a na příští rok se tím teprve budeme zabývat a bude to pravděpodobně 56 mld. Tady je vidět jenom, jakou důležitost klade vláda na výstavbu dopravní infrastruktury, na ten základní stavební kámen fungování vůbec ekonomiky v České republice.

Jak to vypadá právě s rozpočtem na příští rok a vůbec s realizací v letošním roce? S ohledem na to, jaké byly a jsou problémy s uznáváním prostředků a výplaty prostředků z evropských fondů, mimo jiné tedy i do dopravní infrastruktury, bylo rozhodnuto, že se budou realizovat náhradní projekty, konkrétně jako jeden z pilotních projektů bylo vybráno, že bude výstavba a rozšiřování D1. Víceméně nazváno rekonstrukce D1, s čímž ostatně asi souhlasila většina, protože to byla v té době jediná možnost, jak zachránit alespoň část prostředků z operačního programu 1. Ovšem výsledek je asi následující. Až teprve nyní se dostává soutěž a vyhlášení soutěže do finále, a pokud všechno dobře půjde a nebudou žádná odvolání, tak by se mohlo začít s vlastní rekonstrukcí a výstavbou v prosinci letošního roku, ale spíše až na jaře roku příštího. Čili v letošním roce vůbec nic. Je to tristní a já si myslím, že nejenom Ministerstvo dopravy, ale i celá vláda svým přístupem a tím, jaké prostředky poskytuje, má na tom velice vážný podíl a je to do budoucna do podmínek rozvoje české ekonomiky velmi vážný zásah.

Jako další bych uvedl, a bylo to tady jmenováno, zavádění nového registru motorových vozidel. Bylo to myslím velice dost publikováno z jedno-

tlivých míst. A k tomu mohu říci jedině. Odpovědná vláda, odpovědné ministerstvo nemůže připustit, aby se zaváděl úplně nový systém za úplně nových podmínek tak, aby nefungoval ještě systém stávající a záložní. Došlo tak k tomu, že byli poškozeni občané, byli poškozeni podnikatelé, a to nejenom finančně, ale samozřejmě i ti, kteří byli přistiženi policií, tak policie jim musela přidělit trestní body za to, že porušili zákon, protože docházelo k porušení zákona. A to je samo o sobě velmi tristní a tady si myslím, že všichni asi budou konstatovat, že jak ministerstvo, tak nakonec vlastně i vláda tuto svoji úlohu vůbec nezvládla.

Objevují se další skandály. Nebylo tady například řečeno, co se děje v České exportní bance. Vyšla zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu a zde se mimo jiné konstatuje, že Česká exportní banka připustila, aby byla financována akce, kde největší podíl z této akce, dokonce víceméně prostředky v miliardách, získala firma, která vůbec nemá sídlo v České republice, ale dokonce v daňovém ráji. Čili tyto prostředky úplně stoprocentně odplynou z České republiky, aniž by tady zanechaly to, co zanechat mají, to znamená včetně zdanění, včetně zaměstnání našich lidí.

Co mi také poměrně vadí a nebylo to zatím nikde prezentováno, ale bohužel se to začíná objevovat, že tato vláda rozhoduje svými rozhodnutími o tom, že omezuje využití vzdušného prostoru ve prospěch soukromých firem s tím, že tyto soukromé firmy jsou k dispozici vojenským cvičením, konkrétně se jedná o parašutisty. Lze to řešit jiným způsobem, ale dělat to způsobem rozhodnutí vlády, kdy vláda dodatečně umožní cvičení zahraničních vojsk na našem území a zavře prakticky vojenský prostor, který využívají amatérští letci, a letiště, které provozují amatérští letci, a ještě to umožní prakticky soukromé firmě, je myslím praxe, která je nepřipustná, a divím se, že takto rozhoduje vláda, která hovoří o tom, že by doopravdy měl každý jaksí odpovídat za to, co provozuje, každý odpovídat za své činy a neměly by být omezovány, a dokonce víceméně protiprávně omezovány činnosti, které jsou běžně jaksí k využití v České republice. A co se týče vzdušného prostoru, myslím si, že by to bylo možné řešit i jiným způsobem a jinou dohodou, a běžně se to i na jiných letištích řeší tak, že dokonce i vojenští parašutisté bez omezení vzdušného prostoru cvičí na letištích, která využívají i letečtí amatéři.

Je samozřejmě celá řada dalších důvodů. Nebudu jednání prodlužovat. Tyto důvody mimo jiné jsou také to, proč nezvednu ruku pro další činnost této vlády a vyjádřím jí nedůvěru. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo paní poslankyně Martu Semelovou. Další přihlášenou bude paní poslankyně Jana Drastichová. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, aféra stíhá aféru, korupce v nejvyšších patrech politiky, podezírání, lži podvody, zbavování se nepohodlných lidí. To je odraz a obraz současné vlády Petra Nečase. Nezajímá ji, jak lidé žijí. Je jí jedno, že jí nevěří už ani nos mezi očima. Nemá čas řešit ekonomickou situaci, protože má plnou hlavu vlastních problémů, vlastních kauz. Navíc velmi výrazně přispěla a dál přispívá k úpadku ekonomickému, ale také morálnímu. To, co předvádějí jednotliví vládní činitelé, by si normální člověk v životě nedovolil. Vládní koalice v čele s premiérem Nečasem přikrývá kauzy, za které by obyčejný člověk nesl plnou zodpovědnost, odmítá řešit nehorázné jednání některých ministrů, brání se jakékoliv zodpovědnosti. Přisnost v podzámčí, na zámku beztrestnost, ať se stane cokoliv.

Současný stav je proto naprosto neúnosný, a to nejen pro nás, opozici, ale především pro veřejnost. Právě ona se ve všech průzkumech dlouhodobě vyjadřuje naprosto jednoznačně. Vláda Petra Nečase nemá po tom všem, co předvádí, právo vládnout, měla by okamžitě ukončit destrukci této země a odstoupit.

Ostatně k tomu už byla vyzývána opakovaně, a to nejen tady ve Sněmovně, ale i v ulicích. Jenže vy tu ulici slyšet nechcete. Odmítáte poslouchat občany, odborníky, profesní asociace, odbory. Chcete si užívat a přežít. Udržet se co nejdéle na svých postech nejen pro peníze, ale také proto, abyste měli možnost v případě, že si někdo troufne vážně se zabývat vašimi aférami, zakročit. Máte strach a je to vidět stále zřetelněji ve vašem vystupování. Stále častěji ztrácíte nervy, protože se bojíte, na co se všechno přijde. Protože se bojíte, že vás právě ta ulice požene k zodpovědnosti. A nebylo by divu. Problémy lidí jsou vám totiž naprosto lhostejné. Naopak, nakládáte na ně víc a víc, berete jim poslední zdroje, dostáváte je do neřešitelných situací.

Zamysleli jste se, vážení páni ministři, poslankyně a poslanci vládní koalice, co jste způsobili např. hlasováním o dalších krocích souvisejících s důchodovou reformou? Jaké dopady bude mít schválení – pochopitelně vašimi hlasy – balíku, který od ledna příštího roku zvýší řadu daní? Růst spodní sazby DPH ze 14 na 15 %, základní sazby z 20 na 21 %. To povede ke zvýšení nákladů rodin o stovky korun měsíčně. Sjednocení příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení a omezení počtu příjemců dávky povede k růstu bezdomovectví a chudoby, která se bude týkat pochopitelně i dětí. Ohrozili jste tisíce seniorů, tisíce mladých rodin, jež se díky vám dostanou pod hranici existenčního minima. To se netýká jen sociálně slabých, ale i středních vrstev. A podotýkám, že počet osob žijících v domácnostech s příjmem pod hranicí chudoby vzrostl u nás meziročně o 86 tisíc na víc jak jeden milion lidí.

Ministra Drábka zajímá to, jak zvýšit platy ústavním činitelům a

soudcům, ale je mu naprosto ukradené, jak žijí obyčejní lidé. Že víc jak dvě třetiny z nich nedosáhnou na průměrnou mzdu, že nemají na nájmy a další náklady na bydlení. Že mladým rodinám chybějí prostředky na základní potřeby jejich a jejich dětí, že nezaměstnaným jste tak zpřísnili nárok na podporu v nezaměstnanosti a hmotné nouzi, že nakonec nemají vůbec z čeho žít. Zatímco v únoru 2010 mělo nárok na podporu 36 % uchazečů, v únoru 2012 to už bylo jen 22 %. Mnozí z nezaměstnaných nemají nárok na žádnou pomoc od státu. Co mají tito lidé dělat? Krást, aby vůbec přežili? Kleknout si na chodník a žebrať o almužnu? Jít spát pod most? Díky vaší politice tam ale brzo bude narváno a vy, jak vás znám, jste schopni vybírat nájemné i pod tím mostem či na tom chodníku. Měli byste se stydět!

Hlavně že jsou peníze pro ty nahoře a pro církve. Ty si mohou mnout ruce, že mají v řadách vládní koalice takové poskoky, kteří bezostyšně přesunou majetek státu do bezedných, převážně katolických kapes. Miliardy a miliardy korun, pozemky, lesy, nemovitosti, to všechno mohlo být zdrojem pro ekonomický růst, to všechno mohlo sloužit ke zvýšení úrovně občanů.

Do problémů jste dostali všechny resorty. Ve školství je stále méně a méně peněz na učebnice, pomůcky a školní kurzy. Učitelky, hlavně mateřských a základních škol, vychovatelky ve školních družinách a nepedagogičtí pracovníci přicházejí díky vám o tisíce korun měsíčně na platech. Na mou interpelaci na ministra školství, aby se tato situace řešila, mi bylo odpovězeno, že se v tuto chvíli nedá nic dělat a že se pokusí změnit situaci při projednávání rozpočtu na příští rok. Přitom už dnes víme, že se mají finance opět krátit. Ve zdravotnictví má nárok na léčení jen ten, kdo si to zaplatí. Senioři nevědí, jestli těch pár korun, co jste jim přidělili, mají dát na jídlo, na nájem, nebo na léky. Hrozí rušení nemocnic a nemocničních lůžek, hrozí rozpad lékařských týmů. Peníze chybějí policii a mnozí si kládou otázku, zda to není záměr, hasičům, sociálním ústavům a provozovatelům sociálních služeb, zemědělcům, s nedostatkem financí se potýká také resort kultury atd. atd. Hlavně že je na tu církev!

Vaše vláda se zbavuje zodpovědnosti všude, kam se podíváme, s tím, že tuto zodpovědnost přenášíte na kraje, na obce, na občany. Je to nemorální a asociální přístup, který vede k ožebračování těch nejpotřebnějších.

Zadlužujete stát na desítky a desítky let dopředu. Zadlužujete budoucí generace. Za posledních dvanáct měsíců se zvýšil dluh o 223 mld. korun. Během roku 2011 státní dluh stoupl o 155 mld. korun. A k tomu teď, jak už jsem uvedla, vámi schválený dar církvi.

Vládo, páni poslanci, paní poslankyně, podle průzkumu 80 až 90 % obyvatelstva nesouhlasí se současnou politikou vlády Petra Nečase. Vaše vláda, to je jeden průšvih za druhým! Navíc s nedozírnými důsledky.

Přestaňte škodit této zemi! Uznejte konečně, že na to nemáte ani odborně ani morálně! A odstupte!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím paní poslankyni Janu Drastichovou. Dalším přihlášeným je pan kolega Josef Nekl. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, je smutné, že v tak krátkém časovém sledu jsme opět postaveni před tak citlivou otázku, kterou je vyslovení důvěry vládě.

Události posledních dnů nenechávají nikoho klidným. Občané jsou znechuceni děním v této budově a zcela ohromeni expresivním vyjadřováním, bezostyšnou manipulací a neustávajícím zastrašováním z úst ministra financí Miroslava Kalouska. Nemohu než vyjádřit se slovy klasika: je něco shnilého a nepřípustného ve státě českém.

Jak je možné, že všichni se podivují či rozčilují nad vulgárními výrazy, kterými ministr Kalousek častoval svého kolegu z Poslanecké sněmovny, ale nikdo se nezarazí nad otázkou – odmítl jsem ti snad nějakou dotaci? Znamená to snad, že ministr rozdává dotace jako na běžícím pásu? Znamená to snad, že zvyšování daní, tento jakýsi všelék Ministerstva financí na vše, a další zatěžování daňových poplatníků je třeba jen proto, aby pan ministr mohl přihrávat zakázky kmotrům, jako jsou pánové Háva, Dalík, Langer a další? Nebo to znamená, že občan této země se má prostě smířit se stále se zhoršující ekonomickou situací státu přesto, že ministři rozdávají tučné milionové odměny?

Proč do dnešního dne vláda neučinila jediný krok, aby začala vymáhat škodu 658 mil. korun, která prokazatelně vznikla státní pokladně a musela být opět vytažena z kapes daňových poplatníků? Odpověď je nasnadě. Naše vláda totiž nemá čas vládnout, protože velkou část své energie věnuje na materii a klamání občanů, zastrašování a znemožňování nezávislosti policie. Denně jsme svědky manipulace s informacemi, které postupně vyplouvají na povrch, a převádění pozornost jiným směrem.

Všechny výše uvedené důvody jsou jednoznačným důvodem pro naše občany, že je třeba, aby se v naší republice něco změnilo. A tou změnou by měla být nová vláda. Proto dnes budu hlasovat proti důvěře vládě. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo pana poslance Josefa Nekla, dále je přihlášen pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pane předsedo vlády, paní ministryně, kolegyně a kolegové, mé vystoupení nebude dlouhé. Chci jen tlumočit názory, dovoluji si tvrdit, značné většiny občanů naší země.

Jsem si vědom toho, že politické složení současné vlády je výsledkem volebního klání před dvěma lety a rozhodnutí prezidenta republiky pověřit sestavením vlády pana Nečase.

Je také zřejmé, že lidé toto rozhodnutí sice kritizovali, ale věřili, že vláda rozpočtové odpovědnosti povede ČR k rozvoji a i přes přicházející finanční, hospodářskou a morální krizi k růstu ekonomiky, zachování sociální smíru a alespoň základních sociálních jistot a lidské důstojnosti. Bohužel opak je pravdou.

Nevím, jak vy, vládo a poslanci vládní koalice, ale já dnes a denně hovořím se spoluobčany, kteří jsou zklamáni, kteří den ze dne uvažují, co bude zítra, za týden, za měsíc. A věřte, nejsou to diskuse radostné a optimistické. Když to nazvu slušně, jsou již z vašeho vládnutí a z vaší arogance zhnuseni. Často slyším: Prosím tě, vystup tam za nás a řekni jim to pěkně od plíc! Myslím, že toto je vhodný okamžik. Dovolte tedy, abych tlumočil to, o co jsem žádán.

Znáte například názory drobných živnostníků a řemeslníků, vašeho bývalého voličského jádra? Můj známý stolař, který provozuje malou dílnu, mi při každém setkání říká: Co to tam v tom parlamentě proboha děláte? Myslíte vůbec na lidi? Vědí poslanci ODS, TOP 09 a dnes i LIDEM, jaké nám působí potíže? Jak likvidují nás, malé a střední, kteří by měli mít naopak zelenou, protože bychom měli být, jak je ve všech programech ODS, nositeli tvorby HDP a zaměstnanosti? Díky nekompetentní ekonomické politice klesá kupní síla občanů, my ztrácíme zákazníky a zakázky, přežíváme jen tak tak. Vždyť musíme stále a stále opravovat zastaralé stroje, protože na moderní a nové nejsme schopni vydělat. Jsme rádi za každou zakázku a jde opravdu o přežití. A přitom odbyt u nás realizují nadnárodní korporace, které jen minimálně odebírají výrobky nás malých a středních.

Znáte například názory advokátů a ostatních právníků? V tom chaosu, který současná vládní koalice vnáší do právního systému, se už těžko vyznávají. A jak nazývají nový občanský zákoník, nebudu ani komentovat.

Znáte názory mladých lidí, kteří nemohou sehnat práci a bojí se založit rodinu, protože díky sociální nejistotě nevědí, kde budou bydlet a za co pořídí vybavičku pro své potomky? A když už mají přece jen děti, kde vezmou na mimoškolní aktivity, kroužky či dětský letní tábor? Víte o tom, že rok od roku roste počet dětí, které ze sociálních důvodů neodjíždějí na školy v přírodě, zimní výcvikové kurzy a školní výlety? Není vám těch dětí líto?

Znáte problémy důchodců, seniorů, kteří žijí od důchodu k důchodu a

mají strach z toho, že jejich případná nemoc bude vyžadovat nemocniční léčbu? Že neutáhnou bydlení a ještě dlouhodobý pobyt v nemocnici? Že jim po zaplacení toho, co je velmi nutné, zbývá pár korun na denní výdaje? Ano, jak jedna vaše kolegyně vtipně poznamenala, zažili válku a jsou zvyklí být skromní. Ale oni měli po válce perspektivu lepšího života. Dnes se obávají toho nejhoršího.

Znáte názory státních zaměstnanců, pedagogických a nepedagogických pracovníků, hasičů a policistů, vědců a pracovníků v kultuře? Ne těch vyvolených, co dostávají lukrativní role v nekonečných televizních seriálech, ale například pracovníků muzeí, knihoven, oblastních divadel či těch, co pracují s dětmi v národopisných souborech. Ne že jim stále a pořád snižujete platy, jako například školským zaměstnancům v této době, ale stále méně peněz dáváte na jejich činnost.

Znáte názory střední generace, kterou dnes již jímá hrůza ze schválených změn v důchodovém systému? Jejich obava je z toho, že nemají žádnou perspektivu a důchodů se buď ve zdraví nedočkají, a když ano, tak skončí o žebrácké holi. Opakovaně se mně ptají: Na co máme tento stát? Jaké má vůči nám povinnosti? A odpovídají si sami: Na nic, jsme jen loutkami v rukou soudobých rádobyvůdců, kteří myslí především na sebe a na skupinu svých kamarádů z horních deseti tisíc!

A mohl bych pokračovat v pro většinu národa známých pravdách. Co zemědělci, co zaměstnanci nadnárodních korporací, pokladníci a skladníci v super- a hypermarketech apod. Víte, že lidé jsou v šoku z toho, že na nic není, a přitom se každou chvíli dovídají, kolik stovek milionů se vyhazuje oknem za špatně zadané zakázky a nefungující projekty. A ptají se: Kolik za co a kolik komu? A udivují je vysoké odměny vedoucích státních úředníků.

Dnes ráno jsem se zájmem vyslechl v televizi vystoupení pana předsedy Stanjury. Hovořil o tom, že klub ODS bude hlasovat jednotně, protože se tak usnesla většina. Je vidět, že i v ODS platí bolševické většina má pravdu. Obracím se proto na menšinu v klubech ODS, TOP 09 a LIDEM. Uvědomujete si, že většina v klubu je mnohem méně jak většina v národě? Umožněte konec vládnutí současné vlády, současné sestavy a lidem dejte nový výběr svých zástupců.

Obracím se na vládu. Podívejte se většině a odstupte! Věřte, že za tento čin sklídíte od minimálně 80 % občanů aplaus a poděkování.

Děkuji za vaši pozornost a vaše zamyšlení. (Potlesk KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo pana poslance Michala Doktora a dále je přihlášena paní kolegyně Marie Nedvědová.

Poslanec Michal Doktor: Hezký podvečer, dámy a pánové. Dovolte, abych se vyslovil k relativně brzo opakovanému návrhu skupiny poslanců, resp. jednoho politického subjektu, na vyslovení nedůvěry vládě. A dovolte, budu ve svých poznámkách zmiňovat věci, které ještě nezazněly, ale i věci, kterých už se mých předřečníci dotkli, a za to se tedy předem omlouvám, ale vzhledem k tomu, kolikátý jsem v pořadí, těžko se takových věcí lze vyvarovat.

Tak za prvé. Myslím si, že čím dříve naše jednání ukončíme, tím lépe, a to především proto, že ať už bude výsledek hlasování jakýkoliv, myslím si, že bude tento výsledek ústavně zpochybnitelný, že naše jednání je z hlediska formálního neústavní, a přestože na mne mnozí pohlížíte s nepochopením, a již jednou jsem toto zažil, a sice v situaci, kdy Topolánková vláda navrhovala zkrácení svého funkčního období, jsem tu také stál a říkal jsem, že ta věc je neústavní, tak teď opakuji, že naše jednání v tuto chvíli, resp. hlasování, na kterém nebude účasten, případně bude bráněno v účasti panu poslanci Davidu Rathovi, je neústavní. Jsem o tom hluboce přesvědčen. Byl bych rád, kdyby někdo v oblasti teorie práva, resp. zejména ústavního práva, velmi rychle zpracoval analýzu pro Poslaneckou sněmovnu. Dá se podle mě předpokládat, že podobná atmosféra se bude opakovat, a po tu dobu, pokud bude David Rath poslancem českého parlamentu zvoleným v řádných legitimním volbách, má podle mého hlubokého přesvědčení právo účastnit se tohoto jednání.

Je zvláštní, že poslanci sociální demokracie se teď usmívají a sami na toto riziko nemysleli. Možná že pomýšlejí na to, že tato komedie se bude ještě opakovat, ale i z hlediska kvality našeho rozhodování je myslím tohle velmi důležitá věc, o které je třeba přemýšlet. Samozřejmě že respektuji, že jediný, kdo může podat námitku neústavnosti takového rozhodnutí, je výhradně pan poslanec David Rath, nemám v této věci tedy žádný petit, nicméně považuji za důležité, aby tuto věc někdo přezkoumal a řekl Poslanecké sněmovně jasný názor.

Za druhé. Myslím si, že k tomu pokračujícímu jednání a hlasování samotnému nejsou téměř žádné důvody. Především si myslím, že Miroslav Kalousek jako člověk z toho člověčího hlediska je stále stejný člověk, jakým byl kdykoliv v minulosti. Zmínila to ve svém projevu paní místopředsedkyně vlády a já si opravdu myslím, že Miroslav Kalousek je stále stejný. O to více nerozumím pohotkám, které dnes vedou pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Lubomíra Zaorálka k tomu divadlu, které tady hraje. Já mám pocit, že v roce 2006 se vám, dámy a pánové ze sociální demokracie, s panem Miroslavem Kalouskem velmi dobře vládlo. Mám pocit, že v roce 2004, 2005, v době, kdy šlapala ekonomika minimálně 5 procenty, jste si užívali ten luxus. Nepamatuji si, že by pan místopředseda Poslanecké sněmovny Zaorálek z toho místa, kde seděl ještě o seslík výše, volal na teh-

dejšího šéfa rozpočtového výboru: Pane předsedo, rozpočtového výboru, už konečně něco dělejte, pojdte dělat nějaké zásadní změny vázané na soustavu veřejných rozpočtů, pojdte dělat nějaké zásadní reformy, takhle ta ekonomika nemůže šlapat dlouho! Poměrně vám to spolu klapalo. A dnes pan Zaorálek kritizuje pana Kalouska a mám pocit, že kritizuje stále stejného člověka. Považuji to od sociální demokracie za nefér.

Já bych se rád vyjádřil k účasti pana policejního prezidenta v celé té kauze a musím říci, že se jí účastní nikoli v nějaké vedlejší epizodní roli. Považuji jeho účast za krajně nevhodnou a jeho podíl na zvyšování emocí za naprosto nepřehlédnutelný. Pokud má pan Lessy, pan policejní prezident Lessy, pocit, že Miroslav Kalousek překročil zákon, ať podá žalobu, což mu koneckonců ukládá zákon, a myslím, že jako šéf policie toto velmi dobře ví. Pokud tedy podle jeho pocitu a podle jeho hlubokého přesvědčení pan ministr financí či kdokoli jiný z pánů, které má ve svém hledáčku, překročil zákon, ať učiní to, co mu ukládají zákony české země, ať podá trestní oznámení a ať nesvolává tiskové konference. Já jako daňový poplatník protestuji proti tomu, aby si bral policii a policisty jako rukojmí a posouval se do role nějakého batmanského hrdiny, který bude napříště možná v přímém přenosu nebo na tiskových konferencích označovat tu bezpráví, tu někomu nasazovat pouta či dobývat zpět zcizené majetky a podobně.

Zveřejnil-li pan policejní prezident jeden telefonát jednoho politika, prosím jej, ať zveřejní všechny. Vyzývám pana policejního prezidenta Lessyho, aby zveřejnil všechny telefonáty všech politiků, jejich poradců, asistentů a jiných šeptalů a šidilů, kteří volají panu policejnímu prezidentu, vemlouvají se mu do přízně či nepřízně či pokoušejí se ovlivňovat děj věcí, s kterými je on jako člověk, jako policejní prezident ve styku. Vadí-li telefonáty Lessyemu, musí vadit i telefonáty každému jinému yettimu, zdůrazňuji na úrovni policejního ředitelství i krajů. Takových okolností, kdy se politici na nejrůznějších úrovních vemlouvají a pokoušejí volat policejnímu sboru, důstojníkům policie v nejrůznějších úrovních... Nebude rozhodně jeden jediný, bude jich více, a já věřím, že pan policejní prezident jako statečný muž vystoupí na tiskové konferenci a předvede ten celý seznam.

Kdyby náhodou teď měli třeba poslanci Věcí veřejných pocit, že já jako poslanec křivím panu policejnímu prezidentovi či mám selektivní paměť, tak bych rád připomněl zejména poslancům Věcí veřejných, že ve chvíli, kdy jiní úředníci státu, mám teď na mysli úředníky finančně-analytického útvaru, pořádali tiskové konference a zabývali se výhradně kauzou jednoho z poslanců, tehdy koaličních poslanců, pana Michala Babáka, byl jsem já jako jediný poslanec poslaneckého sboru, celé Sněmovny, ten, kdo vyzval Kalouska, aby okamžitě vypnul verbální ostřelovače tohoto úřadu, a protestoval jsem proti tomu, aby svolávali jakékoli tiskové konference. Mám

pocit, že selektivní paměť a selektivní postupy jsou lůnem nespravedlnosti a klientelismu, a protestuji proti takové věci.

Obracím se teď i na předsedu sociální demokracie pana Bohuslava Sobotku a očekávám, že se stejným zaujetím, se kterým tady hřměl, bude pronásledovat a kritizovat své hejtmany, členy sociální demokracie, pro obcházení zákonů, spojení s dopočitatelnými ekonomicko-politickými skupinami, a že stejně jako tady jmenoval členy ODS a členy jiných politických stran, sem přijde ještě jednou, vztyčí ten prst a se stejně silným hlasem bude volat jména členů sociální demokracie. Kdyby náhodou se cítil ztracen v této úvaze, přinesl jsem mu buzolu, může se zorientovat (Ukazuje buzolu.).

Navrhuji, pane kolego prostřednictvím předsedající dámy, podívejte se třeba domů k nám, na jih. V roce 2009 bez výběrového řízení rozdány smlouvy na dopravní obslužnost v řádu stamilionů korun, den před účinností nového zákona překlopeno volně bez soutěže na nové smluvní vztahy do roku 2019. Opakují: den před účinností nového zákona, bez soutěže, řády miliard korun. Vazby k jednotlivým subjektům v řádu stamilionů korun. Kdybyste stáli o jiný příklad. Trochu odlehčeně řeknu, pak se tedy usmějte hezky jihočesky. Kdyby vám to připadalo jako hloupé heslo, to je oficiální kampaň Jihočeského kraje, kterou bojuje za růst hrubého domácího produktu, kampaň vašeho jihočeského hejtmana. To my se tak usmíváme v Jihočeském kraji za veřejné peníze, aby ekonomika rostla. Pokud stačí příběh z Jihočeského kraje, podívejte se na sever Čech, zkuste si odskočit na sever Moravy, pojdte ještě jednou zpátky a říkejte jména vašich hejtmánů, kteří se nepochybně dopouštějí stejných selhání při správě veřejných zdrojů jako lidé, které jste jmenoval.

Pro mne osobně tedy sociální demokracie nenabízí žádnou alternativu, pro kterou bych se musel zamýšlet nad návrhem sociální demokracie na vyslovení nedůvěry. Souhlasím s tím, že je vládu potřeba zkoušet. Je správné nahlížet pod ruce ministrů a jejich úředníků. Namísto toho však, abychom tady teď v tuhle chvíli porozuměli výkyvům ve výběru daní, zejména daně z přidané hodnoty... A jen tak mimoděk, kolegové, výběr letošního května, května roku 2012, ve srovnání s výběrem daní května 2011: 30,6%! Sedmdesátiprocentní výpadek ve výkonu jedné jediné daně. Vy jste tomu nevěnovali jako opoziční strana jednu jedinou minutu svých projevů. Neviděl jsem žádného sociálního demokrata, který by navrhoval ministru Kalouskovi odstoupení pro takto exemplární výpadek ve výběru jedné jediné daně. To jste pominuli! Ale my se tady budeme ve velkém stylu hádat o to, komu Kalousek volal a komu nevolal.

Návrh je trestuhodný, jednání je protiústavní! Protestuji proti takové atmosféře v Parlamentu České republiky. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím paní poslankyni

Marii Nedvědovou a po ní je přihlášen pan poslanec Josef Novotný, zástupce strany Věci veřejné. Paní kolegyně Nedvědová má slovo. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, bohužel za působení této vlády, se domnívám, přestává náš stát už vůbec fungovat jako stát. Já bych chtěla upozornit na jednu ze základních funkcí státu, která jako jedna z mnohých však téměř nefunguje, resp. funguje se stále většími obtížemi. Bezpečnostní situace pod vedením této vlády se spíše zhoršuje, neboť procento objasnenosti trestných činů je na jedné z nejnižších úrovní za posledních 50 let. V současnosti se sice daří rozkrývat některé věci, o kterých policie před nedávnou dobou ani nevěděla či si netroufla je šetřit, natož je stíhat, ale to vyvolává na nejvyšších místech zděšení. Takové kritické výroky a útoky na stranu orgánů činných v trestním řízení, jaké v poslední době často od některých zástupců koalice slyšíme, mohou některé policisty, státní zástupce či soudce znejistit. Šéf protikorupční policie také sám připustil, že na podobné výroky, kterými koaliční poslanci i ministři v minulých dnech častovali, jsou zvyklí spíše ze strany podezřelých či obviněných. Je opravdu obtížné teď přesvědčit policisty, státní zástupce i soudce, že mají i nadále volné ruce. Kvůli současné situaci mohou zejména policii opustit někteří zaměstnanci, stejně se mohou cítit i státní zástupci a soudci.

Je totiž zřejmé, že se nyní policii daří rozkrývat systém propojení podnikatelské sféry s politikou. To jsou ti naši slavní kmotří, o kterých se všeobecně ví, ale dosud se na ně nikdo nemohl pomalu ani křivě podívat. Ne ti malí na okresech či krajích, ale ti nejvyšší. Podle všeho byl takový systém budován léta, a to za přispění politiků na regionální i vrcholné úrovni. Jen představa, kolik současných politiků včetně poslanců je trestně stíháno, je zdrcující a lze důvodně očekávat, že nás čekají ještě další další překvapení. Nebo možná že už to ani žádná překvapení nejsou.

Je zvláštní, že policejní prezident Petr Lessy se právě v současné době obrátil dopisem na své podřízené, aby jim jednak poděkoval za dosud odvedenou práci a jednak aby je vyzval k vytrvalosti v boji proti jakýmkoli tlakům. Naprosto logicky z toho proto vyplývá závěr, že právě nyní se může rozhodovat o další nezávislosti policie, státního zastupitelství i soudů a jejich schopnosti odhalovat závažné trestné činy i v nejvyšších patrech české politiky.

Předseda Unie bezpečnostních sborů na nedávné schůzi bezpečnostního výboru prohlásil, že bezpečnostní sbory jsou v rozkladu a dále se rozkládají. Od koaličních poslanců a náměstka ministra vnitra sklídl za toto tvrzení ostrou kritiku, a to přesto, že jeho tvrzení potvrdil i předseda odboru Hasičského záchranného sboru. Ovšem tato kritika nebyla nijak věcně podložena. Pravda je, že policejní prezident se snažil toto

tvrzení zmírnit, že situace není tak závažná a že policejní sbory jsou schopny plnit základní úkoly, ale bohužel jenom ty základní úkoly. Pak se ale musím ptát, proč je nutno stále rozšiřovat pravomoci obecní policie, proč u nás roste počet soukromých bezpečnostních služeb a proč jsou dokonce s posvěcením ministerstva zakládány domobrany. Všechny tyto skutečnosti svědčí skutečně o tom, že na tvrzení o rozkladu bezpečnostních sil je něco pravdivého. A přiznejme si, že od zakládání domobrany je již jen krůček k tomu, aby občané brali spravedlnost do svých rukou, včetně soudnictví, neboť je zjevné, že stát je není schopen nijak zajistit. Nakonec případy, kdy občané brání sami své majetky před nájezdy zlodějů, nejsou nijak ojedinělé.

V této situaci je přitom nutno kriticky se podívat na některé kroky současné vlády a celé koalice, které mohou přímo či v souvislosti s dalšími okolnostmi vést k dalšímu snížení akceschopnosti těchto orgánů. Od policie v posledních letech odešly z nejrůznějších důvodů stovky a tisíce policistů, a to především těch nejzkušenějších, v důsledku čehož byla práce řady policejních útvarů paralyzována. Státní zastupitelství teď podstupuje řadu zkoušek a útoků a probíhá evidentně boj o jeho další orientaci. Naprosto nevhodná vyjádření nového ministra spravedlnosti, že je nadřazeným a šéfem nejvyššího státního zástupce, nikdo nereagoval. To svědčí o tom, že nátlakové akce ze strany koaličních politiků na orgány činné v trestním řízení jsou na pořadu dne a nejsou již ničím překvapivým.

A pokud jde o soudy, jejich postavení je koalicí trnem v oku od počátku jejího fungování a může se zaklínat jak chce tím, že je vládou boje proti korupci. Toto postavení se takticky koalice snaží za každou cenu znevěrohodnit a otrást jím. A to jde nejlépe tím, že se na justici bude poukazovat jako na pomalou, drahou a neschopnou. Neustálé změny zákonů a zvyšování byrokracie a na druhou stranu tlak na snižování počtu administrativních zaměstnanců vede k zahlcení soudů, přičemž lze důvodně očekávat, že dojde i k nárůstu lhůt pro vyřízení věcí. Mezi těmito věcmi pak pochopitelně budou i některé věci, které se zatím podařilo vyšetřit. Je to neschopnost, nebo záměr? Odpovíme si sami.

Počet soudců se neustále zvyšuje. V polovině 90. let činil kolem 2000 soudců, nyní již dosahuje počtu 3067, tedy jsou naplněny tabulkové stavy soudců, navíc se zavedl institut asistent soudce, který by měl práci soudcům ulehčit a zrychlit. I když tedy tento institut je využíván jen výjimečně. Opak je však pravdou, neboť délka řízení u soudů s nárůstem počtu soudců nejen že neklesla, ale u mnohých soudů se naopak zvýšila. Chybí totiž administrativa, bez které nelze soudní rozhodnutí a dokumenty vypravovat a doručovat. Soudce, který sám přepisuje rozhodnutí a vypravuje je či vykonává další podobnou činnost, je neúměrně drahou ad-

ministrativní silou. Veškerá snaha ministerstev o zvládnutí stavu přináší spíše opak. Nicméně zvyšování počtu soudců a zejména navyšování nápadů věcí na soudy svědčí spíše o marasmu této společnosti, kdy občané již této vládě nevěří a snaží se řešit některé problémy sami.

Vláda, místo aby se zabývala příčinami těchto jevů, naopak tyto podporuje přijímáním nesmyslných novel zákonů apod. Obdobná situace je však ale i v jiných odvětvích. Tato vláda nemá žádná koncepční řešení a s problematikou bezpečnosti a soudnictví si zjevně neví rady. Odbornost na příslušných ministerstvech je téměř nulová. Já se domnívám, že naše vláda by se měla nazývat spíše vládou národní nebezpečnosti a že by měla co nejdříve odejít. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana poslance Josefa Novotného z Věcí veřejných, dále bude hovořit pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se chci zaměřit na to, abych vám řekl svoje důvody, a budu se lišit trochu od těch, které jste řekli vy, o tom, proč nepodpořím současnou vládu.

Já jsem se zamýšlel dlouho nad tím, proč se ministr financí chová jako bůh nebo polobůh. Je to především proto, že rozděluje finance. On dokonce tím rozdělováním může ovlivňovat účast některých ministrů ve vládě, protože tím, že jim přiškrtí peníze a ministři trvají na svých prioritách, musí z vlády odejít. Tak to řekl premiér Nečas a tak se to už v několika případech stalo. Třeba Josef Dobeš. To je jeden z důvodů.

Další důvody, proč se tak chová, jsou, že si může za to, že má přístup ke státní pokladně, v podstatě koupit i politické strany, což udělal u volných peněz pro SNKED, a ti lidé, kteří to zprostředkovali, následně mu přitáhli starosty, skupinu STAN starostů, pro kterou společně s TOP 09 zajistil financování kampaně, která stála zhruba 400 milionů korun. Sto milionů je vykázaných. Podobně jako u jiných stran. Toto jsou jeho pravomoci, kterých bohatě využívá, ale o tom nechci mluvit.

Chci mluvit o věci, o které zde nepadlo ani slovo, a to je odpouštěcí proces. Ministr financí má z daňového řádu neuvěřitelnou, neuvěřitelnou pravomoc. On, k tomu ještě můžu říct, že pan Knížek a několik dalších lidí, kteří jsou v této úzké skupině, která mj. dostává největší odměny ze všech ministerstev, může odpustit zabavené daně, špatně využitě daně, vrácené dotace a všechny tyto peníze. O tom rozhoduje naprosto neveřejně úzká skupina lidí. Ta skupina je vlastně bez kontroly a ani policie ani soud nemají možnost získat jejich údaje. Důvody nemusí vůbec žádné uvádět. Je tam jenom v zákoně z důvodu zvláštního zřetele nebo něco takového, vág-

ní formulace, které tato skupina využívá, a za ministrem Kalouskem je takto odpuštěných zhruba 41 miliard korun.

A já vám teď popíšu jeden takový případ z tohoto balíku, na který jsem upozorňoval, a marně jsem se snažil ministroví říct, kam to směřuje. Setkal jsem se s tím, že podnikateli, jehož firma... nebo tento podnikatel spolupracoval se známým uprchlým podnikatelem Krejčířem, dostala dotaci v řádu milionů na nějaký nesmysl. Já jsem se tím začal zabývat a zaslechl jsem, že dokonce s touto dotací byl spojený obvyklý úplatek, tak jsem pojal podezření, a skutečně, když jsem se o ten případ začal zajímat, tak jsem zjistil, že ten podnikatel porušil z 18 závazných podmínek ministerstva pro místní rozvoj 14, mj. dlužil na daních státu a další věci. Na tyto věci jsem upozornil ministra financí, jehož vládu zde dnes kritizujeme. Ministr financí zpočátku byl velmi milý. Milý Josefe atd., prověřím. Stalo se to, že nejen že neprověřil, nejen že nezasáhl, ale peníze podnikateli vrátil. Mezitím ale bezvadně zafungovala, to je jako pohádka v českých poměrech, policie, které jsem to oznámil, obvinila podnikatele z úvěrového podvodu. Státní zástupkyně zapracovala bezvadně a potom několik soudů, takže podnikatel byl za tohle odsouzen za úvěrový podvod, protože podvedl při získání té dotace. Takže pohádka by mohla mít šťastný konec, ale nemá. Peníze, které byly mezitím vráceny státu, byly podnikateli ministrem Kalouskem vráceny přes moje opakované upozornění, s tím, že z nich zaplatil podnikateli dlužné daně a zbytek mu vrátil, včetně penále, které mu odpustil. Prosím vás, Evropská unie u nás platí dlužné daně podnikatelům. Můžu doložit, premiérovi to předložím tady, když bude chtít. A chtěl bych, aby zjednal nápravu, nebo mu to pořad budu připomínat, že tento systém, který v řádu 40 miliard je za ministrem Kalouskem, v řádu miliard je i za jinými ministry financí, prostě tady funguje, a vy se můžete strhat, kteří na to upozorníte. Nenaděláte vůbec nic! Protože když jsme podali i správnou žalobu se svým právníkem – neexistuje dostat informace. Neexistuje dostat je od soudu.

Tak jsem se jakýmsi způsobem dopátral k tomu, jaké byly důvody toho vrácení. Víte, jaké byly důvody? První důvod je, že podnikatel, když mu finanční úřad vyměřil vrátit dotaci, tak ji v tom termínu vrátil. To je první nezbytná podmínka. To poradte těm všem, kteří takto pochybí, ať to udělají.

Druhá podmínka je v tomto případě argument, že trestní oznámení podnikatele na mne bylo odloženo. Tím, že já jsem nic nespáchal, tak to je důvod pro Ministerstvo financí. Tam totiž byl podstrčen – jakési číslo jednacích bylo úplně obrácené.

Toto je první důvod, proč nepodpořím vládu. A varuji vás, nedělejte, pokud zjistíte nějakou nepravost, nic, dokud se nezmění přístup vlády, aby tato odpouštěcí komise bez kontroly takhle fungovala.

Druhý důvod. V programovém prohlášení vlády je slíbeno větší

zdanění hazardu. To se nestalo. A dokonce si myslím, že krize vlády, která byla letos na jaře, byla zapříčiněna tím, že Věci veřejné si v dodatku koaliční smlouvy vymohly, že se nejen konečně zdaní hazard, tak jak to Věci veřejné požadovaly, ale že se dokonce zdaní výhry. A teď nastalo něco, co bych nazval puč číslo dvě, který Věci veřejné vypudil z vlády, protože my to zvládneme bez nich. Prosím vás, to je naprosto nemravná záležitost, protože ta první problematika, na což jsem upozornil, kdyby se z těch 40 miliard ušetřil zlomek, několik miliard ročně, tím, že se bude důsledně dbát na to a kontrolovat, jak odpouštěcí proces probíhal, tak to přinese 3 až 5 miliard ročně. Ze zdanění hazardu by mohly přijít další 2 až 3 miliardy a jsme na 5 až 6 miliardách, které sháníme všude možné, zdaňujeme, kde co zvyšujeme, omezujeme důchodce. To jsou zásadní věci, které bychom měli řešit. Tahle vláda to bohužel nedělá, to je důvod, proč ji nepodpořím.

Tahle vláda, a předchozí vlády také, na kterých se ministr Kalousek podílel, odpouštěly hazardu, to, co ve společnosti způsobuje, 600 sebevražd ročně, všechny ty dopady sociální. A to, co se zde stalo ve Sněmovně, já jsem toho byl svědkem, proto já jsem úplně konsternován ze Sněmovny a z jejího působení – došlo naopak k rozvolnění hazardu. Došlo k tomu, že nový daňový způsob, který splnil dvě mouchy jednou ranou, umožnil ministři Kalouskovi vyřešit... zavřít ústa malým obcím, protože jim dal 80 % z výnosů z hazardu, a zároveň splnit požadavek hazardního průmyslu v tom, že tím, že to dostávají obce přímo, tak přestávají být aktivní v přijímání vyhlášek, přestávají být aktivní v tom, že by se pokoušely vyhláškou regulovat hazard, protože v tomhle přicházejí o velké peníze. Předtím přicházely o daleko menší peníze. Takže skutečně se podařil ministři Kalouskovi a premiérovi Nečasovi husarský kousek. Hazardu se uvolnilo, hazardu se přidalo, v době, kdy se celému národu škrtá. Takže to je druhý důvod.

A třetí důvod jsem už tady naznačil. Je to naprosto nemravné zasahování do skupiny – politické strany Věci veřejné. Po našem nástupu, když já jsem věděl, jak to v politice chodí, varoval jsem kolegy z Věcí veřejných, že to nebude lehké, že se do nás všichni budou trefovat. Skutečně se tak stalo, ale nečekal jsem, že to bude taková žumpa, že to bude takhle, že kromě toho prvního pokusu, který bych nazval ještě amatérský, tak ten druhý byl sofistikovaný, osobně do něj vstupoval premiér vlády, která si slíbila, že nebude vládnout s přeběhlíky, kteří vyměnili své ideje za koryta, a vlastně je tady menšinová vláda s podporou přeběhlíků. Já považuji tohle také za jeden ze závažných důvodů, pro které nepodpořím tuto vládu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan po-

slanec František Laudát, po něm pan poslanec Vít Bárta. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, pane premiéře, dámy a pánové, myslím si, že jedna věc z té dnešní debaty je jistě to, rozhodně zřejmě ministra Kalouska k rezignaci nedonutí vaše projevy. Nezpochybnuji hlubokomyslné úvahy, nicméně jste asi sami v přímém přenosu viděli, že nejučinnější na ně je projev pana Novotného staršího.

Chci zde zareagovat na několik věcí. Když se podíváte dnes na internet, tak jste viděli, že teroristé odpálili v Bulharsku autobus. Já se trochu bojím, a poprosil bych prostřednictvím paní předsedající pana Sobotku, aby náhodou nezašli tak daleko, aby podpálili českou demokracii. Samozřejmě se všemi nedostatky, vadami a průšvihy, které má.

Pan předseda tady nebyl v době, kdy tady zazněly věty, za které by se možná nemusel stydět někdo v 50. letech. Pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, vaši lidé, kteří tady v té chvíli byli, tleskali. Myslím, že byste měli vědět, kde je ta čára, přes kterou to nejde. I když mám velké pochybnosti po tom, co jste tady předváděli kolem církevních restitucí, jak skutečně máte hluboce zakořeněnou v sobě vnitřně úctu k majetku, úctu k právu a tyto záležitosti, anebo jestli to jenom hrajete.

Vyjádril bych se tady jenom ve zkratce, vzhledem k času, k některých věcem.

Pan předseda Sobotka začal tím, že TOP 09 a ODS tleskala, když propukla kauza Rath. Upozorňuji vás, že jsem byl jedním z prvních lidí, kdo v té chvíli byl přítomen prvnímu názoru pana předsedy Schwarzenberga. Jeho první reakce byla: To je další průšvih, to zas bude ostuda, to se bude špatně vysvětlovat, to se nám kazí pověst v zahraničí, nemám z toho radost. Myslím si, že už bychom konečně měli kopat za tuto zemi, ale ne tak, jako jste to udělali vy ve třetím roce minulého období, když jste kvůli vlastním zájmům a neuvěřitelnému egu shodili vládu za předsednictví, čímž jste naši republiku zřejmě poškodili nejvíc od roku 1989 v zahraničí.

Kalouskova složenka, to tady zaznělo dále v projevu pana předsedy Sobotky. Zvyšuje se a nikdo z toho asi nemá radost. Je to problém jako válka v Afghánistánu, asi to nikdo neví, ale nemáme zpětnou vazbu, co by se dělo, kdyby nebyla válka v Afghánistánu a mohli si tam dál cvičit teroristé. Tady pokládám otázku, co by se asi dělo, pokud byste vládli vy a splnili všechny sliby, které slibujete na všechny strany, že byste rozdávali další a další peníze. Ptám se z čeho?

Strašení Řeckem, to je jedna z mála věcí, s kterou se možná straší nebo varuje, zdvihá se prst ve volební kampani. Já jsem s ním nestrašil, ale to není jenom o Řecku, padla zde už i Itálie a Španělsko. Ono je na místě ten prst zvedat a říkat lidem: když půjdeme touto cestou, tak skončíme tak

a tak, protože ony ty modely se budou kopírovat. Přece je na místě říkat pozor na to. Anebo chcete, aby jako ve Španělsku bylo 58 % mladých lidí po školách na ulici bez práce? V Itálii 36 %, v Řecku je to také asi 40 nebo přes 50 %. Myslím, že máme ukazovat, kam některé modely a přístupy, které tady dlouhá léta propagujete, vedou, jaké jsou to konce.

Pan Jeroným Tejc tady mluvil o ratingových agenturách. Sice jimi můžete pohrdat, ale realita je taková, že o ratingu naší republiky přece nebudete rozhodovat vy, když si vás lidi zvolí, a má to naprosto jasné důsledky. Agentury vám prostě uberou hodnocení, na mezibankovním trhu budete solit, jenom tímto rozhodnutím, jenom tímto krokem, peníze navíc. Může si Evropská unie založit svoji agenturu a bude vykládat, že ty země mají jiný rating, ale ono po čase se to srovná a bude se to do té pravdy rovnat o hodně dramatičtěji, než když se ta pravda rovná průběžně každý den.

Penzijní reforma. Já už jsem tady několikrát mluvil o tom, že je nutná, že je nutný pilíř. O co jde? Jde o to, aby nejen ty peníze, které do těch penzijních fondů půjdou v těch dlouhých časových horizontech, byly investovány v naší republice, ale abychom tady vytvořili takové podmínky, aby další peníze, možná penzistů ze západní Evropy, ze Spojených států, se ocitly tady. Vy, co tady vykřikujete, děláte, vykřikujete o zdanění transakcí, nekonečných zisků, jenom způsobíte to, že se nejen že sem nepřijdou cizí peníze, ale odejdou i ty peníze naše. A to bude pro tuhle zemi průšvih. Konec neoliberalismu. Já se obávám, aby nepřišel neostalínismus. Západní Evropa, tak jak v současné době napadá a ukazuje na ty problémy a kam ukazuje, ona má proti nám jednu nevýhodu, že ona nezažila socialismus. Zažila fašismus, s tím se umí naprosto jejich společnost srovnat. Ale nejsem si tak jistý, že se srovná s těmi lákadly kolektivního rozhodování a toho, co se tady odehrávalo před rokem 1989 nejenom u nás, ale na obrovském území.

Když tady mluvil Jiří Paroubek o Německu a zářný příklad, tak já bych byl rád, abych se někdy v politice, ať už jako přímý aktér nebo spoluaktér, anebo už jenom divák, obojí mě bude těšit, dočkal toho, až se dvě velké strany v téhle zemi dohodnou a například to, co udělali v Německu pod vedením Schrödera, udělají reformu pracovního práva tak, aby se rozvolnily vztahy a skutečně to umožnilo nastartovat inovativní ekonomiku, pracovní trh tak, aby byl flexibilní a právě mohl vyhovovat této ekonomice. To, co vy tady hlásáte celou dobu, tak je přesný opak.

Pan Opálka tady zmínil nějaké příklady ze světa a příklady odborářů, kdyby se naplnily jejich přednosti. Já jsem koukal, byla v televizi v jednu chvíli, nevím, jestli to bylo u Moravce nebo kde, diskuse a na samém závěru pan Zapletal, předseda odborového svazu, předával Kalouskovi knížku. A jestli se nemýlím, z toho záblesku, tak říkal: Podívejte se, jak se

ekonomika dělá jinde. Tak mu dával knížku, jestli se nemýlím podle obalu Start-Up Nation. Všem bych doporučoval, aby si tuhle knížku otevřeli. A pokud by odboráři řekli, že podle – a je to knížka o izraelské inovační ekonomice, o izraelském zázraku. Pokud byste ji otevřeli, tak se tam dočtete, že je potřeba skutečně flexibilní pracovní trh a řada věcí, které kdyby se tady aplikovaly, tak to je skutečně jedna možná z mála šancí, jak se vydat na úplně jinou trajektorii naší ekonomiky. Takže všem doporučuji, a pokud čeští odboráři budou toto prosazovat, tak já budu první, kdo jim bude tleskat, a klidně je budu v tom podporovat. Pokud skutečně půjdou podle těch idejí a receptů, které v té knize jsou.

Docela mi vadí a nevím, co to mělo znamenat, když pan Grebeníček tady řekl "formálně svobodné volby". Občané se nějak rozhodli. Vy máte povědomí o tom, že by byli nějak formální? Že ti lidé, kteří se nějak rozhodují, že je někdo tlačil do formalismu? Nějak se rozhodli, a jestli někdo začne zpochybňovat tyto volby – já uznávám, že komunisté dostali tolik a tolik, sociální demokraté v posledních nejméně. Nesložili, máme poměrný systém. Kdybychom byli v Kanadě, tak nejvyšší zmocněnkyně, guvernérka Kanady, by zatrhla, aby tady nevládla vítězná strana. Žijeme v jiné kultuře, ostatně takovouhle jste si tady nastolili a byla nastolena po roce 1989. Tak ji prosím akceptujte, anebo dejte takové návrhy, aby se šlo na nějaký jiný model, který ale samozřejmě bude demokratický.

Docela nevěřičně jsem poslouchal, když Jiří Dolejš tady povídal, co má obyčejný člověk z toho, že splácíme úroky. No, takže máme říci lidem, napůjčujte si a my pak v tom necháme ty banky rupnout? Skutečně každá seriózní země asi musí platit a já si nemyslím, že jsme takový světový gigant, abychom potom mohli rozhodovat o tom, jestli budeme někomu splácet, nebo ne. A já nevím, jestli tohle vůbec ještě mám silu nějak dále rozvádět.

Jak bych to zakončil? Myslím si, že nedůvěra vládě byl měl být závažný, nikoliv inflační krok a vzhledem k tomu, že i vy jste věděli, že dneska hlasy nemáte, tak jenom se domnívám, že jste opět uškodili téhle zemi za peníze daňových poplatníků.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady nějaké faktické. Paní poslankyně Konečná a pan poslanec Dolejš.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Marnost nad marnostmi, řekl kazatel. Marnost nad marnostmi a všechno marností. Pravda stará několik tisíciletí je aktuální i dnes. Je aktuální i na půdě Parlamentu České republiky, na půdě této Poslanecké sněmovny, která by měla pracovat ve prospěch národů Čechů, Moravanů a Slezanů. Místo

práce pro občany České republiky se zabýváme bezprecedentními útoky ministrů české vlády na základy ústavních principů našeho státu a zbabělostí premiéra Nečase na tyto útoky adekvátně reagovat. Zabýváme se jimi a na straně vlády vidíme jenom posměch a pohrdání. Pohrdání Ústavou České republiky a mnoha dalšími zákony, které tato Poslanecká sněmovna v posledních dvaceti letech schválila. Je mi smutno z toho neuctivého chování premiéra a členů české vlády. Je mi dvakrát smutno, když si uvědomím, že jejich arogantní chování a touha udržet se u moci je silnější než všechny sliby, které dali občanům této země.

Hovořit k lidem, kteří nechtějí slyšet, je marnost nad marnost. Hovořit k členům současné české vlády je marnost nad marnost. A proto se v této chvíli raději obrátím k dětem našeho dětského tábora 350 kilometrů odtud a popřeji jim dobrou noc. Stejně jako svým obětavým kolegům, kteří se čtyřem desítkám dětí věnují s obětavostí a s pečlivostí rozhodně větší, než jakou věnuje vláda této země občanům České republiky.

Poučte se, milá vládo, od svých občanů, odejděte, anebo se opravdu začněte věnovat tomu, co občany této země trápí! (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Dolejš je nyní na řadě.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Opravdu není mou ambicí zdržovat, ale jsa vyvolán, odpovídám. Kolega Laudát se ptal a zamotal mě do toho, co budou mít lidi z toho, když se nebude razantně oddlužovat. No, například to, že se dosáhne takového oddlužení, že mezitím nepadneme na ústa. Ono se dá také oddlužovat tím způsobem, že to nezplatí jenom ti daňoví soumaři, ale že to bude platit přiměřeně své váze a svému významu i velký kapitál. Jednoduchá odpověď.

Druhá věc. Co je nepochopitelného na tom, že mezi formou a obsahem je nějaký vztah? A jestliže se tak trošku ukájíme procedurální stránkou demokracie, no tak to má samozřejmě i tu druhou stránku. Nejsou jenom občanská práva, jsou i práva sociální a ekonomická. A jaká je rovnost šancí občanů, pokud například ve volebním boji jsou znevýhodněny menší strany oproti větším, pokud odmítáte opakovaně zastropovat ekonomické náklady na volební kampaň? Jednoduché!

Poslední věc, kterou bych vzkázal prostřednictvím paní předsedkyně kolegovi Laudátovi, když tady skloňoval ty dvě extrémní ideologie – neoliberalismus a stalinismus. Zajímavé, že to takto srovnal vedle sebe. Ale jinak ho upozorňuji, že těch "ismů" je daleko víc. Dá se vybírat. Máme tady institucionalismus, korporativismus, konstitucionalismus, dá se vybírat různě. Hlavně člověk nesmí být raněný ideologickou slepotou a vnímat ekonomickou realitu! To, bohužel, tahle vláda už zapoměla! (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Bárta. Ještě byla technická, omlouvám se, ještě údajně tedy fakticky poznámka k tomu, co zaznělo. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Vhelvhalím, vhelvhalím, vhel. Hamákolm. (Deklamuje, zpívá. Vyvedte ho! – z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pokud někdo to chce ještě komentovat... Ale nechce. Prosím, pane poslanec Bárta, řádně přihlášený.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Jsem velmi zaskočen. Přiznám se, že nevím, jestli dokážu konkurovat svému předřečníkovi. Mě to opravdu celkem zaskočilo. Pan premiér mi napovídá že s ním se pouštět do polemiky by bylo opravdu náročné, to přiznávám, že nevím, jak bych si s tímto úkolem poradil.

Nicméně dalším předřečníkem byl pan poslanec Laudát a já musím říci, že před svým projevem mně nedá udělat několik faktických připomínek k jeho projevu.

Za prvé, šéfem odborové organizace není pan Zapletal, ale pan Zavadil. Myslím si, že k účtě k odborové organizaci se myslím vyplatí si neplést pana Zapletala s panem Zavadilem. A Start-up nation je velmi pikantní, když vytahuje poslanec TOP 09 v kontextu toho, že nás tady bude poučovat o tom, jaká by to byla úžasná cesta ke konkurenceschopnosti. Já bych rád připomenul panu Laudátovi, že konkurenceschopnost je měřená a že za dobu této vlády se konkurenceschopnost každoročně v rámci mezinárodních žebříčků České republiky propadá. A propadá se za země, se kterými pan poslanec Laudát se určitě srovnávat nechťel. A když jsme u té konkurenceschopnosti a u Start-up nation, myslím si, že první, kde by se měla panu poslanci Laudátovi vzít jakási aspoň trošku sebereflexe, je otázka toho, že konkurenceschopnost v žebříčcích je mimo jiné silně hodnocená z pohledu výsledků Transparency International z hlediska korupce v České republice. Já jsem přesvědčen, že to, že Transparency už dnes jasně řekla, že se sníží protikorupční rating České republiky v souvislosti s tím, že v České republice se jednoznačně vede debata o tom, jak vláda, jak exekutiva vytváří tlak na orgány činné v trestním řízení, tak obzvláště neformální reálný šéf TOP 09 v tomto směru se silně podepisuje na tom, že v té konkurenceschopnosti příští rok na tom budeme ještě o něco hůř, než jak jsme na tom tento rok.

Já si myslím nicméně, že tady nejsme nyní od toho, abych reagoval jenom na pana poslance Laudáta, ale dovolím si shrnout to, co tady odpoledne zaznělo, a to, co z toho plyne, alespoň pro můj osobní pohled

na důvěru vlády. Řada poslanců, kolegů z opozice, si stěžovala a říkala: Vždyť tu není vláda, vždyť tu není Kalousek, vždyť tu nejsou ministři, o kterých bychom se měli bavit, neboť oni jsou odpovědní za vládnutí v této zemi. Dámy a pánové, já s tímto komentářem nesouhlasím, protože oni ti, kteří nám reálně v České republice vládnou, oni tu ani být nemohou. Protože kmotři nejsou obvykle poslanci ani ministři, tudíž do této místnosti s výjimkou toho bidýlka sem přístup nemají a na tom bidýlku jsou obvykle občané uvědomělí, což kmotři nejsou, takže ani v této místnosti a bezesporu ani na bidýlku nehledejte.

Nicméně ono stojí za to se podívat, kdo nám tedy vlastně v Čechách vládne, a v kontextu důvěry vlády je dobré tento rozměr při této příležitosti připomenout bez ohledu na to, že je bezesporu jisté, že dnes vláda svoji existenci obhájí, protože přeběhlíků a nezařazených, již jsou závislí na příjmech z existence této koalice a této vlády, je bohužel prozatím více než nadpoloviční většina Poslanecké sněmovny.

Já bych vás v tomto kontextu rád upozornil na především jedno jméno, o kterém zatím toho příliš mnoho v médiích nezaznělo. To jméno je jakýsi pan Jiří Frkal. Je to člověk, kterého jste mohli vidět kupříkladu na Karlovarském filmovém festivalu, kdy byl neoddělitelnou součástí, ba přímo lídrem dvojice pana ministra Dobeše a pana Jiřího Frkala. Jiří Frkal, člověk velmi blízký pardubické ODS, pan Frkal, který vlastní, nebo respektive vlastnil společnost Media Flow, která je do dějin zapsaná jakožto společnost, která místo peněz na dobročinné účely za přítomnosti takových dam, jako je paní Talmanová, se věnovala různým společenským mejdanům, kde se jaksi peníze na dobročinné účely ztratily. Pan Frkal mimo jiné tímto kanálem i úspěšně vyvedl a přispěl k debaklu mistrovství v lyžování v Liberci a v tomto kontextu je dobré si jméno pana Frkala i připomenout s tím, že pan Frkal nakonec tuto společnost dovedl do takového stavu, že nevyplatil ani své zaměstnance, kterým dluží peníze, naproti tomu si dokázal postavit vilu přes 30 mil. korun, aniž by bylo tedy úplně jasné, jak se vyrovnal se svými podnikatelskými neúspěchy, nebojím se říci krachy, a vedle toho naopak dokázal se takhle hezky zajistit.

Pan Jiří Frkal, který je společníkem pana ministra Dobeše nejenom na karlovarském festivalu, ale který je takřka permanentně blízký panu ministroví Dobešovi kupříkladu i na jednání třeba se šéfem fotbalového svazu panem Peltou, kde když se domlouvalo to, jak České dráhy budou vozit české občany na polské mistrovství, tak při té příležitosti se řešilo i spoustu vstupenek právě pro kamarády pana Frkala, pana ministra Dobeše. Já v tomhle kontextu se nebojím říci, že pan Frkal vlastně ani tak není úplně kmotr, on je to takový kmotříček. Možná že lepší slovo je vekslák. To je možná přesně vyjádření toho, že dneska už se neobchoduje jenom provize ze státních zakázek, dneska už se obchoduje na úrovni ministrů i s list-

ky na fotbal. Koneckonců to, jak pan ministr Dobeš nevynechal jediný zápas fotbalu v Polsku, se můžete přesvědčit i z jiných médií.

Nicméně to samo o sobě pořád jsou takové relativně drobné a titěrné otázky nad panem Frkalem a nad panem ministrem Dobešem. Ono je mnohem podstatnější kupříkladu se ptát a připomenout si, že karlovarský filmový festival je sponzorován shodou okolností společností EUROVIA, což je společnost, se kterou by Ministerstvo dopravy alespoň mělo vést reklamační řízení, největší za dobu existence České republiky, za více než 1 mld. korun, a tak pan ministr Dobeš se svým kmotříčkem, loutkovodíčem panem Frkalem si posedává v karlovarských kavárnách, setkává se se sponzory karlovarského festivalu a při té příležitosti se mohou dobře připravit na to, jakým způsobem dál tato mnohamiliardová reklamační společnost EUROVIA se bude vyvíjet.

Nicméně ani to nestačí. Když se podíváme na to, jak společnost Media Flow má blízko k Markovi Dalíkovi, panu Topolánkovi, jak už jsem říkal v této společnosti a v souvislosti s touto společností byla velmi dobře patrná i paní Talmanová, tak samozřejmě nezbývá, než si připomenout první i druhý puč ve Věcech veřejných. Nevím, jak je to možné, ale pořád vidíme stejné tváře. Pořád vidíme pana Tluchoře, pořád vidíme Marka Dalíka, pořád vidíme Mirka Topolánka a pořád vidíme ony posttopolánkovce, kteří se nám tu neustále vrací a jsou přítomni, i když ke cti toho druhého puče je zapotřebí říct, že jde o určitý upgrade, protože je zapotřebí znovu připomenout, že onen pan Frkal s panem ministrem Kubou jsou podepsáni pod tím, že když grémium a poslanecký klub v tajné volbě se usneslo, že ministři Věcí veřejných mají rezignovat, protože už v takové vládě nebudou, tak ten večer se s panem premiérem díky panu Frkalovi, díky panu ministroví Kubovi sešel pan ministr Pavel Dobeš s panem premiérem a druhý den ráno místo rezignace jsme se setkali se slavnou tiskovou konferencí, kdy pan ministr Dobeš nás informoval, že zájem státu je vyšší než to, co si myslí jeho strana, to, co si myslí jeho poslanecký klub v tajné volbě, a on na žádnou takovou pozici rezignovat nebude.

Je to stále ten Jiří Frkal, který nám tímto příběhem prochází v různých souvislostech, a je to stále ten samý příběh o tom, jaký mandát má tato vláda a na jak transparentních principech tato vláda existuje. Nicméně ať už je to společnosti EUROVIA, kde myslím, že můžete jasně vidět jenom za poslední týden, jak když společnost EUROVIA prohraje arbitráž, prohraje u soudu s Ředitelstvím silnic a dálnic, tak pan ministr Dobeš mlčí, pan Čermák má pochybnosti, společnost EUROVIA říká, že vlastně vyhrála ona.

A místo toho, aby naopak Ředitelství silnic a dálnic po výsledku onoho soudu přešlo k jasnému a tvrdému vymáhání oné miliardy, tak Ministerstvo dopravy pasivně mlčí. A já se nebojím říct, že to s tím karlovarským filmovým festivalem tak trochu souvisí. A je mi líto Karlovarského filmového fes-

tivalu, s jakou žumpou a s jakými tématy se karlovarský filmový festival musí vyrovnat.

Nicméně Ministerstvo dopravy v tomto směru není jediným kritickým bodem z hlediska Eurovie. Ministerstvo dopravy je kritickým bodem kupř. z hlediska registru vozidel. Když vynechám určitou socialistickou paralelu, jak nás Ministerstvo dopravy už více než deset dnů přesvědčuje o tom, jak to teda dneska úplně nefunguje, ale zítra se už blýská na lepší časy a zítra už to fungovat bude, nebojím se říci, že P.R. Ministerstva dopravy studovalo hodně vlevo a hodně v historii, jakým způsobem přesvědčit o tom, že bude lépe. Registr je sice pomalý, to je bohužel nutno přiznat, ale zítra už bude o něco rychlejší. Zítra už, milí občané, bude o trošičku lépe.

To, že dříve se na oněch místech, na oněch úřadech, odbavilo 1 500 žádostí a dneska se jich odbaví maximálně 400, to je věc, kterou bychom mohli nazvat šlendriánem. To, že ministr dopravy Vít Bárta s ministrem vnitra Radkem Johnem dohodli 300 mil. z peněz Evropské unie na nový registr a na Ministerstvu dopravy se připravilo výběrové řízení na nový registr – a tady mě nemůžete podezírat z žádné účelovosti, protože ten tendr nepřipravil nakonec Bárta, za Bárty se to začalo, ale připravil ho Šmerda a Šmerda ho zamašličkoval a předával ho panu ministru Dobešovi – tak tento připravený tendr se nakonec nerealizoval, protože pan ministr Dobeš si přivedl svého kamaráda, jakéhosi pana Šebka, na Ministerstvo dopravy. To, že já jsem pana Šebka v životě neviděl, si myslím, že v tomto kontextu je dobré připomenout s vykřičníkem. A to, že tento pan Šebek konzultoval toto výběrové řízení s jakýmsi panem Ferusem, což byl manažer IT ve Věcech veřejných, když Věci veřejné řídil pan manažer Věcí veřejných Pavel Dobeš, to je taktéž nezpochybnitelná skutečnost. A tito pánové do února připravovali jakési nové alternativní řešení. Potom pan ministr Dobeš vyhodil onoho manažera pana Šebka a od té doby se hledalo další improvizované řešení, které dopadlo tak, jak, dámy a pánové, všichni vidíme.

Problém je, že doteď se nikdo moc nezabýval tím, co je vlastně společnost ATS, která je dodavatelem ono systému. Problém je, že je zapotřebí připomenout, že společnost ATS dodala velmi předražený software pro Ministerstvo dopravy v dobách ministra Aleše Řebíčka. A pan Frkal v dobrých vztazích s panem Sašou Novákem, to je Ústí a Ústecký kraj a kraj ústeckých kmotrů, kdy mám potřebu se ptát, jestli nyní bude software Ministerstva dopravy řízen z věznice Sašou Novákem, nebo jestli bude řízen panem Frkalem, nebo jestli stále bude platit to, že o Ministerstvo dopravy tak jako v případě Správy železniční dopravní cesty si kmotří a kmotřičci rozdělí své sféry vlivu pro to, kdo jakou část Ministerstva dopravy bude spravovat.

Ať je to pan Frkal, ať je to pan Ferus, ať je to Saša Novák, ať je to společnost ATS, je to jenom další příklad toho, jak Ministerstvo dopravy je čím dál tím více zaplevelováno kmotry, čím dál tím více zaplevelováno starými pořádky, které jsme se v roce 2010 a v roce 2011 snažili po mnoha letech z Ministerstva dopravy vymést. A je to samozřejmě velmi smutné, protože samozřejmě oprávněně ze strany sociální demokracie tady zazní: Vždyť toho Pavla Dobeše jsi tam přivedl ty, Bárto, a vždyť tu vládu jsi sestavoval ty, Bárto, tys ji dával dohromady, ty jsi vyjednával tu koaliční smlouvu a Věci veřejné přivedly Pavla Dobeše na Ministerstvo dopravy. A obtížně se vysvětluje to, že Věci veřejné přivedly řadu nových lidí do politiky. A bohužel řada těch nových lidí podlehla kmotrům, podlehla vlivům a nechala se sešrotovat systémem, který tady je léta budován tak, jak o tom hovořil Josef Novotný. A já přiznávám, že sociální demokracie má v tomto směru pravdu, a nezbyvá, než se omlouvat za slabé jedince, které jsme do politiky přivedli a kteří selhávali a selhávají a kteří se nyní krčí za počítači a dělají, že mě neposlouchají, anebo se jenom hloupě smějí, protože jim nic jiného nezbyvá.

Nicméně k Ministerstvu dopravy. Vedle pana Frkala a ATS, ústeckých kmotrů, je zapotřebí si připomenout i to, že na Úřadu pro hospodářskou soutěž dnes leží stížnost, moje stížnost, na to, aby se na Správě železniční dopravní cesty neomezovaly podmínky volné obchodní soutěže. A já nemohu dělat nic jiného na ty výtky sociální demokracie, než se bránit v tom, že o každé lumpárně, které se na Ministerstvu dopravy dozvím, se snažím veřejnost informovat, snažím se na ni podávat podněty, ať už k ÚOHS, či k jiným složkám, a doufat, že nakonec pravda zvítězí a že nakonec i v této oblasti třeba orgány činné v trestním řízení ukážou, že je jiná doba, než která dříve byla.

Nicméně Pavel Dobeš a ODS v tomto směru nejsou dnes jediným viníkem toho, proč zde stojíme, toho, proč vyslovit nedůvěru této vládě. Tím základním důvodem je samozřejmě viditelná nepřijatelná aktivita pana ministra Kalouska, který v podstatě posunul tuto vládu za posledních několik dnů do zcela nové roviny, kterou je dobré si připomenout a uvědomit.

Donedávna – a já musím říci, že si stojím za tím, když říkám, že pan ministr Schwarzenberg, předseda TOP 09, za dva roky koaliční existence několikrát umravnil pana ministra Kalouska a několikrát zachraňoval vládu i zájmy České republiky nad hranicí TOP 09. Ať už to byl hysterický výkřik pana ministra Kalouska s panem Bátorou, zachránil tuto situaci pan kníže Schwarzenberg. Ať už to byla snaha zničit pana ministra Josefa Dobeše na Ministerstvu školství, byla to zásluha především pana ministra Schwarzenberga, že státní maturity nakonec v roce 2011 proběhly. Nicméně za posledních několik týdnů je zapotřebí si pojmenovat to, že situace v koalici se prudce změnila tím, jak pan ministr Schwarzenberg se v

posledních dnech jednoznačně postavil za pana ministra Kalouska a jasně deklaroval, že TOP 09 bez ministra Kalouska vládu podporovat nebude. Vystavení tohoto bianco šeku z mého pohledu reálně znamenalo to, že pan předseda Schwarzenberg předal vládu nad TOP 09 panu ministrovi Kalouskovi a odebral se do politického důchodu. Předal panu ministrovi Kalouskovi bianco šek pro řízení této vlády, protože samozřejmě ODS ví, že bez ministra Kalouska obtížně bude existovat tato vláda.

A zásadě tím, musím říci, jsme se dostali do zajímavého bodu, který mi připomíná slova císařova pekaře a pekařova císaře, že nezbyvá této vládě, než aby ještě chvilinku pracovala na tom, aby se historicky znemožnila. Myslím si, že za posledních několik dnů pro to tato vláda učinila mnohé.

A vrátím se k panu Laudátovi a ke Karolíně Peake, když tady říkala, že zde dochází k inflační aktivitě opozice, když vyvolává opakovanou snahu o pád této vlády. Já se nedomnívám, že jde o aktivitu inflační, ale terminologií ekonomickou dle mého názoru se jedná o aktivitu kumulativní. Ono bezesporu bude zapotřebí vyvolat nedůvěru vlády ještě několikrát a já myslím, že tato vláda k tomu dá ještě mnoho příležitostí, a myslím si, že orgány činné v trestním řízení nám v tom i brzy znova pomohou.

A myslím si, že v tomto kontextu obzvláště dnešní vystoupení pana prezidenta, který jasně ukázal, že Policie ČR není poskokem pana premiéra a ministra financí, ale má být nezávislou složkou ústavního systému ČR, a z druhé strany to, že taková drobnost, že dnes vyšetřovací komise nebyla schválena díky jednomu hlasu, kterým je hlas Kristýny Kočí, která, když se podíváte na záznam, se zdržela a nehlasovala, tak já si myslím, že to je jenom jedna z dalších věcí, která je tou další kapkou pro historické znemožnění této vlády. Je to další důkaz o tom, kdo drží tuto vládu moci. Je to jenom další důkaz o příběhu Věcí veřejných, o příběhu kmotrů rozkládajících Věci veřejné na příkladu Pavla Dobeše panem Frkalem, panem Novákem, na příkladu Kristýny Kočí a Jaroslava Škárky v souvislosti s panem Jurečkem.

Jenom pro zajímavost jedna perlička, která mi vytanula na mysl. Je jedna zákulisní perlička o tom, jak se nyní doplňovala dozorčí rada ČEZu. To se takhle sešel pan Jurečko s panem Frkalem a říkali si, že pan Jurečko má jednoho úžasného generálního ředitele jedné plzeňské teplárny, shodou okolností je to místopředseda teplárenského sdružení, kterému šéfuje pan Topolánek, že tento pán by byl úplně úžasný člen dozorčí rady ČEZu. A protože to nějak nevychází, tak bychom se mohli domluvit s tím Pavlem Dobešem, že on by tam byl za to LIDEM, protože ono už to tak hezky splývá, jestli je to Kristýna Kočí, nebo Pavel Dobeš, ona je to vlastně jedna parta, ono to vlastně funguje ať už při schvalování vyšetřovací komise, nebo při dozorčí radě stejným způsobem, ale já musím říct ke cti Karolíně Peake, že nakonec je tam náměstek Karolíně Peake a že přeci jenom toh-

le už by bylo příliš okaté. Takže když se o tom jistí novináři a jistí lidé dobře informovaní kolem začali ptát, tak to nakonec dopadlo trošičku jinak. A pan Drápela je dál v Plzni a není v dozorčí radě ČEZu.

Ale zpátky k panu Kalouskovi. Já, dámy a pánové, alespoň jednu takovou perličku k panu Kalouskovi v té konkrétní rovině. Dámy a pánové, nyní jsme v situaci, kdy vláda na základě koaliční dohody by měla projednat, jak by se měl více zdanit hazard. A poslední koaliční dohodou ještě za existence Věcí veřejných v koalici bylo, že by se měla zdanit nejenom strana, která organizuje hazard, ale že by se měli zdanit i ti výherci, ono to funguje v cizině, a pan ministr Kalousek slíbil, že Ministerstvo financí zpracuje analýzu, jak by to šlo. Vyžádal si na to několik měsíců. A představte si, že vláda nyní bude projednávat tuto analýzu. Ministerstvo financí vyrobilo za čtyři měsíce analýzu, která má – budete se, dámy a pánové, divit – ale čtyři stránky! (Ukazuje.) Na první stránce analýzy se dozvíte, jaký je doposavad stav. To znamená, není to analýza, ale aby se aspoň nějaký papír zaplácnul, tak napíšeme jeden a půl stránky toho, abychom vůbec konstatovali, jaký je současný stav. Potom na dalších dvou stránkách se dozvíte, že hypoteticky existují dvě možnosti, jak by se hazard na straně výherců mohl zdanit. Nicméně u obou dvou variant Ministerstvo financí konstatuje, že vlastně není možné ani jednu z těchto dvou variant uskutečnit, protože by muselo dojít k evidenci výherců, a toto je věc, která je pro Ministerstvo financí samozřejmě naprosto nepředstavitelná. Ona by totiž byla drahá, ona by totiž byla velmi neefektivní, ono to snad ani není možné. To, že by stačilo jenom kouknout k sousedům, to, že by stačilo kouknout jenom do jiných států a udělat komparaci, že to někde v cizině funguje, to je jedna věc. Ale vrcholem je závěr, dámy a pánové, této analýzy. Ono zdanit výherce tak úplně nejde, ale samo Ministerstvo financí říká to, co před několika měsíci u koaličního jednání pan ministr financí říkal, že nejde. Ministerstvo financí se vrací k tomu, že by zdanění výherních společností mohlo být větší. Proč bychom přidělávali nový administrativně náročný, složitý proces zdaňování výherců, proč bychom je evidovali, když bychom hazard mohli zdanit víc?

A já se ptám, pan ministr financí tuto zprávu bude projednávat na vládě, je jejím předkladatelem, a buď s paní Parkanovou má tolik práce, že neví, co mu jeho úředníci připravili, anebo pan ministr financí, tak jako už mnohokrát, nám tady hraje svoji oblíbenou hru, že nejdřív řekne, že to jde pravou stranou, a když se všichni tou pravou stranou rozeběhneme, protože nám pan ministr financí jde vstříc, tak nakonec v půlce cesty se dozvíme, že tudyma cesta nejde, ale možná jde cesta tou levou stranou! A tak, dámy a pánové, Josef Novotný a řada dalších se nyní bude chtít rozeběhnout s panem ministrem Kalouskem pro změnu tou levou stranou, než se opětně dostaneme do onoho klíše toho, že ani levou stranou to nejde! A kdo ví, jestli nevymyslíme nějakou třetí cestu!

Dámy a pánové, ta čtyřstránková zpráva, to je jenom další ostuda raněného tyrannosaura rex pana Kalouska, který dělá jednu větší chybu za druhou, a je to jenom další prvek onoho historického znemožnění této koalice, kterou si musíme projít. Nicméně jedna zmínka z této úžasné analýzy na závěr, dámy a pánové. Ministr Kalousek tady zvedá DPH, ministr Kalousek tady meziročně provádí řadu právních změn, a když přijde na výherní společnosti, tak najednou platí věta: s ohledem na zásadu legislativní zdrženlivosti a právní jistoty by nemělo být po určitou dobu zasahováno do současné pozice zdanění hazardu, které začalo platit teprve od 1. 1. 2012. A dámy a pánové, já se ptám, jaký je rozdíl mezi občanem ČR, který nemá nárok na legislativní zdrženlivost, na stabilitu systému, na to, abychom dělali co nejméně právních změn, každoročně mu budeme měnit DPH, každoročně budeme měnit daňový systém pro obyčejného občana, ale pro loterijní společnosti, dámy a pánové, Ministerstvo financí dbá na to, že by daňový systém se příliš často měnit neměl, a proto vyzývá ke zdrženlivosti v tom, jak by se měl daňový systém měnit! Bravo! Další hřebíček do rakve. Další hřebíček do rakve oné konkurenceschopnosti, oné protikorupčnosti, o které tady hovořil pan poslanec Laudát.

A tak sečteno podtrženo, dámy a pánové, já si myslím, že je zapotřebí si tady jednoznačně říci, že raněný tyrannosaurus, raněný veleještěr, který z tohoto hlediska jednoznačně je v situaci, kdy z probíhajících jednání odchází, třepou se mu ruce a hubne stejně jako státní pokladna, je přesně v situaci, na které můžeme jasně sledovat to, kam a do jakých pekel jde tato vláda. A ač tato vláda zůstane, dámy a pánové, prosím, mějme trpělivost s tím pojmenovávat tento nedobrá stav věci a nebojme se znova vyvolávat nedůvěru této vládě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vidím tady faktické. Pan poslanec Chvojka a pak pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si říkám celý dnešní den a říkal jsem si to i minulý pátek, že jsem v minulém životě musel udělat něco strašného, že jsem musel udělat něco hrozného, protože pánbůh mě trestá a trestá mě tím, že jsem ve Sněmovně, ve které sedí spolu se mnou i zástupci strany Věci veřejné.

V pátek jsem byl nucen poslouchat projev pana Babáka, který se přerodil za rok, kdy před rokem byl ještě pražskými intelektuály nepřijat, citlivými pražskými intelektuály, a za rok se z něj stal člověk, který se zajímá o Bibli a čte ji tady. Ačkoli pár slovíček mu ještě nejde. Ale je to prostě úplně někdo jiný. A nyní tady posloucháme litanie pana Bárty, který v podstatě ale za všechno může. Vždyť ty lidi, které tady jmenoval, pana ministra Kalouska, pana ministra Dobeše, kterého přivedl on do vlády, pan

premiér Nečas, který je v podstatě premiér díky němu... Za všechno pan Bárta může také. On je v podstatě spolupachatel. Tak by to řekl trestní zákoník (Potlesk poslanců zleva i zprava.) Já si myslím, že na tohle panu Bártovi už nikdo neskočí, a jeho snaha, aby se preference, které má 0,4, přehouply na 0,6, to se mu nepodaří.

Pane Bárto, nic jiného vám nezbyvá, než svoje voliče prosit za odpuštění, a i přesto se do Sněmovny už nikdy nedostanete. Díky. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Chvojka to myslel dobře, ale myslím, že to bylo nerozumné, pokud to vyvolá další reakci pana poslance Bárty. (Smích a potlesk.)

Prosím, pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegové a kolegyně, vážená vládo, já bych snad ani nevystupoval už v tuto chvíli, ale platí, že v těch minulých volbách v roce 2010 tehdy Věci veřejné, které kandidovaly poprvé a slibovaly lepší politický styl a změnu vůbec české politiky, tak sebraly hodně voličů sociální demokracii. V tom roce 2010 hodně voličů, a bylo to možná 100 tisíc, možná 200 tisíc voličů sociální demokracie, si řeklo zkusíme to. No, nevím, co by na to řekli, kdyby teď poslouchali vystoupení pana poslance Bárty. Zkusili to.

Ta situace tehdy byla taková, že Věci veřejné se prezentovaly jako úplně nový projekt. Řada voličů, i voličů sociální demokracie, jim dala hlas. A víte, ti lidé říkali – aspoň budete mít koalici partnera. Já jsem s nimi mluvil na náměstích před volbami a oni přicházeli a říkali: Podívejte se, ta sociální demokracie, vždyť vy sami tu vládu sestavíte. S kým ji chcete sestavit? My dáme hlas Věcem veřejným, to je v zásadě levicová strana. Vždyť oni mají podobný program, jako máte vy, sociální demokracii, aspoň budete mít koalici partnera. A řada lidí, skutečně, bývalých voličů sociální demokracie, a já jim to nezalívám, protože ten program Věci veřejných byl z velké části okopírovaný z programu sociální demokracie, řada bývalých voličů sociální demokracie volila Věci veřejné a říkala si: Oni ti sociální demokraté, ten pan John, vždyť tak pranýřoval ty nešvary v televizi, budou mít aspoň toho koalici partnera.

No a co bylo po volbách? Po volbách, když jsme jako strana, která vyhrála volby, pozvali na jednání všechny parlamentní strany, které se dostaly do Poslanecké sněmovny, sešli se s námi zástupci ODS, TOP 09, bylo to v zásadě formální jednání... Pozvali jsme také Věci veřejné a Věci veřejné byly vlastně jedinou z těch budoucích vládních stran, které na to jednání ani nepřišly. Vlastně ani neměly tendenci a snahu předvést svým voličům, z nichž řada byla bývalých voličů sociální demokracie, tak ani formálně

nepředvedly snahu se sociální demokracií po volbách jednat. Nám bylo jasné proč. Prostě ty tři strany už byly dohodnuté před volbami.

Já bych rád požádal pana předsedu Bártu, bývalého předsedu Bártu, až bude opět tady v Poslanecké sněmovně vzpomínat, jestli by mohl také vzpomínat na to, co se dělo v roce 2010 a před rokem 2010, protože k tomu příběhu ještě kousek chybí. A určitě bychom si ho tady strašně rádi vyslechli a určitě by si ho vyslechli i ti voliči sociální demokracie, kteří tehdy podleli lákavé, blyštivé a nepochybně i drahé kampani Věcí veřejných a dali jim svůj hlas.

Já chci jenom připomenout to, co říkal bývalý premiér a bývalý předseda ODS na jedné akci s podnikateli tady v Praze, když hovořil o projektu Věci veřejné jako o záložním projektu pravice, o něčem, co připravují někteří pražští podnikatelé spojení s ODS jako něco, co by do budoucna mělo zajistit, aby pravicové hlasy nespokojených pravicových voličů nepropadly. Že tady budou dvě varianty pro nespokojené voliče ODS. Jednu variantu připraví pan Kalousek – TOP 09 – a druhou variantu připraví pražští přátelé ODS v podnikatelském prostředí. A zřejmě ona varianta se nakonec jmenovala Věci veřejné. Já si myslím, že by bylo dobře, když budeme vzpomínat, kdybychom si vzpomněli i na toto období.

Jinak mi dovolte, abych na závěr tohoto svého vystoupení pogrataloval skutečně velmi upřímně panu premiérovi Nečasovi k tomu, jaká se mu povedla v roce 2010 koalice. Nepochybně to kulturu a poměry v zemi posunulo velkým způsobem kupředu.

Děkuju. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se omlouvám panu poslanci Humlovi, který měl mít už slovo dříve. (K řečnickému pultíku se postavil poslanec John.) Já nemůžu dát slovo panu poslanci Radku Johnovi, protože slovo má pan poslanec Huml. On je přihlášený fakticky, tam nemáte žádnou přednost. U faktických není přednost. Prosim pana poslance Humla, on měl být už dokonce dříve, já jsem se dopustil chyby. Musím trvat na pořadí faktických poznámek a to je pan poslanec Huml, paní poslankyně Kočí, pan poslanec Korte, pak pan ministr Kalousek, pan poslanec John, pan poslanec Paroubek. To je pořadí.

Prosim, pan poslanec Huml. A bude tu pořádek!

Poslanec Stanislav Huml: Určitě tady bude pořádek, bezesporu. Dobrý večer.

Já bych chtěl malinko zareagovat na vystoupení pana Víta Barty. Na samém začátku mi to, upřímně řečeno, připadalo trošku jako svodka ABL, to bylo kolem toho Frkala, pravda. Ještě by to chtělo dodat fotky a možná

nějaký zvukový záznam a bylo by lépe. Z těch Karlových Varů myslím. (Hluk v sále.)

Ale o tom to není. Já si osobně myslím, že vaše problémy s Ministerstvem dopravy jste si opravdu udělal sám. A nakonec jste to i v tom projevu řekl. Ministr Dobeš je váš ministr. Já mám připravenou zprávu pro nejvyššího státního zástupce. Na tom ministerstvu tečou peníze ven a neměly by odtékat. Je tam dokonce porušován zákon, teď aktuálně. A v té smlouvě, o které jste mluvil, z roku 2010 nebo 2009, těch pánů Řebíčka a spol. firmě ATS, tam je ukradená řádově miliarda. Divím se, že nebylo podáno trestní oznámení. Mohlo být podáno už za vedení ministra Víta Barty. A možná mělo být. Tolik snad k tomu.

A obecně potom... (Poslanci v sále se ztišili.) Děkuji za ticho. Obecně potom, myslím si, že co se přeběhlictví týče, není přeběhlík jako přeběhlík. Ve finále jsme skončili všichni v opozici, tedy aspoň my z toho prvního vozíku, jak se teď říká, a je to projev toho, že cesty Páně jsou nevyzpytatelné.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Byl dodržen čas. Paní poslankyně Kočí je další s faktickou poznámkou.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se moc omlouvám, protože bych nerada vyprovokovala nějakou přestřelku, nicméně projev Víta Barty, byť nenechal určitě jedno oko suché a byl jistě velmi emotivní, nakonec donutil reagovat i mě, a je potřeba se vrátit k té věci, byť rozumím k tomu, že problematika Ministerstva dopravy je velmi klíčová.

My jsme tady dneska při hlasování o důvěře, resp. vyjádření nedůvěry vlády, a já bych se ráda představitelů Věcí veřejných, jejichž hlavním šéfem Vít Barta je, zeptala, zda všichni jejich poslanci, všichni vždy hlasovali tedy proti vládě, zda dneska budou všichni hlasovat proti této vládě a zda to nebyly hlasy představitelů Věcí veřejných, jako je Milan Šťovíček, Otto Chaloupka nebo Miroslav Petráň, kteří v minulém hlasování tuto vládu podpořili a díky tomu tuto vládu máme tady dneska. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, také děkuji. Teď bych požádal pana poslance Korteho, kdyby nám něco zazpíval nebo promluvil nějakým novým nesrozumitelným jazykem. Já se domnívám, že ve městě Franze Kafky je to naprosto normální, jenom prosím dvě minuty.

Poslanec Daniel Korte: Do toho se vejdu. Děkuji, pane místopředsedo. Hewel hwálí, h amar kóhétet. Hewel hwálí, h amar koheled, whakom hawel.

Protože chápu, že nemnozí tomu rozumíte, tak vám to přeložím. Marnost nad marnostmi, pravil kazatel. Marnost nad marnostmi, pravil kazatel, a všechno marnost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kóhélet, správně. Pan poslanec Kalousek už zase bude mluvit česky (ohlas v sále), doufám. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jak myslíte, pane předsedající, tak česky. Děkuji za slovo.

Milé dámy a pánové, myslím si, že bychom někdy i v této vypjaté chvíli o sobě měli umět říct něco hezkého. Takže já bych chtěl složit hold panu předsedovi Sobotkovi za poměrně přesnou politickou analýzu zpět, že skutečně v roce 2010 Věci veřejné odebraly značnou část voličů, možná opravdu kolem 200 tisíc, sociální demokracii. To je jistě pravda. Současně bych ho jako starý politický matador chtěl pochválit a ocenit za to, že teď už neponechává nic náhodě, a aby se mu to neopakovalo, tak převzal styl Věcí veřejných, aby mu ti voliči neutekli.

Jenom bacha, abyste to, kolegové, nepřehnali. Někdy jste o něco trapnější než ten Bárta. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Radek John byl v pořadí. Je tady? Není tady pan poslanec John. V tom případě dám panu poslanci Paroubkovi a pak panu poslanci Kováčik.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, pan poslanec John to zřejmě vzdal, uvidíme.

Já bych chtěl říci, že někdy v politice platí mlčeti zlato, a to plně platí o vystoupení pana poslance Bárty. Já myslím, že jsem v politice zažil mnohé. Přeji si samozřejmě odchod pana ministra Kalouska, pana ministra Dobeše, kdyby skončili dnes, tak bych asi jásal, ale takhle, jak to tady stylizoval pan poslanec Bárta, se prostě politika nedá dělat. Jako druh svého druhu krevní msty, chovat se jako zhrzená milenka, to prostě bychom ten stát nikdy asi nikam nedostali.

Mluvil jsem ve svém projevu, a jsem tomu rád, o oblafnutí voličů. Měl jsem na mysli hlavně Věci veřejné, které je oblaflly naprosto bezskrupulózně. Je potřeba o tom mluvit a mluvit o tom často, aby se tato chyba neopakovala třeba v jiném vydání.

Na závěr bych chtěl říci prostřednictvím předsedajícího: Pane poslanče Bárto, to vidění světa, které jste tady předvedl několik desítek minut, vám opravdu nezavidím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik je další fakticky přihlášený. Prosím, pane poslanče, mačkám.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký pozdní večer.

Chtěl bych připomenout, že ač jsem polovičním Slovákem, respektuji, že jednacím jazykem v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR je čeština, a v případě, že bude používán jazyk jiný, žádám o tlumočnicka. (Smích.)

Když už se tady i ta marnost nad marnost opakovala dvakrát, je vidět, že se točíme v kruhu, a já bych se v této chvíli přimluvil navzdory tomu, že ze tří přihlášených jsou mí dva kolegové z klubu, abychom přece jenom už to točení v kruhu pomalu ukončili a šli pomalu k hlasování. Protože jedna ze zpráv, nejsou jenom pozitivní zprávy, jsou i negativní, jedna ze zpráv je, že se snad chystá něco zase na donaštvání veřejnosti, a jak se říká, za ty peníze, kolegyně a kolegové, jsme toho už tady dnes předvedli až dost. Pojdme konečně hlasovat! (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta je další přihlášený s faktickou, takže to budou také dvě minuty. Spouštím.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, za dvě minuty se toho nedá mnoho stihnout, ale za prvé, k dvojce pana poslance Chvojky je zapotřebí připomenout to, že kdyby dával při mém projevu pozor, tak já jsem zdůraznil, že za rok 2010 za koalici a za ministra Dobeše Věci veřejné a já neseme zodpovědnost. Na druhou stranu, já bych rád připomněl sociální demokracii, že přetahování poslanců a pobíhání kmotříků a sestavování koalic na ne výsledku voleb není věc, kterou zažily poprvé Věci veřejné. Zažila to sociální demokracie i ve volebním období předtím. A myslím si, že v tomto směru bychom se všichni měli principiálně snažit o to, aby se nekřivily výsledky voleb a dodržoval se systém. To je jedna poznámka.

Za druhé, musím se pochválit, jsem rád, že kvůli mně sem po dlouhých hodinách vylezl i ještě Kalousek, toho si nesmírně vážím.

A na konec v rámci těch dvou minut mi dovoluňte připomenout: nezapomeňte na toho pana Frkala, on je fakt důležitý. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nezapomeneme na to nikdy. Pan poslanec John je další fakticky přihlášený. Prosím, také spouštím.

Poslanec Radek John: Tato debata se úplně zvrhla jiným směrem a je velmi nesmyslná v této chvíli, ale science fiction, které tady předvedl pan Sobotka, mě nenechalo chladným. Říkal úplné nesmysly. My jsme se s vámi nedohadovali proto, že jste v rámci černé kampaně vypustili o Věcech

veřejných tolik nesmyslů a tolik lživých tvrzení, že jsme vás žalovali u soudu, ten soud probíhá. Vy jste žádali o mimosoudní dohodu, teď ji protahujete, máte termín do 8. srpna a potom znovu se budeme soudit. Tak s vámi jsme se spojit nechtěli. Ale nebylo nic domluveno předem s ODS a my jsme velmi vážali, jestli vstoupit do koalice. Udělali jsme chybu, ale vy jste se chovali tak arogantně a vypustili jste o nás tolik lží, že s vámi to prostě nešlo.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Robin Böhnisch se hlásí s faktickou poznámkou. Spouštím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. Doufám, že při rychlosti dnešních soudních sporů ten soud skončí dřív než Věci veřejné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, končím. Takže vracíme se k řádným. Pan poslanec David Kádner je řádně přihlášený do rozpravy. Připraví se pan poslanec Koníček.

Poslanec David Kádner: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já doufám, že se mi to teď podaří vrátit zase tam, kde by to mělo být a proč jsme dneska tady. A můj projev bude takovou rekapitulací toho, co jsme dneska již jednou slyšeli.

Vyvolat hlasování o důvěře vládě není lehké rozhodnutí. Vyslovení nedůvěry vládě, aniž by byly promyšleny další kroky, může mít pro naši zemi zcela fatální dopady. Koneckonců jistě máme všichni v paměti situaci z dubna roku 2009. Někdy se však takový krok prostě udělat musí.

Je právo každého občana této země udělat si vlastní úsudek o tom, kdo a s kým je schopen se spojit a co je ochoten skousnout jen proto, aby si udržel své korytko či koryto, jak nejdéle to půjde. Stejným způsobem v současné době jsme svědky enormní snahy politických funkcionářů a s tím spojené podnikatelské lobby systematicky hanit práci policie a státních zastupitelství při rozkrývání případů korupce za uplynulých dvacet let naší historie. A i to je plně legitimním důvodem pro vyvolání hlasování o důvěře současné vládě.

V minulých týdnech jsme byli svědky urputné snahy ministra financí zdiskreditovat práci policie a naprosto nepřijatelným způsobem bagatelizovat její výsledky. Zcela nepokrytě k tomu používá nátlakových prostředků a výrazů, o kterých můžeme bez uzardění říci, že jsou minimálně za hranicí etiky. Je pochopitelné a dá se očekávat, že extrémní nástroje a vyvolaná extrémní situace způsobí extrémní reakci napadených. Můžeme se pak divit způsobu, jakým pan policejní prezident brání své spolupracovníky i

sám sebe? Navíc v okamžiku, kdy ministr vnitra není schopen ani ochoten tuto obranu před svým vládním kolegou učinit.

Za sebe musím prohlásit, že je to nejen pochopitelný, ale zcela legitimní způsob jednání. Stejným způsobem by s trochou tolerance snad šlo uchopit nestandardní, i když neomluvitelné chování pana ministra Kalouska. Nemám na mysli pouze zapojení firmy jeho přítele Hávy v kauze CASA. Jde o celou řadu nefunkčních padáků, například nevýhodnou modernizaci tanků T-72, zakázku na štábní informační systém, sanaci údajných ekologických škod na Hodonínsku, odbahnění rybníků ministra Schwarzenberga a v neposlední řadě i opětovně prošetřované souvislosti povolení internetového sázení. A tak bych mohl pokračovat. Z pudu sebezáchovy se pan Kalousek prostě ani nemůže chovat jinak, než se chová. Je to lidsky pochopitelné a svým způsobem má na to i právo, tedy bránit se jakýmikoliv prostředky. Je však zcela nepřipustné, aby k tomu zneužíval své postavení ministra a poslance.

Co je ale v celé záležitosti pro mě nepochopitelné, je jednání současného předsedy vlády. Jeho podpora a schvalování kroků pana Kalouska. Pan premiér Nečas tak po perlách o policejních plukovnících přidal další. Pan policejní prezident je za hranou a nakročil směrem politického aktivisty. Proč a z jakého důvodu? Protože policejní prezident vyzval své spolupracovníky, aby nepodlehli politickým tlakům? Pak tedy údajný politický aktivista vyzývá podřízené, aby nerespektovali politické aktivisty. Nevím, jak vám, dámy a pánové, ale mně logika věci poněkud uniká. Účel zřejmě světlí prostředky.

Je povinností Poslanecké sněmovny zachovat klid a neutralitu a bránit práci policie stejně jako dalších orgánů činných v trestním řízení v situaci, kdy vinou některých představitelů nejvyšší exekutivy dochází k znevažování politického systému naší země. Tento krok nepřímou udělal minulý týden můj kolega Petr Skokan. Pominu-li fakt, že ke zveřejnění záznamu telefonátu byl fakticky donucen výrok samotného pana Kalouska, pak mu nešlo o ochranu sebe sama, to by s nestandardním telefonickým rozhovorem s ministrem Kalouskem určitě oznámil občanům už dříve, ale šlo mu především o obranu Policie České republiky a policejního prezidenta před neadekvátními útoky nejen člena vlády, ale i před kmotry, kteří naši zemi již více než dvacet let za přispění některých politiků neomezeně tunelují.

Mám v živé paměti neúčast ministrů TOP 09 na jednání vlády, kdy v souvislosti o předsedovi TOP 09 a ministru zahraničí uvedl jistý vládní úředník na svém facebookovém profilu, a to doslova cituji: Již se na něm začíná projevovat stařecká senilita a jeho zednářské a oportunistické tendence jsou pro naši zemi cestou do pekel. Stejně i lidem, členům strany i s nimi spřáteleným Starostům, dnes nijak nevádí, když jejich místopředseda označuje poslance, tehdy ještě koalici strany, za blbečka,

debila, práskače a tak dále – myslím, že všechny vulgarismy, které jsme tady slyšeli, už asi dále opakovat nemusím –, ale navíc vyhrožuje zmlácením. Stejným pokrytectvím a z hlediska základů společenské nauky je pak nepřijatelná výzva poslance Gazdika poslanci Skokanovi vyříditi si vše s panem Kalouskem jako chlap s chlapem. K tomu mě už napadá snad jen to, že to asi jsou to běžné praktiky TOP 09.

Nejvýznamnější osobností v kauze posledních týdnů je však hrdinný a neviditelný předseda vlády této země. Ten, který razantně zaujímá jasné a tvrdé stanovisko ke každé maličkosti, aby je jedním mrknutím oka mohl druhý den popřít. Ten, který zpočátku prakticky neviditelný, aby náhle začal aktivisticky podporovat v podstatě protiprávní kroky svého ministerského kolegy. Jediné, čím se toto nelogické chování dá vysvětlit, je touha udržet si své křeslo do konce řádného volebního období. Jinak snad argumenty Petra Nečase nedávají jakékoliv logické vysvětlení. Na jednu stranu to jako národ snad může chápat. Balancování pana Nečase mezi kmotry, kteří více než dvě desetiletí bezohledně vysávají naše kapsy a naši zem, je úkol v pravdě nadlidský a nedává příliš prostoru pro slušné chování. Nicméně, měl by si uvědomit, že pokud se rozhodne krýt protiprávní jednání jiných, pak za ně sám nese odpovědnost a je to stejné, jako by se jich dopouštěl on sám.

Měnit se a vyvíjet se v čase je přirozené. I z kukly vylétne motýl nebo můra. A můry v současné době z kukel některých členů vlády bohužel vylétají. Nejde jen o zásadového a všem stejně měřícího pana premiéra nebo jeho ministra financí, který dle svých slov jen využívá své ústavní právo se projevit, říct svůj názor, a tak je arogantní, vulgární a nerozpakuje se zmlátit na ulici běžného občana.

Máme nestranického ministra vnitra, který pro svou osobní anamozitu nebrání své spolupracovníky před útoky svého vládního souputníka. Máme ministry, kteří ve svých resortech realizují zásadní softwarové obměny, které však téměř nefungují a jen zbytečně popuzují a bezostyšně okrádají kapsy občanů. Konkrétně mám na mysli systém pro výplatu sociálních dávek nebo registr vozidel. A mohl bych pokračovat i dál. Přitom titíž ministři se nerozpakují v době, kdy občanům zdůrazňují nutnost úspor a zvyšují daně, vyplatit svým nejbližším pololetní odměny ve větším objemu než v roce minulém.

Možná některé skutečnosti, které jsem uvedl, se mohou zdát maličerné, ale jak se říká, kapka ke kapce a pohár trpělivosti přeteče, zvláště když do něj jednorázově nateče hodně vody. Právě proto se domnívám, že tato vláda by již neměla mít důvěru volených zástupců občanů České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dále bych požádal pana poslance Koníčka a připravil se pan poslanec Grospič.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a vážení kolegové, vezmu v úvahu přání pana premiéra, který mě požádal, abych nebyl dlouhý. Opravdu bych se jen krátce vrátil k dnešní ranní 42. schůzi. Ono to totiž souvisí s chováním a jednáním vládní koalice.

Z tohoto místa jsem přednesl návrh na vyřazení dvou bodů z jednání 42. schůze. Paní předsedkyně nedala o tomto vyřazení ani hlasovat. Neptestoval jsem, protože vím, že tato koalice si klidně odhlasuje i to, že je dnes neděle, pokud to navrhne poslanec ze správné strany. Jen bych vás chtěl upozornit, že stejně tak byla svolána 20. schůze, tedy na základě § 51 odst. 4 zákona o jednání řádu, a to na základě žádosti 44 poslanců. A dne 13. července 2011 navrhla paní poslankyně Parkanová vyřadit z pořadu takto svolané schůze bod číslo 16, návrh zákona o loteriích. V 19.34 hodin dne 13. července 2011 jste si vyřazení tohoto bodu odhlasovali.

Pro ty, kteří má slova nepochopili, tak zopakují: Když stejnou věc přednese koaliční poslanec, tak se o tom nechá hlasovat, protože se to koalici zrovna hodí. Když návrh přednese opoziční poslanec, nedá se o něm vůbec ani hlasovat!

Dámy a pánové, používání jednacího řádu zrovna tak, jak se vám to hodí, je cesta do pekel! (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kubata se hlásí s faktickou.

Poslanec Jan Kubata: Vážený pane místopředsedo, vašim prostřednictvím krátká reakce na mého předřečníka.

Já jsem přesvědčen o tom, že na mimořádné schůzi není zkrátka možné hlasovat o vyřazení bodů.

A ještě věc druhá. Přestože levá strana našeho sálu dobře ví, že má mnoho svých poslanců na dovolené, přestože ví, že zde není 101 hlasů pro to, aby se vláda dala svrhnout, přestože hlasování o důvěře vládě není žádný jednoduchý, jen tak do placu hozený hadr, kapesník, je to vážná věc a velmi vážná věc pro celou Českou republiku, přestože velmi často slyšíme o tom, jak je třeba být vstřícní vůči našim občanům, tak do čtvrt na jedenačt, a to nás ještě čeká minimálně půlhodinové hlasování, zde vedeme diskusi a zapomínáme, že v této Poslanecké sněmovně jsou desítky civilních zaměstnanců, které tyto půtky vůbec nezajímají. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, já bych se chtěl důrazně ohradit proti tomu, co tady bylo řečeno. Pokud budu mluvit za pana poslance Klučku a za pana poslance Michalíka, kteří jsou vážně nemocni, jsou hospitalizováni, a já skutečně myslím, že je v tuto chvíli zdraví s ohledem na to, že jejich hlas dnes nezmění hlasovací poměry, přednější. To za první.

Za druhé. Není to zbytečné hlasování! Padlo to tady mnohokrát. Chtěl bych zdůraznit, že to není tak, že by nemohlo dojít k pádu vlády. K pádu vlády nemůže dojít jenom ve chvíli, pokud se všichni poslanci koalice shodnou na tom, že Miroslav Kalousek má být členem vlády, a panu premiérovi žádné podmínky nedají. Kdyby deset poslanců ODS přišlo za panem premiérem ráno a řeklo, že nebudou hlasovat pro tuto vládu, pokud pan premiér Kalouska neodvolá, a my jsme jim tu možnost dali, tak by pan ministr Kalousek ve vládě nebyl a toto hlasování by nebylo zbytečné. Je to jenom o odvaze. O odvaze, kterou jste nenašli! Tak nás prosím tady nepoučujte, do kdy máme jednat a hlasovat! (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Koníček chce reagovat, jak jsem pochopil z jeho pohybů.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, vážený pane předsedající, já jsem se dokonce přihlásil i elektronicky. Vaším prostřednictvím, prosím vás, panu poslanci Kubatovi. Já jsem to tady dvakrát řekl a můžu mu to klidně zopakovat ještě potřetí: 20. schůze byla také schůze mimořádná, svolaná na podpisy poslanců! To znamená, že tady tato Sněmovna opravdu přistupuje ke koaličním a opozičním poslancům dvojím metrem! (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Grospič je poslední řádně přihlášený.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Chtěl bych na úvod říci, že po té slovní přestřelce, která tady byla před chvílí před mým vystoupením, je potřeba zmínit jednu věc – že jediný klub, klub Komunistické strany Čech a Moravy, je tady dnes kompletní a bere zcela vážně otázku posouzení důvěryhodnosti české vlády. A také Komunistická strana Čech a Moravy a celý poslanecký klub bude hlasovat pro vyslovení nedůvěry současné vládě.

Říkám to přesto, že je to věc velice vážná, ústavní instituty by neměly být znevažovány, vůbec by neměly být znevažovány ani způsobem, jakým činí vládní koalice, jakým činí třeba vicepremiérka současné vlády, dříve poslankyně za stranu Věci veřejné, nyní poslankyně za vznikající stranu LI-

DEM paní Karolína Peake, když se odvážíla předložit svoji verzi například návrhu zákona o obecném referendu do Poslanecké sněmovny, ale když třeba také předložila a zcela vážně miní návrh na tzv. konstruktivní vyslovení nedůvěry vládě. Je to otázka pragmatická, je to otázka výkladu Ústavy a je to také otázka hledání pojistek, které by omezily parlamentní demokracii v České republice.

Jak pružně si dokáže vládní koalice vykládat Ústavu nebo jednací řád Poslanecké sněmovny, o tom se mohli přesvědčit opoziční poslanci a koneckonců i vládní poslanci nesčetněkrát. Ale také z těch nemnoha televizních přenosů se o tom mohla přesvědčit česká veřejnost. Proto si myslím, že dnešní jednání Poslanecké sněmovny, reakce, které tady zaznívají, přetahování se mezi vládními poslanci a rádobyládními poslanci strany Věci veřejné, případně poslanci jiných politických stran, které se v minulosti 20 let České republiky podíleli na vládě v České republice, o míře podílu korupce a toho, kdo umožnil podílet se vládách aktivně například ministru financí panu Kalouskovi, je tragikomické a neodráží vážnost situace, do které se dostává Česká republika a kam ji zavádí právě česká vláda.

Chtěl bych také říci, a asi by se slušelo, abych hovořil o tom, že bych měl oznámit svou určitou podjatost, zmíním-li jednu věc, která tady několikrát zazněla, ale myslím si ne dostatečně důrazně. Jestliže tady někdo varuje před odbory v České republice, před scénáři, které odbory předkládají, pak bych chtěl říci, že plně sdílím obavy zaměstnanců a odborových svazů, které varují před vývojem v České republice. A byla to právě tato vláda, tato Nečasova vláda, která dnes stojí před čtvrtým hlasováním o otázce své důvěryhodnosti, která jako první v České republice vyhnala lidi do ulic bezprostředně poté, co získala důvěru v roce 2010 po volbách v srpnu v této Poslanecké sněmovně. A děje se tak s železnou pravidelností. Myslím si, že otázka důvěryhodnosti této vlády byla zpochybněna od samého počátku, už jak třeba přistupovala, s jakou seriózností, k jednání v rámci sociální pomoci, v rámci tripartity k sociálním partnerům, ať už to jsou svazy zaměstnavatelů, nebo svazy zaměstnanců.

Kdybych hodnotil sociální politiku této vlády a to, co tady zaznělo v úvodním vystoupení předsedy vlády Petra Nečase, pak bych musel říci, že všechny hodnoty jsou relativní. I ona míra nezaměstnanosti. Je potřeba připomenout několik skutečností. Není jenom nezaměstnanost, která je oficiálně vykazována podle určitých hodnotících kritérií, která se liší od Českého statistického úřadu anebo třeba od kritérií Evropské unie, ale je také oficiální metodika, kterou používá Ministerstvo práce a sociálních věcí. A jsou tady také sociální zákony, které si tato vláda schválila, které výrazně posouvají hodnocení kritérií toho, kdo je v registru nezaměstnaných a kdo splňuje nároky na dávky pomoci při nezaměstnanosti.

V tento moment je potřeba říci, že nijak výrazně nezaměstnanost v České republice neklesá. Udržuje se stabilně na půlmilionové oficiální míře, je k tomu třeba připočítat téměř 180 tisíc lidí, kteří neprocházejí těmito registry, je k tomu třeba připočítat téměř 300 tisíc lidí, kteří předčasně odcházejí do starobního důchodu, a také je k tomu třeba připočítat stále se zvyšující počet osob, které se pohybují na hraně sociální nouze, to znamená na oné pomyslné hranici chudoby. (V sále je obrovský hluk!!!)

Je třeba také říci, že požadavky odborů, sociální požadavky, které směřovaly proti vládním reformám, zcela oprávněně vyjadřovaly pochybnosti o tom, že nepovedou k oživení ekonomiky, se potvrdily, a svědčí o tom i neustálý reálný pokles nominální hodnoty mezd a platů. Já rozumím tomu, že pravicové spektrum v této Poslanecké sněmovně a vládní poslance tato slova nezajímají. Předchozí dvě schůze, které dnes proběhly, svědčí o tom, že mají dostatečnou podporu pro to, aby udrželi současnou vládu a nenechali se zpochybnit ani korupčními skandály, kterými je toto volební období doslova těhotné, a týká se nejvyšších vládních představitelů, ale také aby dostatečně železnou vůlí dokázali odložit mocenskou řevnivost ekonomických elit, které se derou ke svému podílu na politické moci a prosadili ještě zbytek neoliberálních reforem.

Já bych chtěl dnes říci tváří v tvář té korupční aféře mezi panem ministrem financí a panem policejním ředitelem jednu podstatnější skutečnost, která se dnes téměř nezmiňuje a ani možná přímo s touto aférou nesouvisí. Dva roky, které uběhly od jmenování vlády Petra Nečase do funkce prezidentem republiky Václavem Klausem, znamenaly výrazný posun a přinesly jeden nenápadný dárek, který bude velice podstatný pro budoucnost České republiky. A tak v roce 2012, kdy si budeme připomínat a připomínáme si všechny kroky, které tehdy učinilo Federální shromáždění Československé Federativní Republiky, Slovenská národní rada a Česká národní rada a vedly k rozdělení společného státu Čechů a Slováků a ke vzniku dvou samostatných republik, České republiky a Slovenské republiky, s platností od 1. 1. 1993, dostávají do vlnku rozměr, který jim přinesla právě Nečasova koaliční vláda. Je to rozměr zpochybnění právní identity České republiky a otázky mezinárodní suverenity. Byla zpochybněna a prolomena ve dvou krocích při rozhodování v tomto funkčním období. Vždy se tak stalo na návrh vládních návrhů.

První návrh v sobě ztotožňuje nový občanský zákoník a druhý návrh v sobě zosobňuje tento týden odhlasované, minulý týden odhlasované církevní restituce. V obou případech se zpochybnuje platnost poválečného uspořádání a takzvaných dekretů prezidenta republiky, tedy Benešových dekretů. Otevírá to možnost pole působnosti pro to, aby mezinárodní soudy mohly posuzovat jednotlivé kauzy a zpochybnovat rozhodování vnitrostátních soudů České republiky. Může to vést i ke zpochybnění právní

kontinuity České republiky. Může to vést k výraznému rozkolísání právní jistoty pro občany České republiky. A to jistě v současné tíživé sociální situaci, v situaci, kdy hospodářská krize není zdaleka zažehnána a čeká Evropu a i Českou republiku další vlna této hospodářské krize, která přijde ve spojených nádobách s tím, jak se projeví v německé ekonomice, s níž je výrazně provázána česká ekonomika, bude znamenat nejenom další ekonomické zatížení občanů České republiky prostřednictvím daní asigovaných států, ale také ztížení mezinárodního postavení České republiky. (V sále je stále obrovský hluk!!!)

Chtěl bych říci, že ani jeden z těchto návrhů nepodpořila Komunistická strana Čech a Moravy, která respektuje právní řád České republiky a právní kontinuitu České republiky. Hovořím o tom proto, že ani prvá Československá republika si nedovolila zpochybnout právní řád, kterým navazovala na rakousko-uherskou monarchii, a ani poválečné uspořádání Československé republiky ve svém vývoji nikdy nezpochybnilo kontinuitu s prvou Československou republikou. Jsou to věci závažné, věci, které jako střípek do mozaiky v tom dnešním tragikomickém jednání o důvěře vlády jenom posilují utvrzení mé i celého klubu Komunistické strany Čech a Moravy, že nemůžeme v žádném případě vyslovit důvěru této vládě, která ji získala podvodem vůči občanům a nerespektuje současné veřejné mínění, že jediným krokem ze současné politické krize a korupčních skandálů je vypsání nových voleb, a proto budeme hlasovat pro vyslovení nedůvěry současné vlády České republiky. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byl poslední vystupující vyhlášený v řádné debatě. Já bych poprosil paní předsedkyni, jestli by mi dala ještě dvě slova od mikrofonu. (Nesouhlasné hlasy.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, klid, paní místopředseda žádá o dvě slova. Já myslím, že mu musíme tu možnost poskytnout.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já vám přeji pěkný večer. (V sále je hluk.)

Přátelé, říká se tomu ústavní liberalismus a myslí se tím něco takového, že aby byla možná svoboda ve společnosti, tak se musí respektovat některá pravidla a musí je respektovat všichni, jako je to, že právo a zákon musí platit pro všechny stejně a tak dále. Možná že jste si všimli, že například v sousedním Německu, když si jeden z vysokých politiků dovolil zavolat redaktorovi novin a chtít po něm, aby neotiskl článek, který se ho týká, tak to netrvalo dlouho a ten politik musel odstoupit.

Dneska jsme si vyzkoušeli, jak to vypadá u nás. Ale to nejde o redaktora a o noviny. Jde o to, že si ministr dovolil zavolat vyšetřovatele a pravděpodobně mu to docela nevybíravě nandal za to, že si dovoluje vyšetřovat případ, ve kterém on je osobně zaangażován. To je neskonale horší než to, co se stalo v tom Německu. A dneska tady mám obrázek toho, jak debata vypadala. Viděli jsme to, jak to všechny vzrušuje. A rád bych řekl, že je zajímavé, jak se chovala vláda.

Mně tady chybělo vystoupení celé řady představitelů vlády. Je tady například profesor Petr Fiala, ministr školství. Pokud vím, svým myšlením konzervativní politický myslitel. Velice by mě zajímalo, co si myslí o tom, jak v této zemi je respektováno ono rozdělení moci mezi výkonnou a soudní. Hodně by mě zajímalo, co si o tom teoreticky myslí a jak jako člen vlády je spokojen s tím, že je ve vládě, která evidentně tohle pokládá pouze za teorii dobrou pro akademickou půdu. Stejně by mě zajímalo vystoupení například ministryně kultury. Ono se to totiž týká také kultury, to, co se tady odehrává. Paní ministryně by měla možná být víc než jenom nárazníkem pro církevní restituce. To je takové to nedůstojné pojetí ženy, jak předvádí tato vláda. Téhle vládě jsou ženy dobré jenom na to, aby odehrály tu špinavou práci mouřeníňů v nepříjemných věcech, jako jsou církevní restituce. Paní místopředsedkyně Karolína Peake, ta tady, jak víte, potom co nastoupila, tak zrušila zákaz anonymních akcí. To byla typická špinavá práce, kterou udělala, a slibovala, že pak se to změní. Na to už asi nikdo nevěří. A také nový pan ministr spravedlnosti. Ten vypadá, že má poměrně slušné komunikační schopnosti, takže mě také mrzí, že se nevyjádřil k téhle věci, která je docela zásadní. Prostě vypadá to, že k tomuto mimořádně hrubému porušení principu právního státu se ministři této vlády chovají s naprostou tolerancí. Zřejmě jim to nevadí.

Já bych vám rád řekl, kolegové, že tak jak se tady vláda představila, se nechová jako vláda, ale jako jakási státní mafie! A jako taková si důvěru nezaslouží! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, to byl poslední přihlášený do rozpravy k tomuto bodu. Já končím rozpravu. Nehlásí se nikdo, takže ji končím.

Čeká nás nyní hlasování. Připomenu, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Nejprve požádám ověřovatele této schůze, jsou jimi pan poslanec František Laudát a pan poslanec Jiří Petruš, aby byli u stolku zpravodajů.

A přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat.

Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena a já tedy vylosuji prvního. (Losování.)

Prvním vylosovaným bude pan poslanec Václav Zemek. (Smích v sále.) Připomenu, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný – prosím o klid – se vyvolaný poslanec vysloví "pro návrh" nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování. Prosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych je mohla v souladu s jednacím řádem opakovat.

Nyní přikročíme k hlasování a já přednesu návrh usnesení. Ten zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě nedůvěru." A nyní vás budu vyvolávat a prosím o vyslovení se.

Zahajuji hlasování. Jako první tedy prosím o vyjádření pana poslance Václava Zemka.

Pan poslanec Václav Zemek. Pro návrh.
Pan poslanec Vojtěch Adam. Pro návrh.
Paní poslankyně Lenka Andrášková. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Antonín. Pro návrh.
Pan poslanec Michal Babák. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Babor. Pro návrh.
Pan poslanec Vít Bárta. Pro návrh.
Pan poslanec Walter Bartoš. Proti návrhu.
Pan poslanec Václav Baštýř je omluven.
Pan poslanec Jan Bauer. Proti návrhu.
Paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Bém je omluven.
Pan poslanec Marek Benda. Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Bendl. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Besser je omluven.
Pan poslanec Zdeněk Bezcený. Proti návrhu.
Pan poslanec Zdeněk Boháč. Proti návrhu.
Paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Pro návrh.
Pan poslanec Robin Böhnisch. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Braný. Pro návrh.
Paní poslankyně Ludmila Bubeníková. Proti návrhu.
Pan poslanec František Bublan. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Bureš je omluven.
Pan poslanec Václav Cempírek. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Cogan. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Čechlovský. Proti návrhu.

Paní poslankyně Jana Černochová. Proti návrhu.
Pan poslanec Alexander Černý. Pro návrh.
Pan poslanec Karel Černý. Pro návrh.
Pan poslanec František Dědič. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Dobeš je omluven.
Pan poslanec Michal Doktor. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Dolejš. Pro návrh.
Pan poslanec Richard Dolejš. Pro návrh.
Pan poslanec Jaromír Drábek. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Drastichová. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Drobil. Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Eček. Proti návrhu.
Paní poslankyně Milada Emmerová. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Farský. Proti návrhu.
Pan poslanec Radim Fiala. Proti návrhu.
Pan poslanec Vojtěch Filip. Pro návrh.
Paní poslankyně Dana Filipi. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Fischerová. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Florián. Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Foldyna. Pro návrh.
Pan poslanec Ivan Fuksa. Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Gazdík. Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Grebeníček. Pro návrh.
Pan poslanec Martin Gregora. Proti návrhu.
Pan poslanec Stanislav Grospič. Pro návrh.
Paní poslankyně Milada Halíková. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Hamáček. Pro návrh.
Paní poslankyně Alena Hanáková. Proti návrhu.
Pan poslanec Michal Hašek. Pro návrh.
Pan poslanec Leoš Heger. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Hojda. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Holík. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Horáček je omluven.
Paní poslankyně Zdeňka Horníková je omluvena.
Paní poslankyně Gabriela Hubáčková. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Hulinský. Pro návrh.
Pan poslanec Stanislav Huml. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Husák. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jitka Chalánková. Proti návrhu.
Pan poslanec Otto Chaloupka. Pro návrh.
Pan poslanec Tomáš Chalupa. Proti návrhu.
Pan poslanec Rudolf Chlad. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Chvojka. Pro návrh.
Pan poslanec Vítězslav Jandák. Pro návrh.
Pan poslanec Michal Janek. Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Jeník. Proti návrhu.
Pan poslanec Luděk Jeništa. Proti návrhu.
Pan poslanec Ladislav Jirků. Proti návrhu.
Pan poslanec Radim Jirout je omluven.
Pan poslanec Radek John. Pro návrh.
Pan poslanec David Kádner. Pro návrh.
Pan poslanec Miroslav Kalousek. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jana Kaslová. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Klán. Pro návrh.
Paní poslankyně Kateřina Klasnová. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Klučka je omluven.
Paní poslankyně Kristýna Kočí. Pro návrh.
Paní poslankyně Lenka Kohoutová. Proti návrhu.
Paní poslankyně Kateřina Konečná. Pro návrh.
Pan poslanec Vladimír Koniček. Pro návrh.
Pan poslanec Daniel Korte. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Koskuba. Pro návrh.
Pan poslanec Rom Kostřica. Proti návrhu.
Paní poslankyně Patricie Kotalíková. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Kováčik. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Krákora. Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Krátký. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Krupka je omluven.
Pan poslanec Stanislav Křeček. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Kubata. Proti návrhu.
Pan poslanec Václav Kubata. Proti návrhu.
Paní poslankyně Helena Langšádlová. Proti návrhu.
pan poslanec Jan Látka. Pro návrh.
Pan poslanec František Laudát. Proti návrhu.
Paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Pro návrh.
Paní poslankyně Ivana Levá. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavol Lukša je omluven.
Paní poslankyně Soňa Marková. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Martinů. Proti návrhu.
Paní poslankyně Květa Matušovská. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Mencl. Proti návrhu.
Pan poslanec Alfréd Michalík je omluven.
Paní poslankyně Dagmar Navrátilová. Proti návrhu.

Pan poslanec Petr Nečas. Proti návrhu.
Paní poslankyně Marie Nedvědová. Pro návrh.
Pan poslanec Josef Nekl. Pro návrh.
Paní poslankyně Miroslava. Proti návrhu.
Pan poslanec Vít Němeček. Proti návrhu.
Pan poslanec Václav Neubauer. Pro návrh.
Pan poslanec František Novosad. Pro návrh.
Pan poslanec Josef Novotný mladší je omluven.
Pan poslanec Josef Novotný starší. Pro návrh.
Pan poslanec Ivan Ohlídal. Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Oliva. Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Opálka. Pro návrh.
Paní poslankyně Hana Orgoníková. Pro návrh.
Pan poslanec Viktor Paggio. Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Pajer. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Papež. Proti návrhu.
Paní poslankyně Vlasta Parkanová. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Paroubek. Pro návrh.
Paní poslankyně Karolína Peake. Proti návrhu.
Paní poslankyně Gabriela Pecková. Proti návrhu.
Pan poslanec Břetislav Petr. Pro návrh.
Pan poslanec Miroslav Petrář. Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Petrů. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Plachý. Proti návrhu.
Pan poslanec Pavel Ploc. Pro návrh.
Pan poslanec Stanislav Polčák. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Pospíšil. Proti návrhu.
Paní poslankyně Anna Putnová. Proti návrhu.
Pan poslanec Aleš Rádl. Proti návrhu.
Pan poslanec David Rath je nepřítomen.
Pan poslanec Aleš Roztočil. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Rusnok. Proti návrhu.
Paní poslankyně Marie Rusová. Pro návrh.
Pan poslanec Adam Rykala. Pro návrh.
Paní poslankyně Ivana Řápková. Proti návrhu.
Pan poslanec Antonín Sedla. Pro návrh.
Paní poslankyně Marta Semelová. Pro návrh.
Paní poslankyně Jaroslava Schejbalová. Proti návrhu.
Pan poslanec Karel Schwarzenberg je omluven.
Pan poslanec František Sivera. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Skalický. Proti návrhu.
Pan poslanec Roman Sklenák. Pro návrh.

Pan poslanec Petr Skokan je omluven.
Pan poslanec Ladislav Skopal. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Smutný. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Smýkal. Pro návrh.
Pan poslanec Bohuslav Sobotka. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Staněk je omluven.
Pan poslanec Zbyněk Stanjura. Proti návrhu.
Paní poslankyně Miroslava Strnadlová. Pro návrh.
Paní poslankyně Jana Suchá je omluvena.
Pan poslanec Pavel Suchánek. Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Svoboda. Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Svoboda. Proti návrhu.
Pan poslanec Igor Svoják. Proti návrhu.
Pan poslanec Bořivoj Šarapatka. Proti návrhu.
Pan poslanec David Šeich není přítomen.
Pan poslanec Josef Šenfeld. Pro návrh.
Pan poslanec Karel Šidlo. Pro návrh.
Pan poslanec Ladislav Šincl. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Škárka je omluven.
Pan poslanec Jiří Šlégr je omluven.
Pan poslanec Marek Šnajdr. Proti návrhu.
Pan poslanec Boris Šťastný. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Štětina. Pro návrh.
Pan poslanec Milan Štoviček. Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Šulc. Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Tancoš. Pro návrh.
Pan poslanec Jeroným Tejc. Pro návrh.
Pan poslanec Petr Tluchoř. Proti návrhu.
Pan poslanec Tomáš Úlehla. Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Urban. Pro návrh.
Pan poslanec Martin Vacek. Proti návrhu.
Paní poslankyně Dana Váhalová. Pro návrh.
Pan poslanec Miroslav Váňa. Pro návrh.
Pan poslanec Roman Váňa. Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Vandas. Pro návrh.
Pan poslanec Ladislav Velebný. Pro návrh.
Pan poslanec Jan Vidím. Proti návrhu.
Pan poslanec Vladislav Vilímec. Proti návrhu.
Pan poslanec David Vodrážka je omluven.
Paní poslankyně Miloslava Vostrá. Pro návrh.
Pan poslanec Václav Votava. Pro návrh.
Pan poslanec Radim Vysloužil. Proti návrhu.

Paní poslankyně Ivana Weberová. Proti návrhu.
Paní poslankyně Jaroslava Wenigerová. Proti návrhu.
Paní poslankyně Renáta Witoszová. Proti návrhu.
Pan poslanec Lubomír Zaorálek. Pro návrh.
Pan poslanec Cyril Zapletal. Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Zemánek. Pro návrh.

Já se zeptám. Hlasování skončilo. Táži se, zda jména všech poslanců byla přečtena, případně se ptám, zda nejsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování. Není tomu tak, takže prosím ověřovatele, aby mi sdělili... Potřebuji deset minut. Ve 22 hodin 56 minut budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno v 22.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 22.56 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím o vaši pozornost. Žádám o vystoupení určených zpravodajů. Slovo má pan poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych vám řekl výsledek hlasování o vyslovení nedůvěry vládě.

Pro návrh hlasovalo 89 poslanců a poslankyň. Proti návrhu hlasovalo 89 poslanců a poslankyň. Zdrželo se nula, nepřítomno nebo nehlasovalo 22 poslanců a poslankyň. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Konstatuji tedy, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení nepřijala. Tím končím 44. schůzi Poslanecké sněmovny.

Dámy a pánové, je to až do září poslední schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám příjemný pobyt v létě na dovolené, pokud ji budete mít.

(Schůze skončila v 22.57 hodin.)